

Buletinul

Comisiei istorice a României

Vol. XI.

BUCUREȘTI

Tiparul așezământului tipografic „Datina Românească”
Vălenii-de-Munte
1932.

**Buletinul apare prin îngrijirea
Președintelui Comisiei**

N. IORGA

UN PRIVILEGIU PENTRU ELEUSA
DIN IANINA

Un privilegiu pentru Eleusa din Ianina

Într'un memoriu la Academia Română am arătat care au fost legăturile, strânse și dese, dintre Români și viața religioasă a Epîrului, a Ianinei mai ales, de unde, la sfârșitul veacului al XVI-lea, a venit ginerele lui Petru Șchiopul, Domn al Moldovei.

În Basarabia, meritoasa cercetătoare d-na Eufrosina Dvoicenco a găsit un frumos pergament, care cuprinde întărirea de Grigore-Vodă Callimachi, la 20 Iulie 1767, a donației unei moșii ieșene Coșenii, către Eleusa, mănăstirea Maicii Domnului milostive din Ostrov, cu îndemnul Lîpscanului Atanasie Duca, pomenit și aiurea, din partea lui Ștefan Buhăescul, boierinaș vasluian bine cunoscut în acest timp, care o cumpărase de la Vornicul de poartă Chiriac Porotchi.

Scrisoarea uricariului Simion Cheșco e deosebit de îngrijită; părți din hrisov sînt în slove roșii; steluțe de aceeași culoare se intercalează. E unul din cele mai luxoase documente ale epocii fanariote.

„Cu mila lui Dumnezeu Io Grigorie Ioan Voevod, Domn țării Moldovei.

Adecă au vînită inaintea Domniei Meale și denainte boieriloru noștri, a mari și a mici, Anastasiie Duca Lîpșcanulă dinu Eși și ni-au arătată unu zapisă incredințatu de la credințosu boiariulă Domniei Meale dumniului Ștefanu Buhăesculă bivă Velu Comisă cu iscălitura dumisale întăritu, fiindu și cu iscălitura Preosfinții Sale alu nostru pręcinstitu și dohovnicescu părinte chiru Gavriilă arhiepiscopulă și Mitropolită țării noastre a Moldovii, intru care arati că, prină îndemnare acestui negușitoriu de mai susă scrisu, arătându cumă că să află la Ioanina, la unu ostrovu, o sfântă mănăstire, hramulă Presfintii Fiçoare de Dumnedzău Năs-cătoare și pururea Fiçoară Mariia făcătoare de minuni, ce să

numește Eleusa, deci (?) și acestu boiaru de mai susú scrisu, dinú dumnedzâiasca Pronie fiindú indemnatú, dinú bună voia sa au socotitu și au afierositu la ačasti sfânti mănăstire o moșiia anumea Coșenli, pe vale Vlabunului (*sic*), suptu măgură, ce iaste la Ținutul Eșului, care moșiia și dumisale i-au fostu daniia de la Chiriacău Poročhii Vorniculú de poarti, și au și hotărât-o înú semne, cumú mai pe largu arati hotarnica. Decii de acumú înainte ačasti moșiie mai sus arătati au dat-o ca să fie sfintii mănăstiri daniie de la acelu boiaru, cu toate hotarăle și cu totu vinitulú, stătătoare înú veci, precumú arati scrisorile vechi ce li-au datu la sfânta mănăstire, iară părinții călugări ce vorú fi după vremi la ačasti sfânti mănăstirea să aibi datorii a ruga pe sfântul Dumnedzău și pe Maica Precisti pentru ertare păcatelorú acestorú boiari după pomelniculú č-au datú la mănăstire. Decii și Domniia Mea, dacă au vădzutu acelu zapisú incredințatu, amú credzutu și amú datu și de la Domniia Mea și amú întăritu sfintii mănăstiri de mai susú pomeniti pe ačasti moșiia de mai susú arătati, ca să fie sfintii mănăstiri și de la Domniia Mea driapti ocină și moșiia și uricu și întăritură cu totu vinitulú și cu totu hotarulú neclătitu și nerușitú, stătătoriu înú veci, și altulú să nu să ameste[ce]. Și poftimú Domniia Mea și pre alți luminați Domni ce Dumnedzău îi va rândui înú urma noastră, ori dinú fiii noștri sau dinú frații noștri sau pe cine va alege Dumnedzău ca să fie Domn aceștii țară, ca să nu strice ačastă întăritură, precumú nici noi n'amú stricatu daniile și întăriturile altoru luminați Domni č-au fostu mai înainte de noi, ce mai vărtosú să aibă a da și a întări pentru pomenire lorú. In Iasú, văletú 7275, Iul. 20.

Eu Simionú Cheșco uricarulú amú scrisu.

[V^o] ...ελα γράμματα ειναι ἦτοι πενήντα τὰ τρία χοριστὰ ἀπὸ τὸ χρησόβουλον τοῦ Μιχαήλ Κονσταντίνου Σούτζου Βόδα...

(Pecete rotundă cu chinovar.)

...Vel Logft. proč.

În legătură cu acest act e un altul, cam de aceeași dată, păstrat într'o copie din care partea din urmă lipsește :

„Ladi (*sic*=*adică*) înaintea noastră de față s'au giudecat iermonahú Ioanichie, vechilú dinú partea mănăstirii Eleusa de la Ioanina, cu Ionciulú abăgeriulú dinú Eșii, pentru o parte dinú giumătate de moșie de la Ținutulú Eșii, care Ionciulú abăgeriulú o stăpănē cu cuvântú că o are luată de la unú Anastase Domentii č-au

muritū, și dinu scrisorile ȃ-au arătatū numitulū vechilū a mănăstirii Eleusi pricina moșiei Coșenii într'acestașū chipū curge : la anii 7267, Ghen. 28, dinū poruncă domnească unū Ionū Meleghi, Vornicū de poartă, fiindū rânduītū hotarnicū la moșie Coșenii, au alesū unū Ștefanū Bobocū aprodulū giumatate de satū de Coșeni, partea de susū, și lui Ștefanū Buhăesculū, ci era atuncea 3ti logft.: dinū danie lui ȃ-au avutū de la unū Chiriacū Poroschi bivū Velū Căpt. i-au alesii giumatate de satū de Coșeni, partea cē dinū josū. Apoi pe unū osebitū ispisocū ȃ-au arătatū Buhăesculū de la Gheorghie Ștefanū Vvodū pe a trie parte dinū giumatate de satulū Coșeștii, care parte după ce întâi s'au scosu dinū totū satulū, apoi au mai luatū ei acei... inū locū dinū susū giumatate dñnū... acestū locū l-au (?)...; giumatatea satului dinū susū au rămasū a lui Bobocū aprodulū, cu neamulū lui, stălpitū și cu pietri, și, asemine stălpindū cu pietri și moșie cātă au rămasū Buhăescului dinū satulū întregū Coșenii, adecă giumatatea statului cē dinū gosū, cumū și acele zeci funi dinū giumatatea satului dinū susū, cumū arată hotarnicii numitului Vornicū de poartă, ȃ-au datū una lui Bobocū aprodulū, dinū anii 7267, Ghen. 28, și alta dinū Ghen. 20 totū acelueșū anū, inū urma acei hotărături Ștefanū Buhăesculū, fiind atuncea Velū Comisū, au ațerositū moșie sa Coșenii la mănăstirea Eleusa de la Ioanina, cu toate căte elū au avutū, cumū arată scrisoarea lui dinū anii 7271, Aprilie 10, ințărindu-se stăpănirea mănăstirii și cu hrisovū de la răposatulū Domnu Grigorie Ioanū Vvodū, și, ințru acelașū anū, Iuli 20, după aceae apoi și fečorii lui Ștefanū Bobocū aprodulū, anume Gavrilū și Ilie și Ștefanū și Marie, au vândutū toată partea lorū de moșie dreptū 650 lei suptū numele lui Anastase Duca, carile era epl-pitropū moșiei mănăstirii, cu zapisū dinū anii 7272, Mai 15. După care de la răposatulū Domnu Grigorie Alexandru Ghica Vvodū s'au datū mănăstirii carte de stăpănire pe danie de la Buhăesculū, totū dintr'acelașū anū 7272, Iunie 18, și pe zapisulū de la fečorii lui Bobocū aprodulū s'au ințăritū cu hrisovū dinū anii 1766, Mart 30, cumū și alti osebite cārți domnești de stăpănitū mai inū urmă. Iarū după toate acestea s'au scornitū pricină denpreună Anastase Domentī, carile pe furișū au fostū apucatū niște dejmă de pe moșie Coșenii, cumū și de pe altele de alătura cu Coșenii fără a avē scrisori sau vrea-o dovadă alta decătū cu gura, zicândū de la sineși cumū că arū avē parte inū moșii. Și

atuncea, cunoscându-se de spre giudecată că umbla fără de rănduială și fără dreptate, s'au dat rămasă, iară, după răspunsu cumă că-și va aduce marturi, Divanul i-au pusă vadă cumă pricina se înjălege dintr'o mărturie de cercetare de la doi vornici de Poartă, Ionu Găndul și Angheluță Agărăciu, dinu 1773, și dintr'altă mărturie de cercetare de la Iordache vt. logft., totu dintru același anu, Iulie 30. Și dinu cartea de giudecată a Divanului, totu dintru același anu, Av. 11, prinu altă giudecată č-aru fi mai avutu Domentu cu Anastase Duca, s'au datu lui Domentu o a patra parte dinu cumpărătura lui Anastase Duca de la fečorii lui Bobocu aprodulă, aceae suptu numi de baștină de pe tatălă său, și Anastase Duca, epitropulă Eleusii, au rămasu se stăpânească giumătate de satu de Coșeni și o a patra parte dinu cumpărătura bună de la Bobocești, cumă se înjălege dintr'o carte domnească de la răposatulă Domnu Grigorie Alexandru Ghica Vvodă, dinu 1775, Iunie 1. După aceae s'au sculată unu protopopa Costandinu Măcăresculă și cu giudecată au luată partea acea de la Domentu cu unu zapisu făcutu de danie de la o femeae ruscă de la Novva Serbie, intru care se arăta eșită baștina lui Domentu, iarășu cu danie de la tatălă său, la neamulă femeii, ce arăta că au dată danie protopopului. Și, Anastase Duca simțindă zapisulă protopopului iconomicosu, au cerutu să aibă giudecată și, de-a avè vrea-o parte fimeae aceae, să să protimisască mănăstirea a o lua, cumă arată răvașulă de jalubă a lui Anastase Duca, dinu 1785, Iulie 4. Apoi, la Săpt. 3, totu intru același anu, eșindă la giudecată Anastase Duca cu Ioniță, fečorulă protopopului Costandinu, fiindă față și Anastase Domentu, și atuncea elă, arătândă unu zapisu pe o parte dinu Coșeni, cu nume de danie de la o fimeae Gafța și unu frate ală ei Gheorghită, totu dintru acelașu anu 1785, Iuli 23, de la acă giudecată s'au hotărātu ca Anastase Duca să stăpânească giumătate de satu de Coșeni, partea dinu giosă, și zece funi dinu partea de susu, și protopopulă Costandinu să stăpânească giumătate partea dinu susu după danie și scrisori č-au arătată elă. Iară lui Anastase Domentu i s'au zisă se aducă față la Divană pe însuși acei ce i-au dată lui zapisulă de danie, ca prină giurământă să-și încredințaze neamulă și dreptatea č-ară avè la numita moșie, și atuncea să è și elă hotăräre, cumă arată inu dosulă răvașului de jalubă a lui Anastase Duca acelu de susu zisă. După aceae s'au giudecată Anastase Domentu cu protopopulă

Costandinu și cu feçorulü său Ioniță, cerändü Domentî parte dinü Coșeni dinü partea de susü cu acelü zăpisü de danie de la Gheorghijă și de la soru-sa Gafița, aducändu-i și pe însuși cei ci i-au datü zăpisulü față la Divanü, și, după cercetarea ce li s'au făcutü atuncea, după arătarea lorü și de spița neamului, socotindu-să că zăpisulü lui Domentî n'arü fi bunü și adevăratü, giudecata au hotărätü într'acestașu chipü, adecă loculü cătü [au] fostü inü giu-mătatea satului cè de susü, afară de zece funii a mănăstirii Eleusii, acelü locü l-au făcutü inü doo părți, apoi o parte dintr'acestü a făcut-o inü patru părți, dintru care doo părți căte o a patra parte le-au datü să le stăpânească Anastase Domentî, după zăpisulü de danie č-au arătätü elü de la Gafița și de la Gheorghijă, și o a patra parte au dat-o inü stăpănirea lui Anastase Duca, atăta să stăpânească elü dinü cumpărătura de la Bobocești, și să o deosebască și să o lipască cătră cealaltă moșie a mănăstirii, danie de la Ștefanü Buhăesculü, iarü altă a patra parte au dat-o inü stăpănirea preutului Costandinü, după alü său zăpisü de danie. Și inpreună cu această a patra parte i-au mai datü dreptate să mai tragă intru a sa stăpănire și toată cealaltă giu-mătate dinü giu-mătate de acelü locü ci s'au venitü inü partea unui Domentî bătränü. Și, măcarü că [la] preutulü Costandinü n'au fostü zăpisü pe toată partea bătränului Domentî, ce numai pe partea tatălui lui Anastase Domentî, ce să va alege, osebindu-să pre frați, darü, fiindü-că alții dinü seminție celorlalți frați feçori a lui Domentî bătränulü n'au eșitü atuncea cu dovadă la acea parte, pentru aceae toată partea lui Domentî bătränulü la cè giu-mătate dinü giu-mătate de locü s'au datü suptü stăpănirea preutului Costandinü, până cândü vorü eși vrea-unii dinü seminție celora ca să ceae parte, cumü arată carte de giudecată de la Divanü dinü 1785, Noemv. 25. Iarü Anastase Domentî, neodihnindu-să după giudecata această dinü anulü 85, cândü popii lui Costandinü i se dedese părțile arătate dinü Coșeni, de iznoavă s'au giudecatü cu popa Costandinü la Divanü și, dovedindu-se vicleșugulü popii, pentru că popa au datü... doo, și zăpisulü l-au făcutü suptü nume de danie, au răscumpăratü Domentî de la popa... celü de danie cu care luase părți dinü Coșeni suptü nume.. danie adevărată, ori de zăpis și o... făcutü cu iconomie. Și mai alesü neodihnindu-să Anastase Duca până cândü nu-i va aduce dennainte pe însuși aceae față carii i-au datü zăpisulü, ca să să cerceteze de iznoavă prinü giudecata

Divanului, și cerirea lui cunoscându-se a fi cu cale, după multe dinu protivă ale loru răspunsuri, la cè de pe urmă s'au învoitū amândoi că în vadè de unū anū de zile să aibă a-i aduce Anastase Duca față la Divanū pe acei ce 'u datū zapisū de danie lui Domenti, și, după cercetarea Divanului de să va dovedi zapisulū lui Domenti iconomicos, atuncea elū să fie lipsitū cu totulū de moșie Coșenii, și părțile de moșie câte luase Domenti, să le è inū stăpănire Anastase Duca, întorcându lui Domenti banii, prețulu răscumpărării, iarū, de va fi danie bună, sau dacă Anastase Duca nu-i va aduce pe acie și va trece peste vadè, atuncea Domenti să fie nesupăratū și să stăpânească și o parte și alta după hotărârea giudecății de mai innainte, cumū pre largū arată cartea de giudecată de la Divanu dinū 1787, Iulie 30, după chipurile care s'au urmatu atuncea de spre Anastase Duca, scoțându carte de blăstămū totū intru acestai anū, Avgustū 30, asupra femeii Gafiții și a fratelui ei Gheorghijă, acei carii dedese zapisulū cu nume de danie lui Domenti, ca să mărturisască adevărulū inū frica lui Dumnezeu, întâi de-au datū ei acè danie lui Domenti și la cè vreme; alū doile, cu ce chipū și cu ce pricină arū fi dat-o, și, de este danie adevărată, sau vânzare, sau ori cu ce chipū altulū. Osebitū scoțându Anastase Duca și carte de la duml. Hat. Costache Ghica, poroncitoare cătră unū căpt. Ianculū Varticū ca să cheme elū față pe acei č-au făcutu zapisulū lui Domenti și prinū carte de blăstămū să mărturisească adevărulū și să è de la dânsiū mărturie în scrisu, încredințată și cu alți marturi, și, să o triimită aice, fiindū și cartea ačasta totū dintru același anū și zi. După care făcându-să deplină urmare, vicleșugulū lui Domenti s'au descoperitū, că zapisulū lui celū făcutū cu nume de danie au fostū iconomicosū, cumū pre largu arată mărturie înscrisu de la fimeae Gafița și cu frate-său Gheorghijă, încredințată și cu iscălitura capt. Varticū și a cățva oameni marturi č-au auzit mărturie lorū, cumū și cu iscălitura a însuși scriitorului č-au scrisu zapisulū acelū iconomicosū, fiindū și mărturie ačasta totū dintru același anū 1787, Noem. 12, așijderea cumū arată și alū doile mărturie însuși de la Ianculū Varticū căpt., cu iscălitura și altorū marturi, din 1789, Ghen. 2. Întru aceeașū vreme murindū și Anastase Domenti și partea de moșie dinū Coșeni ce are elū cu arătările femeii lui Domenti, și elū inū câteva rânduri fiindū sorocitū ca să vie de va să-i dè sfârșitū pricinii și, nevrândū să vie, prinū carte de la boerii giudecători ai Divanului dinū 1789, Iuli 18,

s'au volnicitù Anastase Duca să stăpânească și partea care o trăgè Domentì, poroncindu-se și ispravnicilorù Ținutului să-î dea mână de agiutoriu, iarù fimeae lui Domentì, de va avè a răspunde, să vie la Divanù să să giudece cu Anastase Duca. Anastase Duca, cu cartea ačasta a Divanului mergändü la numita moșie Coșenii, au găsitù stăpănituriu inù lăuntru-lü moșii pe Ionciulü abăgeriulü, așezatü cu cășlă, cu cuvântulü părții de moșie a lui Domentì, cumü că arü fi luatü cu anulü de la fimeae lui Domentì, și după alti multi pricini și giudecăți ă-au avutü ei, încätü și prinü compromensu de cătră giudecători de însuși Ionciulü aleși și cerșuți și prinü erotocrisie s'au lămuritü pricinile lorü, dacă Ionciulü s'au văzutü pe sine rămasü, la cè de pe urmă au stätutü la invoieală cu Anastase Duca și, ei inù de ei toate socotindu-le, cu bună voirea de spre amândoo părțile s'au așezatü intr'acestași chipü, adecă, pentru toate altile căte au fostü până atuncea a călcări moșiei, să dea Ionciulü lui Anastase Duca 185 lei și, dändu-i banii acle, să rămăe răfuiși, necerșuți unulü de la altulü, și, de s'arü afla scrisori, răvașe sau izvoade pentru acelea de mai innainte pricini, să fie răsuflate și neținute in samă, iarù pentru moșie Coșenii care se afla Ionciulü inù mijloculu ei, oricätü arü vrè să dè alții chirie pentru ačastă moșie, să să protimisască Ionciulü cu 20 lei mai gosü la plata chiriei cu anulü. Și după ačastă așezare s'au făcutü doo asemenea scrisori, de și le-au datü unulü cătră altulü, iscälite de amândoi și de starostele de negățători, cumü și de alții marturi, la 1770, April 7. După aceae, Anastase Duca cerändu-și inpli[nirea]... *[lipsește a doua foaie]*.

N. IORGA

DOCUMENTE TELEORMĂNENE

(după o condică de copii din secolul al XVIII-lea a Institutului Sud-Est european.)

Documente teleormănene

(după o condică de copii din secolul al XVIII-lea a Institutului Sud-Est european.)

1.

Mlștiu bj. Io Șarban Vvd. gsdnŭ văsoe zemli uglovlahiscol vnucl... i pocoinago Io Șarban Basarab Vvd. davat gospodstvami siiu povelenu gospodstvami boerului Domnii Meale Oprii Cluěr., fečor Nicăi căpt., și cu fičorii lui ce va d[a] Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în sat în Vulpești și în Bratcov ot sud Telm., toată partea Stančului Șufaru, din câmp, din pădure, din apă și din șăzutul satului, de preste totu hotaru și cu tot venitul, vericăt să va alege. Pentru că această moșie din Vulpești și din Bratcov fost-au de moșie lui, Stančului Șufar, din câmp, din pădure, încă mai de nainte vreme, și tot le-au ținut cu bună pace, iar după aceia Stančul Șufar el au cugetat întru inima lui pentru sufletul lui de au dat ș'au dăruit cu aceste moșii ce scrie mai sus pe Nica căpt. sadul (*sic*) boerului Domnii Meale Oprii Cluěr. cu zapis de dăiruială de când au fost cursul anilor 7168. Și [au] tot ținut Nica căpt. și fii-său Oprea Cluěr. aceste moșii din Vulpești și din Bratcov, după cum le-au dăruit, precum am văzut Domniia Mea și zapisul Stančului Șufar de danie, și cu multi boeri mărturii, anume Fizanțea Clucer i Iovița iuz. i Oprea iuz. i Goltul iuz ot Caravaneț, la mână Oprii⁵ Cluěr. i fičoru[lui] Nicăi căpt. Drept aceia și Domniia Mea încă am întărit zapisul cu această carte a Domnii Meale: ca să aibă a ținea Oprea Cluěr. aceste moșii din Vulpești și din Bratcov de peste tot hotarul și cu tot venitul, vericăt s'ar alege, din hotar până în hotar, să-i fie moșie stătătoare lui și fečorilor lui, ohabnică în veac, i ne ot cogoj do nepolebim po rizom gsvdmi, so eju ubo credeat tavlesus gvdmi (!): pan Radu Năsturel Vel Ban i pan—Vel Vorc. i pan Costandin Brâncoveanu Vel Logt. i pan Iordache Cantacozino Vel Spat. i pan Cărstea Vel Vist. i pan Alexandru Vel Clucer i pan Cărstea Vel Post. i pan Diicul Vel Stolc. i pan Șarban Vel Comis i pan Șarban Vel Sluğ. i pan Dumitrașco Poenar Vel Pit., i pan Bunea vt. logt. I napisah Mihai snă Stan logt. ot Tărgoviște, vă na stol grad ot București, Dechm. 2, 7195.

2.

F. dată. Constantin Brâncoveanu către Oprea căpitanul și feciorii lui pentru Vulpești și Bratcov, partea Stanciului Șufar. Boieri: Vintilă Vel Ban Craiovei, Ghinea Rustea Vel Vor., Alexandru Vel Log., Mihai Cant. Vel Spat., Matei Ciorogârleanu Vel Vat., Diicul Rudeanul Vel Clucer, Dimitrașco , Cornea Drajan (*sic!* = Brăiloiu) Vel Păh., Părvul Cant. Vel Stol., Costandin Știrbei Vel Comis.

3.

8 Iulie 7213. Hotărnicie de la „noi 12 boiari hotarnici și 4 popi“, pentru „Șarban Sluj. Știrbei“ și „Mircea Roișor (*sic*), cu frații lui, călărașii din Rușii de Vede, și cu verii lor i cu nepoți lor“, ca să delimiteze moșia „Șchioațele“ din Teleorman. Brâncoveanu ordonase „prin sluga Mării Sale Dimitrașco vt. Portar“. Află „un zapis al Savei log., fratele lui Chiriic log., fiior lui Stan log. din Ștefoae, den județ[ul] Vlășcii, care au fost vândut Sava log. partea lui de moșie din Schioastele lui Gheorghe Banul Băleanul..., care această moșie o au fost dat Ivașco Clučr. Băleanu lui Șarban Sluj. de zestre, și iar o parte de moșie ce au fost cumpărat Șarban Sluj. de la Dimitrașco iuz. și de la fâmeia lui Marga, fata Costii Post., în Schioaste, toată partea Costii Post., care o au fost cumpărat și Costea Post. de la Chiriic log. Și am aflat niște cărți și zapise ale Simii Clučr. la Vlad Pah., care au cumpărat Sima Cluč. moșie în Schioastele de la Chiriic log., împreună cu Costea Post. Aflat-am și la Roișorești moșie în Schioastele, de moștenire și de cumpărătoare pre cărți și pre zapise de doi moși... Să hotărăște cu Băcăleștii din hotarul domnesc al târgului Rușii..., până în hotaru moșii ce să cheamă Ofrea... Prin dealul Brâncuienului... La apa Vezii pe luncă.. Partea Roișoreștilor la câmp, pe lângă moșia lor care se cheamă Ofrea, pin apa Brâncovielului, și din apa Brâncovielului să alătură pe lângă moșie Stăjăreni pân în matca Vezii cea bătrână, de le-am lipit moșie lângă moșie... Pă lângă hotaru Rușilor, care este moșia domnească... Și am făcut semne prin copaci... Și o carte a părintelui Vladicai cu groaznică afuriseanie și cu mare blestem... Și prin mărturisirea la a multor oameni bătrâni înprejuri... Danău din Ungureni, popa Costandin ot Tătărăști..., Radu Zglob ot Ruș, pop Gheorghe ot Ruș, mart., Lepa călăraș ot Ruș, ceaș Dragm. Părăchel, Tănase ot Ruș, Stan ste[ga]r ot Ruș, Radu

ceauș ot [Ruș], Ștefan Zlob ot [Ruși], iuzbaș[a] Mușat ot Ruș, Ionică Monocan, Tănase sin Tănase, eu Pătru ceauș ot Stoenești, Radu log.“

4.

19 Februar 7215.

Mai mulți boieri („Drăgușin Vist. Merișan, Grumali căpt. de Ruș, Ionică Mărze, popa Iorga, popa Gheorghe ot Ruș, Mircea Roișor (*sic*), Iordanu, Nica“; scrie Radu logf.) arată că „Neculae vt. Arm., fiior Oprii Șăt., nepot Nicăi căpt.“, care „am avut întrebăcune cu Ion Vodinescu și cu Călin călărașu den Ruș pentru o moșie ce zice Nicolae Armaș că are la Vulpești împreună cu Ion Vodinescu și cu Călin călăraș ot Ruși, a treia parte, care moșie este dată de Stanču călărașul ot Vărăci (*sic*)..., care au avut ispravnic pe Mircea Roișor“. Cei doi „au fost făcut o scrisoare cu înșălăciune de la niște megiași de la târg den Ruș“. S'au chemat preoții și megiașii. „Iar Călin călărașu ot Ruș n'au putut jura, ci el singur au mărturisit adevărul înaintea noastră cum au mersu Ion Vodinescu la Oprea Șăt., și au auzit din gura lui Ion Vodinescu cum că are a treia parte Oprea Șăt. moșie în Vulpești, partea Stănčucului Șufar.“

5.

17 Februar 7217.

Antim bjiu mlstiiu arhiepiscop i Mitropolit vaseai zemli ugrovlahisoi.

Dat-am aastă scrisoare a noastră dumisale lui Costandin Știrbei Vel Ban ca să-i fie de bună credință pecum să să știe că, făcând o mănăstioară răposatul fratele dum. Șarban Sluger, dinpreună cu jupăneasa lui Stanca, care au fost fată lui Ivanco Clucer Băleanu pe moșiia dumnealor de la Didești sud Telm., și închinând acea mănăstioară Sf. Mitropolii, și lăsând și jupăneasa dum. Stanca mai nainte, încă în viață și la petrecaniia ei, toate zestrile ei la acea mănăstioară, și, moșii și Țigani și dobitoace și orice ar fi fost zestrile ei, și, când au fost în urmă și răposatu dum. Șarban Sluger, încă din viața dum. și când au fost la petrecaniia lui, au lăsat iar tot ce au avut, și moșie și Țigani și dobitoace și rumăni și alt, tot ce au mai avut la acea mănăstioară, și încă au fost lăsat și moșiia Rusănăștilor și a Mărgăriteștilor, cu toț rumăni, iar la acea

mănăstioară. Care acele moșii fiind de la răposatul părintele dumnealor, Radu Comis Știrbei, Domnia și judecata n'au îngăduit ca să stăpânească această mănăstioară aceste moșii ce s'au zis mai sus, fiind de la părinții dumnealor, ci s'au dat ca să le stăpânească dum. Costandin Știrbei Vel Ban și cu frate-său Matei, iar dumnealor din bună voia dum., ca să fie pentru sufletele părinților dumlor și pentru sufletele dumnealor, le-au dat și aceste doo moșii, Rusăneștii și Mărgăriteștii, cu toț rumîinii, afară din cei ce i-au iertat dum. răposatul Șarban Sluger cu zapisile dum., ca să le stăpânească iar acea mănăstioară păcum le-au lăsat dum Șarban Sluger, făr căt numai, nefăcând răposatul Șarban Sluger coconi în toată viața lui, au fost botezat pe un cocon al fratelui dumisale Costantin Știrbei Vel Ban și i-au pus numele pe numele dumnealui, și i-au dăruit acelu cocon încă din viața dumisale o moșioară ce o au fost cumpărat-o dumnealui pe lângă hotaru Rușilor za Vede, ce să cheamă Screoăștile, sj. 500, și cu casile ce au făcut dum. pe acea moșioara și cu o roată de moară ce este pe moșia Rușilor za Vede, că o au fost cumpărat-o dumnealui cu tl. 30. Și, mai nainte, făcând răposatul Șarban Sluger în viața lui la acea mănăstioară din Didești diiată și scriind în diiata lui și această moșioara ce să cheamă Scrioăștele, au fost lăsată mai nainte și această moșioară acei mănăstioare, iar în urma acei dieți el o au fost dat-o nepotului dumisale Șarban, fiiul dumnealui Costandin Știrbei Vel Ban, iar dum. Costandin Știrbei Vel Ban, nepohtind ca să ia fiiul dumisale această moșie cu ce s'au zis mai sus în dar, pecum o au dat răposatul Șarban Sluger, au dat pentru această moșie cu casile și cu moara aceștii mănăstioare doo sute de capete de oi și 100 de stupi. Drept aceia și noi am dat dumisale această scrisoare a noastră, ca să stăpânească dum. această moșie cu toate ce s'au zis mai sus cu bună pace, dumnealor și coconii dum. căț Dumnezeu îi va dăru, să le fie de moștenire în več, și am întărit cu a noastră iscălitură mai jos, ca să să crează. Și am scris eu, Negoită logf. za Divan, Tărgoviștean, cu zisa și învățătura Sfinții Sale.

Smeritul Mitropolit al Ug. Anthim. Fev. 16, 7217.

Șarban Cantacozino Vel Vorc. mărturie. Șarban Vel Logf. mart. Toma Cantaco[zino] Vel Spat mărturie. Șarban Bujoreanu Vel Vist. mart. Radu Golescul Vel Cluěr. mărt. Ștefan Cantacoz[i]no Vel Post. mărt. Ianache Văcr. Vel Pah. mărt. Grigore Băleanu Vel Vorc. ot Tărgo[vi]ște mărt. Tanase Goescu Vel Com. mart.

6.

12 Februar 7221. Șarban Vel Vist. către Andronache Pah. „Cumpărând noi niște moșie de la Diicul Spat., feçoru Papei Pah. Bui-cescu, care moșii sânt pe apa Vezii ot sud Telm., ce să cheamă Dedoslovii i Romănații i Cărstești, sj. 700, și cu vad de moară în apa Vezii, și mai cumpărând noi și altă moșie, iar de la Diicul Spat., ce să cheamă Stajărănii, sj. 550, și cu vad de moară în apa Vezi, care moșii sânt alătura, hotar lângă hotar., stânjănul po bani 20, și mai cumpărând noi și de la popa Iorga den Rușii de Vede toată partea lui pe moșie, iar Stejărăni, sj. 345, stăjiniu iar po bani 20, și cu vad de moară în apa Vezii, care aciastă moșie ce o am cumpărat de la popa Iorga să hotărăște pe din sus cu ačastă moșie Stejăreani..., iar pe din jos să hotărăște cu Anghelache călărașu și în lung din matca Vezii cei bătrâne până în matca Bărcovielului.. Iar, când au fost acum, văzând noi că aceste moșii sânt departe de noi, și fiindu-ne peste mână, de nu le putem căuta, le-am făcut și noi vânzătoare“, cu 20 lei stânjenul, „pecum le-am cumpărat și noi“. Iscălesc și „Șarban Vel Logft. mărturie, Ștefan Cant. Vel Spat., Ianache Văcr. Vel Clucer mart., Radu Cantacuzino Vel Comis mărt., Pătrașc[o] Breaz[o]ianu Vel Sărd. mart., Rad[u] Vel Vor[ni]c Tărgoviștean mart.“

7.

8 Iunie 7229. „Badea căp. Merișanu ot Ruși-de-Vede“ dă carte de judecată „lui Vasilie, nepot lui Stan Bălăscu“, pentru hotărnicie la Gurbăneștii-de-sus, în proces cu nepotul, Stan Stegarul. Se face de dînșii.

8.

10 Mart 7238. „Stanca Spătăreasa, ce am fost jupăneasă răposatului dumnealui Radu Cantacozinò Vel Spat., împreună cu fii-mea Safta“, dă zăpis „nepotului Iane Vel. Cam. za ocne, zet State Leordeanu, biv Vel Pah.“, pentru vînzarea moșiei Viișoara pe jumătate și jumătate din Piiatra de la Teleorman. Sînt ambele „den doo cu dum. cumnatul Costandin Ramadan biv Vel Stolnic, zet Iordache Cantacozinò Vel Spat., după cum arată și catastihul de împărțeață al Mării Sale Doamnei Ilincăi, fata răposatului Mării Sale Șarban-Vodă Basarab“, „fiind jupăneasa dumnealui din neamul

răposatului soțul meu, nepoată de soră“. Stînjenu e plătit 56 de bani. „Să aibă a le stăpîni dumnealui den câmpu, den ostroave și apa bălților, însă din balta Părlita, și din Stejăret“. Marturi: Stanca Spătăreasa, Safta Cantacuzino, Cav. (*sic*) Vel Stolc., Costd. Dud[escu] biv Vel Comis, Mariia Cant[acuzin]a, Matei Cant. Vel Arm.

(Nota Vladului Logofăt de hotărnicie :) De cătră Călmățuiu, den drumul Turcilor, ce este hotarul Viișoarei... La troianul de țelenă ce este hotarul Voevodii, al Florescăi. . Doo măgurele mici..., pe din josul Măgurii Pietrii... De la crucea dăn răspântiile drumului... Pă drumul Țintei“.

9.

1-iu Decembre 7244. Drc. biv vt. Post.“ „nenii lui Iane biv Vel Medl.“, căruia-i vinde „o moșie a noastră ot sud Telm., care să cheamă Scrioaștele, lângă târgul Rușilor za Vede, care moșie ne este și noo dată de zestre de la dum. socru-mieu, Andronache Vel Pitar, care și dumisale are dată de zestre de la răposatul Banul Știrbei, stănj. cincii sute... Și alte moșii care le-au fost cumpărat dumnealui socru-mieu de la Șarban Bujoreanul Vel Vist., iar aproape de acea mai sus zisă moșie Scrioaștele..., care moșii să cheamă Dedosloveștii i Rumănații i Stejăreni pe apa Vezii. Și, nedându-ne noao îndemănă ca să le stăpănim, fiind loc depărtat și preste mînă..., l-am vîndut cu știrea dum. socru-mieu, Andronache Vel Pit., și a soții mele, Despii.“ Marturi și „An. Vel Pit., Ianache biv vt. Post.“. Se confirmă la 3 Decembre.

10.

20 Maiu 7254. „Coman Bușcă, Stan logf. ot Ruși za Vede, Toader logt. ot Ruș“, rînduiți la cercetare de Mihai Fărcășanu biv Vel Sărd., ispravnic de Teleorman, la Vulpești, pentru partea „logt. Mirii Periișeanu, ce au fost a lui Nicolae Arm[ăș]“. „În drumul adănc, și acolo s’au însemnat un cer... În Brucleasca (*sic*)... Hotaru Drăgușenilor.“

11.

4 Octombre 7255. Călin Bălescul din „sat Plata, sud. Telm.“ arată că s’a judecat cu „Stan Horghie, călăraș ot Ruș, pentru o moșie ce să cheamă Gubăneștii“. „El au răspunsu de zice că par-

tea lui Călin ar fi dat-o neamul lui mai înainte la manastirea Dragăneștii, ce este aici, aproape de Ruși..., fiind această mănăstire închinată la mănăstirea Văcărești“.

12.

5 Februar 1755. B[arbu] Șt[irbei] biv Vel Sluger și „Ion Băl[escu], log. za Vist.“ dau carte lui Călin Bălescu ot Plata, pentru procesul cu „Nica vornicelul i cu Pascul, nepotă-său, ot Ruș“, pentru venitul Gurbăneștilor. „Bani ce au luat după ghindă ce au vândut i după suhatul moșii i dijma ce au luat din bucate“.

13.

1-iu April 1755. „Costd. Dud[escu] Vel Vorn.“ judecă procesul lui Călin din Plata cu Nica vornicelul pentru Gurbănești. Stegarul Stan Horghea e fratele lui Nica. La 7229 era Vel Căpitan la Ruși Badea Merișanu. Se revine asupra unei vechi hotărnicii.

14.

25 Iunie 1763. „Moșteni dăn moșia Vulpeasca“ dau zapis lui „Apostol căpitan, vechilul dum. Hagi Dumitrache Mehtupciu, ginerile dum. Mirii Cluěr. Periițeanu“, recunoscînd că au gonit pe isprăvnicelul lui, oprindu-i partea timp de șapte ani. Pentru pagubă îi dau o parte de moșie. „Iar, de vom sta cu vre o îpotrivire asupra isprăvnicelului ce l-au lăsat pe moșie, atuncea să meargă cu zapisul nostru înainte dumisale, și dum. is. după zapisul nostrn să ne globească și să ne bată după vina noastră și să îplinească den noi bani îdoiți.“ Iscălesc: Niță logf. sin Opriș ot Ruș, Ion sin Ștefan ot Ruși, Mincul ceauș“. Scrie: „Radu căpt. Slăvescu“.

15.

8 Iunie 1766. Hotărnicie la Scrioaștele („Scrioaștea“) pentru Scarlat Greceanu, în ceartă cu Andronache, frate cu „răposatu Serd. Catacal“. Scarlat era ginerele lui Ene Slătineanu biv Vel Medelnicer, care ținea pe fata lui Dumitrașco Racoviță Vel Vornic. Un act „de la un Brăilă Armaș, avându-o și el de zestre de la un Leondari ginerile jupănesi Despui, sora Simi Clucer“ (1748). Act din 1762', 12 April, „de la un Sava sin Gheorghe ceauș i de la Nițu și Dobrin, cu cetașii lor, Roșoreștii ot Ruși“. „Hotarul domnesc al

Rușilor, care este în coada Urluelului... Pe muchea vâlcii în care au fost puțul cu scrăpătu și locul Purcării până în piază, în hotaru Ofrii.. Ales-am și schitului Dideștii... Răposatul Sărd. Catacal avându-l de cumpărătoare iar de la acești Roișorești... Pe lunca Bretcovului până în scursura unei vâlcele.. Matca Vezii cei bătrâne“.

La aceeași dată, altă împărțire și cu „răzașii“. „Pe unde sânt casele și namestiile mai sus numitului..., casele... răposatului Clucer Andronache, care încă și până astăzi să cunoaște locul acelor case“.

Raport către Domn, la aceeași dată („egumenașu schitului Dideștii“).

16.

17 Octombrie 1766. „Șarban sin Neagul de la sat Belitorii-din-deal, sud Tel.“, dă zapis lui Scarlat Greceanu pentru partea din Gurbănești, pe care o avea încă de la Decembre 7123, prin hrisov al lui Radu-Vodă, familia lui. E în hotar cu Pascul Orghie. Marturi : Nicolae Bărsescu, Anghelache treti Vist., Radu căpt., Matei Ungur, Dobra, fata lui Pătrașco moșt[ean], Pascul Orghie răzaș, Stan sin Dobre. Scrie Nedelea logt.

17.

2 Mart 1767. Alexandru Scarlat Ghica Voevod, pentru judecata între Scarlat Greceanu biv Vel Căminar și Anghelache biv 3 Vistier. Greceanu spune că „acea parte unde sânt casele, aceia îi este dată zestre de cumnatu, dumnealui Radu Slăt. biv Vel Comis, fiind fost și părintelui dumisale Ene Slăt. biv Vel Medl. de cumpărătoare de la dum. Dimitrașco Racoviță Vel Vorc., avându-o și dumnealui de zestre de la socru dumⁱ Andronache Paladă biv Vel Clučr., zet Banului Costandin Știrbei“. Pomenit Badea Știrbei, fost ispravnic de Teleorman. „Iar partea care, măcar că, după fapta lui Catacal, cu drept era să-ș ridice acele namestii, ca unu ce ș’au zidit temeiu pe moșii și pământuri străine, dar Domniia Mea ne-am milostivit și am făcut sîncatavasis și pentru siliște, cum și de la judecata ce au mai avut între dănșii așa li s’au fost ales, adică sălișteea să o stăpânească pe din doo, și pentru căți stânj. va fi a jumătății siliștii, unde sânt casele, să dea Anghelache din partea lui o scrisoare ce este aleasă pe din sus (*sic*) la Sfânta Mitropolie, acea sumă de sj. cât îi va fii partea din siliște, și Sfânta Mitropolie, prin mijloc fiind

parte ce i s'au ales de hotarnici, să dea Com. Scarlat aceiași sj. ca să să potrivească plinirea stănjănilor unul altuia. Așijderea și pentru o vie ce au făcut-o Catacal, iarăși pe parte Com. Scarlat, să aibă a-ș da otaștina după obicei.“

18.

28 Mart 1768. „Asanache, din preună cu soția mea Iiina“, dă zapis lui Scarlat Greceanu pentru „o casă în tîrg[ul] Rușilor za Vede“: o vinde pentru datorii. Ii trebuie lui Greceanu „ca să o facă cărc[u]mă aici“. Prețul e 28 de taleri. Marturi: Pătrașco căpt., popa Șerban ot Ruși, popa Radu, socru lui Asanache, popa Mircea prot[opop]“.

19.

11 Iunie 1766. Hotărnicie pentru Scarlat Greceanu la moșiile de zestre din Teleorman. Și „moșiia Crețuleasca“. „Între trei gărnite.“ „Lângă o leasă de mărăcini.“ „Vâlceaua Comoșteiului, den hotaru moșii Ologului în sus... Vâlceaua Coșteiului, unde să lovește în cap cu Drăgășanii... Să înjugă cu cele trei hotară.“ Nu sînt de față „boiarii răzăși“. „La un cer văruiit... Din jos de lac peste manină... În puiatră ce să cheamă Roișorești“.

Jos, raportul boierilor pentru jalba lui „Anghelache biv 3ti Vist, fratele răposatului Sărd. Catacal“, în ceartă cu Greceanu. E vorba de case făcute în silă pe moșiia altuia. „Și Catacal nu s'au supus, ci au făcut case fără de știre de odată, fiind ispravnic... Casele să vede că sânt făcute pe moșiia dumnealui Căm. Scarlat, care după hotărarea prăvilii era cu cale să să strice..., dar noi așa găsim cu cale, de vreme ce au rămas și datorie după moartea lui Catacal, fratele lui Anghelache, și au intrat Anghelache la acea datorie să răspunză, să să măsoare siliștea pe care este zidit casele, și satul să să facă în dos, și să stăpânească o parte jumătate de sat, cu casa, cât va ținea înfundată, și jumătate de siliște cu sat să stăpânească dum. Com. Scarlat“.

N. IORGA

DOCUMENTE VLĂȘCENE

Documente vlăscene

1.

1-iu Maiu 1772. Costandin Brătășanu și Nicolae Brătășanu vînd „dum. logft. Tomei Poenaru“ si Irimiei 500 de stînjeni pe moșia „Izvoru, ce să cheama Vagun“ (*sic*), însă sj. po tal. pl. tocma“. „Dintr'a noastră bună voe am dăruit finului nostru Neculăiță danie pentru sufletu părinților noștri și pentru sufletele noastre sj. 60, fiindcă am văzut și noi milă și căutare de la logf. Toma la vreme de nevoe, care încă și din capete de bani făcându-ne ertare de bani, pentru nește bani ce-i luasem de la dumnealui ca să facem moara de la Greci, care nici într'un chip nu are putință a răspunde la acești bani, trecând vreme la mijloc de când ne dedese bani“. Hotare: „Iacul cu cătina...“, pe din sus de casa uncheaș Voicului... și pe troianul ce vine alătura cu măgurile... Pe drumu cel vechi a Giurgiovului...“, pe hotarul Căinenilor, pîn siliștea lui Burlan..., pîn pîiatra Oborănilor..., pînă în copaçul ce s'au vărui..., pe din jos de schit, la merii din vaje, pântre meri, și trece Neajlovul pă vad, și ese la capul aninilor, și trece prin șirul de anini..., și merge la ulmul din sus de heleșteu.“ Marturi: „popa Șarban ot Broșteni, moștean alătura, popa Ion ot Jugureani, moșnean, uncheaș Matei Neg[ru] ot Broșteni, Neagul diiacon ot Vișini, moș[nean] la Oborani, popa Nistor ot Petrești.“ Scrie Șarban logofăt.

2.

23 April 1775. Costandin și Nicolae Brătășanu arată log. Tomei Poenaru „că la vremea răzmiriți, trecând dum. unchiul nostru, tata Ioniță Brătășanu, în Brașov și năpustindu-ne pe noi aici în țară, și întâmplându-ni-să noao, peste toate alte multe prăzi și jafuri de ale Muscalilor, am căzut și supt robiçunea Turcilor, dă ni s'au

robit tot ce am avut rămas clironomie de la părinți, însă clironomie mișcătoare, Țigani i dobitoace, și, neavând pă nimenea ca să ne caute la această groaznică robičune, am căzut la acest mai sus numit om, logofătul Toma, de ne-am rugat de ne-au făcut bine cu tl. 430, adecă patru sute treizeci tocma“. Dau în schimb petecul de moșie de la Vișini „du peste Argeș, ce să hotărăște cu Mogoșanca“. Marturi: „Neacșul parc. ot Mogș., Pătru croitor, Stan Mărginean“. Se adauge altă dare de moșie pentru rest.

3.

1-iu Iulie 1776. Constandin Brătășanu arată lui Scarlat Greceanu că, „trăind răposatul frate-mieu Nicolae Brătășan, au zălogit partea lui de moșie din Greci sud Vlașca la čauș Panaite Matracă. Deč, după moartea frăține-mieu, aflând dum. că s'au zălogit această moșie, n'au îngăduit stăpânirea lui Matracă, fiind moșie strămoșească a neamului dumⁱ. Greceni, ci au dat banii lui Matracă după zapisele frate-mieu Nicolae, ce era la mâna lui“. Altă parte o vinde Costandin. Martur: „B. Șț[irbei] Vel Vornic“.

La 13, Greceanu arată casul și Domnului. Brătășanu-i e văr.

Nouă vînzare a lui Brătășanu, 12 Mart 1778: „neavându ca să învălesc aceste bečuri și pivnița, partea miea“. Apoi o vînzare a treia, la 13 Iunie 1779. Act domnesc de la Alexandru Ipsilanti pentru o cercetare în acele părți (29 April 1780). Scarlat Greceanu avea și moșia Mătăsariul. Acum el e biv Vel Logofăt și are ca vechil pe Alexandru Greceanu biv Vel Stolnic. Carte de blăstăm „asupra popii Ene ot Găești i lui Stan Gațoiu i călugărului Varlaam ot Tărgoviște“, „de vreme că zapise și cărți vechi nu sânt, fiind prăpădite din vremea răzmiriții“. Chiamă și „pe vecinii răzași de moșie“. Și „moșnenii Rășcăeți“. „Din piazra cea veche ce este pusă într'un copač cu doo gemănări..., la știrbina pădurii, în drumul Giurğovului cel vechiu... Pe muchea Neajlovului, den sus din hotarul Balomireasca..., hotarul moșnenilor Turbați... La Redea, în dreptul lacului lui Epure... Din piazră, puind sfoară, au tras în sus, prin capul moșii, până în drumul Broștenilor... S'au pus piazră în dreptul crucii... Moșia mănăstirii Văcărești... Dăspre Gheorghiști dumnealui Tanase Colfescu... S'au găsit piazră veche la Vadul Părului... Am prins sfoara în jos în curmeziș... Până în hotaru Silișteanca moșnenilor Petrești... Silișteanca moșnenilor Petrești... De spre Argeș în luncă... S'au pus piazră într'un răzor de

arătură... Den apa Neajlovului, unde să lovește în cap cu moșia Balomireasca, Șarban Rătescu... Trece apa Argeșului până în matca cea veche... Moșia Cojocar... Pin rădăcina unui vânj ce au fost hotar vechiu... Drumul cel mare al Piteștilor... Au fost față și Răducanul Cojocăreanul... Până în hotarul Mogoșanilor... Pentru un fund de izvor ce se numește Saelile... Hotarul moșii ce se cheamă Ćorasca... O fășăe de moșie... Acum își cer (moșnenii) ađastă fășie de moșie ca să și-o izlojască... Ne arătă un zapis cu lt. 7199, Mart 15, al unui Radu cu nepotă-său Vlad, la mână unui pop Stoica ot Broșteni... Pân în hotarul (*sic*) moșii Ćorasca... În japca cu cătinele... Drept o salcie roșii... Iar masă a unui Șerban logoft. ot Pitești... Infundează la o salcie ce s'au curat și sdau pus semnu... Răscumpărare de dum. biv Vel Logt.. Drumul Ulceștilor... Muchea vălcelii Grecului, în dreapta a doi tufani curățiți... Moșia mănăstirii Stavropoleos... Doo tufe plecate ce s'au curățit... Moșia Mogoșani Răducanului Cojocăreanu, la care moșie este părtaș cu Șătr. Ioniță Bălăceanu... În marginea Tinosului, în dreptul unui anin ce s'au vărui... Până la apa Tinoasei... Peste curături... Între niște leși de mărăcini... Moșia Tetcoi, mănăstirea Aninoasa...

(Se adauge altă hotărnicie :) Piiatra Mortenilor, moșia Prășcoveanului... Un tufan stejărel... În muchea unii vălcele ce să înfurcește cu alte vălcele... Tot pă rovină... Fieștecăruia părtaș de moșie... Partea dum. Ștefan Prășcoveanu... Megiiși de la Morteni... Partea sfintei Mitropolii din București... Un zapis al Stancului ceprăzar, brat Tudose, la mână lui Dumitru copețul, un ciric de moșie dăn funiia Sărbului... Un zapis a lui Berivoe și cu feđorii lui la mână jupănului Mihai ot București .. Alt zapis a lui Dragm. ceauș ot Răscăeni... Un zapis al sătenilor din Balomirești, uncheaș Berivoi și cu ale (*sic*) la mână lui Mihai zeț Dumitru cupeț... Acești bani s'au înbrăcat pe moșie, după cum s'au găsit cumpărătoarea la alte moșii dupin prejur... Partea jupănesii Ilincăi Brătășancăi..., danie la mână maicii dumnei jupănesăi Păunii biv vt. Vorniceasă.“

4.

12 Septembrie 1776. „Anca, soția Tomei Poenaru, i Irimia dilacon sin Stan Mărgineanu“ arată că, la 1772, 1-iu Mart, cumpărasera de la Brătășani moșia Grecii, la care se adauge în 1775 altă cumpărătură. „Deci acum, după pace, aflând dum. Scarlat Greceanu că stăpănim noi aceste doo petece de moșie ce le-am cunipărat de la

dumnealor Brătășani, nu ne-au îngăduit ca să le stăpănim, fiind moșie strămoșască a neamului dumnealui, ci ne-au dat banii toț deplin în mâinile noastre, priimind și noi de ne-am luat banii, și i-am dat dumⁱ zapisele ce am avut la mâinile noastre dă moșiia Izvorul i de Vișini, care moșii sânt tot de moșiia Grecii“.

5.

5 Februar 1781. Cercetare la Jugureni (Vlașca), pentru moșneni. „O piatră vrând să o bage mai în moșiia lor, și ei neîngăduindu, au început portărelul a-i bate și, ei fugindu dă la hotărnicie, au venit boeri hotarnici a treia zi și, aridicându doao pietre, mai băgându-le în moșiia lor, le-au înpresurat stăj. 125“. Greceanu aduce înainte stăpînirea Stolnicului Barbu Petroianul, „moșul dumnealui, și Brătășanu, ginerele Pătroianului, și copii Brătășanului“. Iscălesc: Dimitrie Vel Ban, B[arbu] Știrbeiu Vel Vorc., Ianache Moruz Vel Logt., Grigorie Băleanul Vel Logt., Costandin Cocorăscu Vel Paharnic.

6.

17 Ianuar 1783. Vînzare la Balomirești, Vlașca, „câte parale dooăzeci și șase“.

N. IORGA

DOCUMENTE PRIVITOARE
LA BUCUREȘTI

Documente privitoare la București.

1.

† Adecă eu Mariia scris-am acest al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna jupânului Apostol Telliul, cum să știe că i-am vândut o casă la mahalaoa părintelui popii Manii, la Biserica dintr'o zi, însă numai casa cu locul, drept bani gata, 49,14, și o am vândut cu știrea vecinilor și a mahalagiilor, ca să fie stătătoare lui și feçoarelor (*sic*) lui. Și la tocmeala noastră fost-au mulți preoți și mahalagii, cari vor pune mai jos iscălituri. Și pentru credință pus-am și eu pecetea și iscălitura. Iunie 6, 7178.

(Peăt.) Eu Mariia.

Eu Neagoe cupeț, mărturie.

Eu pop Mane. Eu Ion diaconul.

Eu Dumitrașco. Eu Neagoie

Eu Neculae logt. Eu Stančul.

cizmaru mărturie.

2.

Invocare slavonă a Treimii: „въ имя отца и сына и стго духа тровица единосущна и нераздельноє.

Adică eu Dragotă, județul din oraș din București, cu 12 părgari, cu preoți i neguțători și cu toți bătrâni orașului, scriem și mărturisim cu această carte a orașului ca să fie de bună credință la mâna dumnealui Pană vătahul dă copii din casă, fečorul jupânului Pană Pepanò, pentru să știe că am avut niște locuri dă prăvălii aicea, în oraș în București, care prăvălii sânt pă din josul prăvăliilor mănăstiri Plumbuiti și Arhimandritului, care loc fost-au al jupânului Pană Pepanò dă moșie, cumpărat încă mai dinainte vreme, în zilele răposatului Șarban-Vodă, moșnean, și din locul acesta în jos mai cumpărat-a jupânul Pană Pepanò în zilele răposatului Alexandru Voevod, dă la Stoica și dă la femeia lui Stanca, cu zapis dă la mâna lor, și prin zapis și cartea Mării Sale Alec-

sandru Voievod, când au fost vl. 7137, și iar dintr'acest loc mai jos până în Sima Șagheri. Fost-au cumpărat jupănul Pană Papan și alt loc, dă la Isar Cămărașul, în zilele răposatului Matei-Vodă, când au fost vl. 754, precum am văzut și cartea Mării Sale Matei Voievod, și cu zapis dă vânzare dă la mâna jupănului Isar Cămăraș, iar acum, cându au fost în zilele Mării Sale Domnului nostru Io Antonie Voievod, vrând dumnealui să-ș aleagă aceste locuri cu prăvălii, precum scrie mai sus, mers-au în Divanul cel mare de au spus Mării Sale și Divanului. Măriia Sa dinpreună cu toți cinstiți boeri Mării Sale din Divan trimis-au pre credinčos boeriu Mării Sale Manea al doilea Vornec la noi și la vecini care sânt din prejurul locului, știind foarte bine. Strănsu-ne-am cu toți la un loc, și l-am ales preste tot, în lat și în lungu. Care locuri sânt însă în lat din prăvăliile lui Mihai-Vodă pă din josul prăvăliilor Plumbuiti și Arhimandritului până în ulița dă spre biserica Grecilor, stănj. 7 pl., și din prăvăliia Plumbuiti în jos pă lângă uliță până în locul Simi Șagheri, stănjeni —, iar din uliță în lat pre lângă locul jupănului Simi Șagheri până în locu jupănului Matei starostea stănj. —, palme 3, și după... l-am stănjănit și l-am ales, dă l-am hotărât cu toți. Făcut-am și cartea orașului la mâna dumnealui, ca să fie dumnealui și jupănesii dumnealui și coconilor dumnealui moșie stătătoare în veci, precum au ținut și părinți dumnealui. Și la această carte a orașului fost-au și mărturii din preoți: părintele popa Barbul cliserul domnesc, i popa Stoica sin popi Stančului starostea, i popa Șarban dă la biserica Doamnei, i popa Grozea, i jupănul Manta starostea, i paan Dima *spudeul*, i jupăn Team —, i Paraschiva zlătar i Lupul ot Man[ea] Pitar, i Stan Gorănescul sin lui Ion 2-ti Șătrar, Badea cizmariul și alți boeri și neguțători care vor iscăli mai jos. Și, pentru mai adevărata credință, pus-am și pecetea orașului cu toți, precum scrie mai sus. Pis Vlădilă gramat[ic] ot gospodscoe țrve cu zisa lor.

Pop Barbul clisiar	(Pecete.)	vl. 7178.
Popa Stoica sin popa.		Eu Maneavt. Vornicu, ispravnic.
Stanciul star.		Pătrașco Stol. ot Crăstești.
Pop Șarban dă la Doamna.		

Δήμας σπουδέως μάρτηρας.

3.

8 Maiu 7204. „Noi boerii cei iscăliți mai jos“, luați cu răvaș domnesc adus prin „Cărstea biv Vel Vist. și părintele Theofan

egumenul dă la mănăstirea Bradul“ dau carte de judecată la mîna Cîrstei, care „au avut întrebăcune la Divan“ cu egumenul pentru locuri de prăvălii în București. „Zicând egumenul Theofan cum că are loc dă niște prăvălii, care loc au fost mai denainte al lui Isar neguțătoriu și după moartea lui l-au închinat mănăstirii Bradul dă este acum un an, zicând că i-au lăsat niște cărți domnești pentru acele prăvălii ca unde au ținut el să ție și mănăstirea. Deci egumenul de la mănăstirea Bradul, căutând locul acelor prăvălii după o carte a lui Alexandru-Vodă, care scrie dă la leat 7134, care zice într'acesta chip : cum să aiba a ținea Sima, feçorul lui Ene, un loc dă prăvălii care este între Manta iconomul și între Gașpar Mața, și iar zice să mai fie Simi neguțătorului un loc de doao prăvălii, care este între prăvăliia Simi neguțătorului cea dă moșie ce scrie mai sus și între prăvăliile mănăstiri Plumbuita. Deci egumenul, dupa cartea aceia neputând ști care sânt locurile acelor prăvălii, apucatu-s'au dă niște prăvălii ale Cărstii Vistieriul, zicând că acelea sânt prăvăliile lui, iar Cărstea Vistieriul, știindu că acele prăvălii sânt ale lui, date dă zestre dă la socru-sau Pană Pepanò, n'au îngăduit să i le ia, ci au mers cu egumenul dă față la Divanul cel mare, înaintea Mării Sale Domnului nostru Io Costandin Voievod, și Mării Sa, neputând adeveri din Divan dreptatea acestor locuri, datu-ne-au Mării Sa pre noi ca să cautain și să adevेरim locul acestor prăvălii și să-i judecăm după cum vom cunoaște dreptate“. Merg „în târgu, unde sânt locurile acestor prăvălii, și am strânsu mahalagii după'nprejur și oameni bătrâni și am întrebat și am cercat în tot chipul și nicum n'am putut *dăzvoalbe* după cărțile ce are egumenul la mîna lui, dă vreme ce nici numele acelor care scriu în cărți nu să pomenesc, fiind 81 dă ani da atunci, nici locurile care scriu în carte nu sânt slobode, că sânt coprinse dă alți, dă le stăpânește da atata vreme cu zapise și cu scrisori da cumpărătoare la mîna lor, nici în zapisul ce are egumenul dă danie nu arată unde este locul acelor prăvălii. Deci într'alt chip n'am putut adăvara fără căt, întrebând pre mahalagii oameni bătrâni care s'au aflat, ne-au arătat un loc care este din josul prăvăliilor Carsti Vistieriului, zicând și mărturisindu ei cu sufletele lor cum că țin minte că acel loc au ținut Isar neguțătoriu și au stăpănit tocmai din zilele Radului-Vodă până acum, și el feçorul lui, mărturisindu și Enuță starostea înaintea noastră cum că într'o vreme vrusă i-l vînză lui acel loc dă prăvălii, au mers dă i l-au și arătat acel

loc, care este din josul prăvăliilor Cârstei Vistierului, cum că acela este locul lui, și iar au mărturisit și Ene Cazacopol și Gheorghie Măndră, care sânt dintr'un sat cu acel Isar cupețul, cum că așa știu și ei de atâta vreme că acel loc l-au ținut Isar neguțătorul. Deci noi, după mărturisirea acestor oameni, așa am găsit dreptatea ca să ție mănăstirea acest loc care au ținut și Isar neguțătorul, iar Cârstea Vistierul să-ș ție prăvăliile lui care-i sânt dă moșie, date de zestre și dă cumpărătoare dă la socru-său Pană Papanò, dă vreme ce aceste prăvălii stăpânește Cârstea Vistierul dă sânt acum 28 dă ani, dă când au căzut pă seama lui și păcum scrisorile soră-său Pană Papanò adeverează că le-au stăpănit încă din zilele lui Alexandru-Vodă până ce au căzut pă seama Cârstii Vistierului. Pentru aceia și noi n'am putut să le luom dă la mână lui, fiind moștenire dă atâtea ani, ci Cârstea Vistierul să aibă a-ș ținea și a-ș stăpăni prăvăliile lui, iar mănăstirea Bradul să aibă a-ș ținea locul prăvăliilor care au ținut Isar neguțătoru, pentru că așa am adevărat pe dreptate. Mai 8, 7204.

Diicul Rudeanul Vel Logf., Șarban Vel Vist., Stroe biv 2 Pit. Leurdean, Cernica Știrbeai biv 2 Armaș, Ματθίος Σακαζλίης μέγας πορτάρης, Radul Hrizi Vel Clucer za Arie, Γεώργιος πρώην στάροστας, Neagoe Pit. Rălescul, Stan 2 Vorc., Ἰωάννης Καζάκος.

4.

16 Februar 72 8. „Șarban ot Lomotești dinpreună cu fâmeia mea Chița“ dau zapis lui Șarban Vel Stolc., pentru vânzarea unui loc de casă „în mahalao Colții, alătura cu dumnealui Vasile Abagiul, care loc l-am luat de la soacră-mea Lixandra, fâmeia lui Avram Băcanu“. Il vinde cu taleri

5.

2 Maiu 7223. Udrea dă zapis „lui Mihai vecinului“ vânzându-i o casă „aicea în mahalaoa dentr'o zi“, cu 15 taleri. Marturi: „Nastasi biv ceauș, Dobre scutelnic, Năstasie scutelnic, Sămion săimean, pop Ștefan ot biserica dintr'o zi“, Darul Ief[egiu], Dumitru Cazacu, Costandin Croitoru, Stoica sin Meazu (?), Agatia Pribeg“. Scrie „popa Papa ot Biserica dintr'o zi“.

6.

8 August 7230. Doichița cu fiii vinde „ginere-meu Lupașco“ și fiicei Stamata „o casă aici în mahalaoa Bisericii dintr'o zi, care această casă au rămas de la mamă-mea și la vreme de moarte au lăsat această casă ca să o vându, și să dau un sărindar bisericii“. Iscălesc fiii: Pascul și Stamate și marturii Marin, „Stan vnuc Doichiții, vânzător“, „Voicul vânzător“, Neacșu Țuguleaia (*sic*), Vișana, Ion grămăticul. Scrie Popa Ștefan.

7.

20 Septembrie 7245. „Epitropi răposatului Șerban biv staroste dă neguțători“ dau zapis „la mâna dumnealui doftorului Dumitru Pamberi“ : „întâmplându-să numitului mai sus moarte și lăsându-ne pre noi epitropi pă toată casa dumnealui, a da și a lua și a răspunde la toate, atât la ale casii, cât și la datorii, la care rămăind în urmă cătăva datorie“ și avînd Pamberi a lua „bani curați fl. —“, în loc de bani dau „un loc dă — prăvălii... ot mahalaoa Grecilor, la uliță, care merge podu la Curtea domnească, fiindu-i și dumnealui dă cumpărătoare dă la jupăneasa Despa Popeasca, nora răposatului Cărsti Ghidului biv Vel Vist. și da la nepotul Vistieriului Cărstii, anume Tudorache“. Prețul: 850 de taleri. „Din locul Brădeanului până în locul Saulii ce-l ține Ștefan Stolc. sin jupănesii Neagăi Lămboi..., după cum adeverează cartea dă hotărnicie a județului târgului Bucureștilor“. Să ție locul „și dă către copilele răposatului Șerban staroste“.

8.

15 Iunie 7253. Enache Nona polc. scrie „jupănesii Păuni Cocorască“ pentru casele din mahalaua bisericii Enii, „care case le-am cumpărat și eu de la Călina Ceaușoia“, pentru 45 de taleri. Marturi : „Iorga Lupănescu logt. za Vist., Ion Mălț., copii dăn casă“.

9.

20 April 7254. „Anuța ce au fost soție răposatului Ianache Popa polcovnic“ cu fiul Ioniță dau „Radului Văcărescul Vel Logt.“ „un loc de casă... în mahalaoa bisericii Ianii“, cumpărat de la mănăstirea Glavaciog, „fiind dat danie mănăstirii de răposata dumnei jupăneasa Zamfira Știrboaica, care loc merge pe din sus alătorea

dn uliță cu gardul nostru și pă din jos iar alătura cu gardul bisericii Ianii, până în gardul dumnealui Șarban Pitar; numai să o lese uliçoară mică, după cum au fost mai nainte“. Prețul 80 de taleri. „Iar, de ar fi vre o pricină pentru acest loc, zicând mahalagii că ar fi fost loc de care, la aceasta noi să avem a răspunde“.

10.

1-iu Septembrie 7261. „Costandin Post. Caramanlău împreună cu jupăneasa mea Safta“ dau scrisoare „jupănului Athanasie Thodor“ pentru casele din mahalaua bisericii Ianii, „care case le-au cumpărat răposata muma noastră, adică soacră-mea, dă la Ianache Nona polc.“. Preț: 25 de taleri. Iscălesc „Costandin Caramanlău post., vânzător“, „Safta, fiica jupănesii Păunii Cocorascăi, vânzătoare“, „poa Ivan, „Istrate ispravnic ot Ciorogărlă“, Stanciul.

11.

3 Februar 7261. „Safta, fata Petri Șarban“ dă lui Radu Văcărescu biv Vel Stolnic „un loc de casă... în dosul caselor dumnealui, care loc este din ulucile curții dumnealui până în curtea popii lui Ivan, care și tată-mieu îl are iarăși de cumpărătoare..., cu prețul ce l-au cumpărat și tată-mieu. Dar, nefiind zapisul cel de cumpărătoare față, mi i-au dat dumnealui acum înaintea tl. 15, până când voi lua zapisul de la unchi-mieu Costandin Alecxan, și atuncea pe căți bani să vor coprinde în zapisu și ce să va mai face să aibă a da dumnealui bani.“ Marturi: Ilinca Greceanca, „pop Dobre ot biserica Vergului“, „pop Ivan mart. ot mahalaoa Biserica dintr'o zi“.

Scrie „pop Milea ot Biserica dintr'o zi“.

Adaus: „ipac mi au dat la un sărindar tl. 8 în mâna mea i tl. șapte în mâna dumnei jupănesii Ilincăi Greceancăi pentru cheltuiala care au plătit la zăcerea cocoanei Saftai, și s'au dat toți banii“. Iscălesc Ilinca Greceanca și popii Dobre și Milea.

12.

10 Decembre 7262. „Negoiță Hințescu, copilul de casă“. cu soția Maria, dau zapis lui Dagne abagiu pentru că i-au vîndut casa „din mah. Biserica dintr'o zi, cari este făcută de mine, iar locul îmi este lăsat danie de la răposatulu Vornicu Mihalache Caragea“, pe 165 de taleri.

Marturi: „pop Ivan ot biserica dintr'o zi, pop Milea ot mah. Biserica dintr'o zi, Radu Slăvescu căpitan, Tudor Slăvescu, cumnatu lui Negoită, Nițul Hințescu, Dragomir Slăvescu, copil din casă, Dragomir Bilăurescu, copil din casă, Zota Iane, cupeți“.

13.

15 April 1755. „Unchiaș Lupașco dinpreună cu soția mea, a-nume Stamata“, dau zapis lui Radul Văcărescu biv Vel Stolnic. „Precum să știe că din porunca dumnealui Costandin Dudescul Vel Vorc. au venit Ivan vt. Vorc. i Socol vt Vornic i cu Stanciul căpitan și cu doi meșteri de lemn i cu un zidar, dă ne-am prețuit casa noastră și cu locul ei, cea din curtea dumnealui, drept tl. 65, și, noaoă plăcându-ne, ne-au odihnit după prețul la ce au prețuit-o“. Cu acel preț o dă lui Văcărescu.

Marturi: „eu pop Manta ot biserica Enii, eu pop Milea ot Biserica dintr'o zi, eu pop Apostol ot biserica Enii, eu Ivan vt. Vorc., Socol vt. Vorc., eu Stanciul căpt., eu dascal —.“

14.

28 April 1763. „Ioniță Nona sin Costandin Nona, dinpreună cu unchiu-mieu Athanasache“, dă zapis lui Radu Văcărescul biv Vel Clucer pentru casa în dosul grădinii dum. aici, în mahalaoa Ianii“, pe 70 de taleri. Ἰωνιτᾶ Νονᾶ σὶν Κοστανδῖν Νονᾶ, „eu Zmăranda, sora lui Ioniță“.

15.

Mart 1766. Ioan și Mateiu Nona vînd lui Scarlat Greceanu biv Vel Comis „niște case aici în București, în mahalaoa bisericii dănt'r'o zi, case de piatră cu nemestiile ce sânt înprejur cu pământul lor, după cum să vădu îngrădite, alături cu dumnealui Răducan Văcărescul Vel Dvorc., care case cu locul lor ne sânt rămase și nouo de la părinții noștri, și, nedându-ne îndemănă să le ținem“, le vînd cu 1.275 de taleri.

Marturi: Radu Văc. Vel Dvorc., Mih. C. Vel Vist., Pană Fil. Vel Clucer., Ianache Văcărescu Vel Pahc., Nec. Arion.

16.

28 August 1767. „Grigorie al Ug. adeverez.“ „Radul Vacărescu biv Vel Vornic, înpreună cu Vinețeanca, soția mea“, dă lui Mihai

Bărbătescul biv Vel Stolc. și soției Safta casa „din mahalaoa bisericii Ianii“, „cu grajdu, cu cuhnie, cu șopron, cu casă dă jos, cu o casă mai mică, cu poarta bună, cu puț în curte, cu curtea de uluci, cu grădina asemenea, cu casele de sus toate grijite, cu paturi cu laviți, cu *păticine* dă macaturi, cu uși la toate casele, căptușite, cu ferestre dă o steclă la toate casele, cu încuitori la toate ușile, asemenea și becurile iarăș cu paturi, cu laviți, cu uși, așijderea cu o cășcoară ce este din dosul grădinii, cu locșorul ei și cu puț în curte“, pentru 5.000 de taleri. Iscălesc „Radul Văcărescu biv Vel Dvornic, Vinețeanca Văcăreasca, Costandin Văcr. biv Vel Portar“.

17.

8 Mart 1768. „Popa Dumitrașco ot Biserica Albă“, pentru casa socrilor Lupașco și Stamata. „Iar după moartea lor, măcar că au fost pusă mie în foaia de zestre, dar, fiindcă zapisul îl didesem în mâna dumnealui Clucerului Radu Văcărescul ca să stăpânească dumnealui numai, și dumnealui să dea tl. 15 noao, cum scrie în zapis, și dumnealui să stăpânească cu bună pace, care ne-au și dat bani toți deplin în mâna noastră“. „Popa Codrea mart.“

18.

18 Maiu 1773.

Grigore al Ungrovlahiei arată că răposata Ilinca Greceanca Vorniceasa avea sa facă la 1761 un testament prin care lăsa mănăstirii Stavropoleos o pivniță „pi ulița ce merge la Hanul lui Șărbănovodă“ (de-asupra: „la Curtea Domnească“). Scarlat Greceanu ajută mănăstirea și o împrumută cu 500 de lei. Iscălește ‘Ο Πογονιάνης Ἄνθιμος καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου Σταυροπόλεως, ‘Ο Μηρέων Φιλάρετος, Διαμαντῆς Εὐστ. συνεπίτροπος, Κώνστας Χρίστου, Ἀγγελῆς Παναγιώτου.

19.

1-lu Septembrie 1774. Safta Rusetoe dă zapis lui Stoian log. de Vistierie pentru locul de casă ce-i vinde: iea de la dînsul 1.100 de taleri. Martur: Mihalache Rosetu. Scrie „popa Mușat duhv.“,

20.

15 Octombrie 1774. „Grigorie al Ug. adeverez.“

Stoian log. dă zapis lui Scarlat Greceanu „că dumneaei, cocona Safta Rusetoie, rugându-mă, i-am găsit în chezășiia mea de i-am luat împrumut o sumă de bani la trebuința dumnei, de sănt acum ani 3 pl., și mi i-au pus casele dumnei cu locul lor ce este în mahalaoa Bisericii dintr'o zi zălog. Dar, într'atăta vreme prelungită neîngăduindu-mă pe mine acest neguțător de la care lu[ăiu] acei bani de i am dat dumnei, m'au apucat cu zor, și mi i-am vândut dintr'ale mele, cu preț, fără de preț, și am plătit toți bani ce-i luasem la trebuința dumnei“. Ea își vinde locul caselor, „fiindcă casele ce era pe acest loc, după cum ale altora mulți, așa și ale dumnei din întâmplarea vremii i s'au prăpădit, cu toată împrejmuirea și cu îngrădișul“. El îl cedează lui Greceanu pe o mie de taleri. Marturi: Δημήτριος Γκῆκας, Panu Fil., Ștefan Prășc., Nic. Brâncov., Δημητράκης Παναγιώτης, Nicolai Lehliu, Ἡλίας πρώην. καμαρ[άσης].

21.

15 Februar 1775. „Dragnea abagiu“ scrie „cocoanei Necșuței Văcăreascăi“ pentru „un loc de casă în mahalaoa Bisericii dintr'o zi, alătura cu locul dumnei răposatei cocoanei Marii Văcăreascăi, surorii dumnei“, cu care face schimb, luînd altul, „locul dumnei, în mahalaoa bisericii Enii, unde au avut și case pe elu“. Marturi: Iorga staroste, Ioan cupeșul, Diicul cupeș, Neculae cupeș.

22.

Mart 1775. Necșuța Văc. dă „dumnealui nepotu-mieu Scarlat Greceanu“ „un loc de case în mahalaoa bisericii dintr'o zi, care loc îl am și eu de schimbu de la Dragnea abagiu“, pentru 160 de taleri, „mai căzându-i-să dumnealui, fiindu-mi rudă, fiind și vecini, și de o parte cu locul dumnei răposatii surorii-mi Ielii Marii Văcăreascăi, care îl are cumpărat, și pă de o parte cu locul dumnei Saftii Cărbătoaie, ce-l stăpânește dumnealui“.

Marturi: Δημήτριος Γκῆκας, popa Ioan bsc. dintr'o zi proistusul. Scrie Costandin logf.

23.

„Gașpar ot Focșani, zet Malhazu“, „dumisale Hagi David, lui Hagi Iacov“ „Având Izdail 2 prăvălii aicea în București lângă hanul lui Șerban-Vodă, pe locul mănăstirii Sfeti Gheorghe, o prăvălie dintr'acestea din sus de lângă jupăn Husein, lăsându-mă pă mine vechil cumnatu-mieu Bogdan, snă lui Malhaz, nepotu lui Izdrail, ca să văzu această prăvălie“: vinde una pe tal. 125.

“Ο ἡγοούμενος τοῦ Ἁγίου Γεοργίου Ἄνθιμος.

Celelalte iscălituri, armenești.

Scrie Barbul logt.

24.

25 Iulie 1775. Anaforă a lui Iorga, staroste de negustori din București, pentru procesul dintre „Ioniță Botezatu din Armeni cu Carabet Armean“, pentru „marfa ce au luat acest Carabet cu Hagi Cabet, tată-său, din prăvăliia lui Ambrun Armean, cumnatu lui Ioniță Botezatu și unchiul lui Carabet rrm[ean]“. Nu arată „foaie dă marfă“. „Din gură“ spune că face 900 de taleri și are datorie 200.“ Am mai întreat pă Carabet, dă vreme că au fost datorie multă când au luat marfa din prăvălie, dat-au știre la Domnu sau la zapisul târgului, chiebat-au pă acei datornici să fie dă față, luat-au marfa din prăvălie cu orânduiala neguțătorii, făcut-au foaie dă prețuirea mărfi ce au luat dinpreună cu datornicii, după cum știm obiceiul. Și el arată că niciunul de acestea n'au făcut, ci numai au venit cu tată-său Hagi Cabet și cu starostea al lor dă Armeni și au făcut zapt prăvăliia și au luat toată marfa câtă s'au găsit, dar câtă marfă și dă ce prețu au fost n'are niciun temei; mai vartos datornici pă acea vreme nu era față, ci zice că au fost risipiți. Care să cunoaște că ei n'au umblat după orânduieala neguțătorii, să dea jalbă la Domn, să ia înscris toată marfa dinpreună cu starostea dă neguțătorii și fieștecare datornec să-ș fi luat datorii după dovada ce ar fi avut, ci într'ascunsu au răpit prăvăliia și marfa, care sânt în vină că nici acum socoteala nu arată dreaptă, ci o încurcă când zice că au luat datornicii marfă de tl. 700, când dă 710, și nicio adevărință la mână n'are sau vre o dovadă dă câtă marfă și dă câtă datorie au fost nu arată cu foaie, ci numai cu gura“. Chemați vecinii spun că „Părvul iuzbașea, care pe acea vreme au fost vecini cu prăvăliia lângă acel Ambru Arm. și măr-

turisăscă că acel Ambrun îl știe că au fost om cu putere și nu-l știe să fi avut în prăvălie marfă numai dacă atâta sumă de bani, ci avea mai de multă sumă. Au mai venit și Ion rachierul ce au fost pe acea vreme și el vecin cu Ambrun Arm. și mărturisă tot asemenea... Și mai zise și aceasta că, într-o dimineață, sculându-să, au văzut pe Hagi Cabet, tatăl lui Carabet, și pă Carabet că au scos pă sora lui Ioniță, nevasta lui Ambrun Armean, numai cu trupul, și ei au închis prăvăliia și au făcut zapt oată marfa, și, întrebându el pă sora numitului Ioniță ce este pricina, iar ia au răspunsu lui Ion rachierul zicându că acești Armeni au venit cu veste că au murit bărbatu-său pă drum, ducându-să la hagealăc, și ia au trăit cu bărbatu-său atâta vreme și au făcut și copii, și acum o scot numai cu trupul din casă. Care Carabet Armean zise că copii n'au făcut sora lui Ioniță cu unchiu-său Ambrun, dar au venit mărturii și au adevărat întâi din gura unii fete ce au avut-o Ambrun în casă dacă au crescut-o, zicându că au făcut doi copii, dar nu le-au trăit. Deosebit și o preoteasă a nnu: popă armean au mărturisit că și ia știe că au făcut copii". Acte de zestre, etc., n'au. „Mai vărtos că, când merge cineva la hagealăc, să bizuește sirmealii lui, iar nu cu datorie“.

Iorga staroste, Gheorghe cup., „Deicul cup., Ioan cup.“

Prețuirea se face cu zidari și lemnari

	tl. bani
8 tălpi mari	14
4 tălpi mici	5
37 stălpi	48
55 proptele	4 15
28 căpriori	17
40 grinzi i cosorove	12
3.000 podini, însă 2 coturi	9
16 grinzi i cosoroabe	4
3 ferestre	2 30
3 uși	7 60
15.000 podină d'asupra	45
10.000 olane	40
40 scânduri dă teju	3
52 scânduri dă teju	3,90
12 grinzi dă pat	3,60
30 scânduri di pat	

1 zgheab înainte	1
150 lați	5
40 scânduri dă teiu	3
500 cuie de lați	2
24 scânduri stejar	4,96
24 fiare dă uși i la tărăbi	8
22.000 cui de uluce	39
10.000 piroane	5
1.000 piroane jos	2,30
2.000 cuie la podit	4,60
1.000 uluce cu toată cheltuiala	100
14.000 cărămidă cu nisip, cu lucrul	85
Lucru prăvălii dă lemn	80
	508,39

Adică cinci sute opt, bani 39 totă suma.

...Ține prăvălia cu chirie, pã an câte tl. 50, însă tl. 39 ia acel stãpãn cu prãvăliia, iar tl. 11 dã la egm., dã la Sfãntu Gheorghie, pentru loc, fiind al mãnãstiri“.

25.

3 August 1775. Anaforã („Grigorie al Ug., Cozma Buzãu, Δημήτριος Γκῆρας, Dⁱ Racovițã, Nicolae Ded. Vel Vorc., Radu Vel Dvorc., Necolae Știrbei, Ștefan Prãșcovean Vel Logt., B. Știrbei Logt., Scarlat 3 logt.): cercetare în pricina Armenilor. Mama lui Ionițã face jurãmânt cu privire la zestre. Se vede cã Ambrus „n'au fost lipsit în sãrãcie, nici dator“. Se aduce martur Theohari cupeț, care mãrturisește înaintea Mitropolitului și a episcopului de Buzãu cã s'au cheltuit 355 tal., 99 pentru dresul prãvăliei. „Cum și Neagul Liptcanul dete mãrturie cum cã au vãzut și el cãnd au cheltuit acești bani, cum și un Ionițã bogasier asemenea dete mãrturii.“ Se decide a i se da lui Ionițã 625 de taleri, 99 bani, lipsa de zestre. Urmeazã decisia domneascã.

26.

Novembre 1775. „Ionițã Botezatul sin Moise Armean, Mariia, soția lui Ionițã“, vând lui Dumltrache Ghica Vel Ban „o prãvălie la hanul lui Șãrban-Vodã, pã ulița ce merge în Șãlari, însă pã locul mãnãstirii Sfete Gheorghie, care pentru loc pe tot anul a dat chi-

rie câte tl. 11; care prăvălie este într'un perete și într'un văliș cu prăvăliia dumnealui Banului, și pentru această prăvălie ne-am judecat cu Carabet Armeanul, nepotu lui Ambru Armean, ce a ținut o soră a noastră“. Prețul e 500 de taleri. Ὁ ἡγοούμενος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου θεβέλονο.

27.

14 Decembre 1776. Raportul către Domn al lui „Grigorie al Ug.“ pentru „Lupul logofețel de aici“ și „Măria, soacră-sa, soția Medelnicerului Dumitru Moraiti“. Chemat să judece, trimete părțile la „dumnealui starostea za neguțători“. Se decide pentru zestrea unei moarte după „pravilă“.

28.

23 Maiu 1777. „Costea, Cazacul agesc, dinpreună cu soția mea, Caplea“, dă zăpis lui Scarlat Greceanu, pentru o „casă dă cărămidă, însă o casă mare i o cămare și cu o magazie și grădini, pă locul mănăstirii Radului-Vodă, în mahalaoa Cărămidașilor-dă-sus, în care grădină pomi sânt puși dă mine toți“. Vînzare cu 80 de taleri. „Iar, pentru chiria locului, haveetu (*sic*) mănăstirii, să aibă a da dumnealui pe tot anul chirie câte un tult, după cum au dat și eu dă când am intrat pe acest loc și după cum mi-au fost mie așăzământul și vorba“. Marturi: „popa Crasen eromonah ot Sfete Leftherie, popa Stan“.

29.

26 Iunie 1779.

Cel ce să străduiește la lucruri folositoare sufletului și priimate Dumnezeului nu numai la această viață dobăndește cinste și mărrire, ci și după moartea lui rămăne nemuritor numele lui cu pomeniri vii și rămăne sufletul lui în numărul dreptilor (care este adevărat că să găsească multe urmări bune ce sânt destoinice să pricinuiască mântuirea sufletului, dar cea mai mare acestora deosibește mila care să face nu numai la săraci și scăpătați, ci mai mult la bisericile Domnului), dar, dă vreme că ne-am înștiințat Domniia Mea pentru biserica dintr'o zi din orașul Domnii Mele București, ce este zidită dă Măria Sa răposatul Costandin-Vodă Brâncoveanu, unde să cinstește și să prăznuiește hramul marelui ierarh și făcător dă

minuni Sfântul Nicolaie, păcum că este foarte lipsită dă toate cele trebuincoase, neavand nicio [e]juorie, socotit-am Domniia Mea ca să ne facem și noi ctitori noi la această biserică: pentru trebuința biserici, adica a sfintei leturghii i pentru chivcrnisala preoților și a cântăreților am închinat Domniia Mea cu acest cinstit hrisov al Domnii Mele tot vinăriciul domnesc din sud Ilfov, ce au mai rămas neinchinat, ca să aibă a lua la vreme în toți anii vinăriciul după obicei. Și spre a să păzi neștrămutat am întărit cu însuș credința Domnii Mele Io Alexandru Ioan Ipsilant Voievod și a prea-iubiților Domniei Mele fii, Costandin Voevod, Dumitrașco Vvod., și cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boierilor celor mari ai Divanului Domnii Mele: pan Dumitrache Ghica Vel Ban, pan Pană Filipescu Vel Vorc. dă Țara-dă-sus, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vorc. dă Țara-dă-jos, pan Ianache Moruz Vel Logt. dă Țara-de-sus, pan Grigorie Băleanul Vel Logf. dă Țara-de-jos, pan Ianache Văcărescu Vel Spat., pan Nicolaie Brâncoveanu Vel Vist., pan Scarlat Manul Vel Post., pan Dumitrache Fotache Vel Clucer, pan Iordache Caragea Vel Paharnic, pan Alexandru Greceanul Vel Stolc., pan Dumitrache Fălcoianu Vel Sărdar, pan Pantazi Serezli Vel Sluger, pan Alexe Neculescu Vel Pitar și ispravnic, pan Ianache Moruz Vel Logt. Și s'au scris hrisovul acesta întru al cincilea an al întâii Domnii aicea, în orașul Domnii Mele București, la anul dă la Zidirea Lumi 7287, iar dă la Nașterea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Is. Hs. l. 1779, Iunie 26.

Io Alexandru Vvod mlstiiu bjiu gspdar.

(Pecete.)

Iscălitura Mării Sale

Io Alexandru Ipsilant Vv.

Ianache Moruz Vel Logt. proăt.

Trecută în condica Divanului.

Reprodus la 1782 de Nicolae-Vodă Caragea (fii: Gheorghe, Ioan și Constantin, boieri: Pană Filipescu Vel Ban, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic de Țara de-sus, Ianache Moruz Vel Vornic de Țara-de-jos, Manolache Brâncoveanu Vel Log., Grigorie Băleanul Vel Log., Ianache Văcărescu Vel Spătar, Scarlat Greceanul Vel Vist., Nicolaie Mavrocordat Vel Post., Costache Ghica Vel Clucer, Zanfir Vel Pah., Costandin Comăneanu Vel Stol., Matei Ruset Vel Comis, Ioan Crețulescu Vel Sluger, Grigorie Alexeanul Vel Pitar).

30.

14 Iulie 1780. Mihai Bărbătescu, ceauș za aprozi, și Șarban Bărbătescu vînd lui Scarlat Greceanu biv Vel Log. „un loc în fundul grădinii noastre, care loc să hotăraște cu gradina dumnealui, nefiindu-ne de trebuință“, pe 170 de taleri. „Însă acest locu pe din jos merge alătura cu locul fetelor preotesii și să hotăraște și cu uliçoara până unde dă în locul grădinii dumnealui, însa până în cruce care în fața grădinii dumnealui, d'a curmezișul sant stînj. —, iar de jur împrejurul îngrădișului sântu stăj.—“.

31.

26 Mart 1781. Costandin Pamberi vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Lo : „doă prăvălii cu locul lor în mahalaoa biserici Grecilor, pă ulița ce merge la poarta Curți domnești..., care prăvălii au fost cumpărate da răposatul tată-mieu după zapisele cele vechi... și mie acum îmi sânt date dă dumnei mumă-mea; ce să învecinește pă din jos cu locul prăvălii mănăstiri Bradului și, pe din sus, iarăș cu alt loc al mieu; ce sânt pe acel loc prăvăliile lui Gheorghie băcan; și locul acestor doă prăvălii în fața uliții sânt stînjeni —. Și într'aceste prăvălii pre din jos, spre locul pravăliilor mănăstiri Bradului, este și uliçoară, care uliçoară nu întră întru această vânzare“. Prețul: 1500 de taleri. Marturi: Ilinca Sărdăroaia, Manolache Spinarache, Bălașa.

32.

2 Iunie 1781. „Oprea, scutelnic spătăresc dă la steagul al patrulea, sin Calotă ot mah. Cărămidari-da-sus“, dă zapis lui Scarlat Greceanu Vel Vist. pentru „o grădină dă pomi alătura cu grădina dumnea ui ce o are lângă Dămboviță, pământul mănăstiri Radului-Vodă“. Prețul: 80 de taleri. „Care grădină am avut-o și eu cumpărată, iar casa să mi-o ridic, și bucate ce le am semănat în grădină, să fie ale mele“. Marturi: „popa Stan duhv. ot Biserica dintr'o zi, Bănică Greceanu, Mih. biv ceauș“. Scrie Nicolae logf.

33.

25 Novembre 1781. Vintilă Prejbeanu da lui Scarlat Greceanu Vel Vist. pentru cele două prăvălii „ce scrie în dosul zapisului că s'au cumpărat dă la Mart 26 1781 de la Costandin Pamberea și

Ilinca Sărdăreasa“. „Este zapisul dă cumpărătoare pă numele dumisale, dar prăvăliile eu l-am cumpărat cu banii miei. Deci acum, luându dumnealui 300 dă stănjăni dă moșie la Conțești sud Dămboviță cu schimbu dă la Preasfinția Sa părintele Mitropolitul țării, chir Grigorie, care moșie este alătura cu moșia mea ce o am și eu dă clironomie dă mătușă-mea Ilinca Conțească“, fac schimb, luând el prăvăliile „ce s’au cumpărat cu banii miei“. Marturi: Zamfir Jăian Clucer, Δημήτριος Παροδικάρης.

34.

28 Ianuar 1782. Șarban Bărbătescu vinde lui Scarlat Greceanu casele „ot mahalao Enii, însă case de piatră cu pământul lor, cu curte, cu grădină, cu grajdu și cu toate nămesiile păn prejur, după cum să vădu, fiindu-mi și mie rămase dă la răposatul părintele mieu, dumnealui Mihai Bărbătescu biv Vel Paharnic și, împărțindu-mă cu fratele mieu, dumnealui nenea Mihai Bărbătescu biv ceauș za aprozi, după moartea părintelui nostru, s’au venit în partea mea aceste case“. Prețul: 500 de taleri Marturi: „Mihai Bărbătescu biv ceauș za aprozi, Iord. Rudea[nu]“.

35.

26 August 1782. „Pătrana, soția lui Constandin“, vinde lui Scarlat Greceanu Vel Vist. „o grădină dă pomi alătura cu grădina dumnealui ce o are lângă Dămboviță pă pământul mănăstirii Radului-Vodă“. Prețul 110 taleri. „Care grădină o am dă la părinți miei și eu, iar casa întru care mă aflu șazătoare dumnealui să nu aibă niciun mestec (*sic*) cu ia, ci să fie iarăș bună a mea, cum și bucatele ce le am semănate acum în grădină să fie ale mele“.

Marturi: „Dumitru Argintar, popa Stan duh. dă la biserica dintr’o zi“.

36.

3.000 tl. iaste zapisul dunnei Clučr. Mariuții Cămpineascăi, însă vânzarea pă sj. 12^{1/2} locul dă la Biserica Doamnei, i 30 suflete dă Țigani sufletul căte tl. 30, 1783.

37.

1783. Trăsura locului jupănesii Ilincăi, care, fiind cumpărat dă dumnei jupăneasa Manda Sluğ. dă la Corbeanul, din colțul locului

dăspre ulița ce merge la Hanul lui Șarban-Vodă, drept în sus pă lângă Podu Mogoșoai până în colțul gardului breaz.

... Din Podul Mogoșoai pă lângă ulița ce merge la Hanul lui Șarban-Vodă pă într'alt loc al dumnei jupănesi Mandi.

... Din ulița ce merge la Hanul lui Șarban-Vodă drept pe dănaintea Biserici Doamni până în gardul braz.

Din locul dă Ia Corbeanul drept pă ulița ce merge la Hanul lui Șarban-Vodă, până în locul mănăstirii Gorgota.

... Din locul Corbescului până în locul lui Vasile Vinețeanul.

38.

1-iu Februar 1783. „Mariia, soția răposatului Șarban“, vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Vist. „o grădină cu pomi, la fundul grădini dumnealui ce o are la Dâmbovița pă locul mănăstiri Radului-Vodă“. „Însă grădina cu pomi ce dă capul în Dâmbovița și grădinița ce este casa împotriva grădini dumnealui Banului Filipescu, peste uliță.“ Prețul: 170 de taleri. „Grădinița cu casa ce este în ulița ce merge la morile Sfântului Eleftherie, însă numai pomii și casa, iar locul iaste al mănăstiri Radului-Vodă.“ Marturi: „Voico cojocar, zet Mariia, împreună cu Mușa, fata Marii, vânzătoare; pop Stan ot biserica dintr'o zi, pop Nicolaie ot tam, Vintilă Pitr.“

39.

8 Februar 1783. Egumenul din Cotroceni dă lui Scarlat Greceanu biv Vel Vist. un loc în fața grădini lui lângă Dâmbovița. Chirie de 10 groși pe an. (Grecește.)

40.

† Adeverez cu acest zapis al meu la cinstită mâna dumnealui Scarlat Greceanul biv Vel Vist. precum să să știe că după moartea răposatului soțului meu dă toată periusiia casii mele ce au fost m'am despărțit dă feçori miei, unde fiindu față și Preosfinția Sa părintele Vlădica Sidis chir Grigorie, orânduit fiindu dă Preasfinția Sa părintele Mitropolitul, unde s'au întâmplat și Preasfinția Sa părintele Vlădica Sardeon, la înpărțeala ce am făcut cu feçori miei, din care perusie a răposatului soțului meu nu m'am înpărțășit nimic, ci numai din zestrile mele, ce mi-au fost dat dă la mumă-mea și dă la neamul meu, întru care parte mi s'au venit o sumă dă suflete dă Țigani și o parte din locul ce am avut lângă

Biserica Domneasca ; deci dar, avându mare trebuință de bani pentru păsuri, dă a mea bună voie și nesilită dă nimeni am vândut dumisale treizeci dă suflete dă Țigani, cu foaie iscălită dă numele lor, și locul care mai sus arăt, însă : 12 stânjini în fața uliți și 12 stanjăni spre biserică, în bani gata, tl. 3.500, adică trei mie și cinci sute, care bani i-am luat toți dăplin în mâna mea. Deci să aibă dumnealui și coconi dumnealui a stăpâni cu bună pace dă cătră mine și dă către tot neamul meu, pentru că aastă vânzare am făcut-o cu știrea Preasfinții Sale părintelui Mitropolit și a rudelor mele și altor obraze da cinste, care mai jos să vor iscăli. Și pentru mai adevărată credință m'am iscălit mai jos, puindu-mi și pecetea ca sa să crează. 1783, Fevr. 15.

Mariia Cantemiroie, vânzătoare, Κοσταντίνος Καμπινάνος θεοεόνο. Însă din treizeci dă suflete dă Țigani ce avem după tocmeala cu dumnealui i-am dat numai dooaăzeci și șase dă suflete, iar trei suflete n'am avut dă unde sa-i dau și au rămas a mi-i da.

Mariia Cantemiroaia. Κοσταντίνος Καμπινάνος.

Urmeaza numele lor: și un „plugariu“, un „zidariu“, doi lăutari.

41.

21 Februar 1783. „Dobre Cazacul“ vinde lui Scarlat Cornescul (*sic*) biv Vel Vist. „o gradină alătura cu casa dumnealui din sus, și locul cu pomi“. Marturi: „Tiul mahalagiu, Gheorghe Cazacul“. Scrie popa Vladul.

42.

24 Februar 1783. „Unchiaș Chiriță Ungurean“ vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Vist. un loc „pă moșiia mănăstiri Cotroceni, în mahalao Căramidari-dă-sus, alaturea cu bordeiul jupânului Ștefan Arnaut, având și eu un bordeiu și puținei pomi.“ Prețul: 40 de taleri. Marturi: soția Maria și fiul Grigore. Scrie „popa Nicolae ot biserică dintr'o zi“.

43.

24 Februar 1783. „Ștefan Arnăuti“, cu nevasta Ana și copiii: Dumitru, Șarban și Stan, vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel. Vist. „pă un loc al mănăstiri Cotroceni, în mahalao Căramidari-dă-sus“, „în malul Damboviți... Mi-am făcut bordeiu, mi-am făcut pomi“. Prețul: 40 de taleri.

44.

2 Mărt 1783. „Ene croitor, cu nevasta mea Sora i cu doi copii ai miei, Vălcul și Dragomir“, vând lui Scarlat Greceanu biv Vel Vist. „o grădină cu pomi în mahalao Cărămidari-din-sus, pă moșiia mănăstiri Radului-Vodă“. Prețul: 75 de taleri.

N. IORGA

DOCUMENTE
PRAHOVENE ȘI DÂMBOVIȚENE
PRIVITOARE LA MOȘILE LUI SCARLAT GRECEANU

Documente prahovene și dâmbovițene privitoare la moșiile lui Scarlat Greceanu

1.

14 Februar 7118. Stoica, fečorul Radului Mehedințul“, dă „iuz-[bașei] Dimiian ot Tărăceni“ moșie la Tărăceni, „însă partea Calčului și a frăține-său lui Nanea, precum scrie și zăpisul care au fost miluitu Stoica Tărăceanul logt. pă fină-său Radul Mehedințul“. Marturi: „Florea și socră-său Manea ot Tărăceni și Vladul Biculescul și frate-său Badea și Radul fečorul Stančului Mănescului și Ispas ot Văleni și Stoica fečorul lui Lepădatu otam și Stan Belu, Dinul lefegiul ot București“.

Tot așa de la „Tudor sin Baico ot Tăriceni“ (marturi „Dumitru al Matei de la Tărăceni, Florea Mărzănescul ot tam, Manea ot tam, Radu logt. sin Gherghe Șufarul, Lefter căpt. ot Buzău, Andreiu căpn.“ Acest din urmă semnează: „Andreiu căptn. Radoș“; 15 Mart 7171).

La 7232, 1-iu August, „Vasile sin Voico Mărzănescul ot Tărăceni“ vinde pârcălabului Apostol. Apoi popa Pricopie, Vladul Predescul („ne-au datu bani pă vin, vadra po bani 12; eu Vladul pă vedre 8, tl. 8, noi, și eu Dumitru pă vedre 100, tl. 10 noi, și să avem a duce vinul aice, în București, și să fie vin bun pă plăcere, cu chiria noastră, cu scăzământul nostru, numai să-l punem în pînă la vremea lui, până la Sfete Aranghel, iar, neaducându-l la vreme, ce cheltuială s'ar face, au vre o zăciuială, să fie totu de la noi“).

Într'un alt act apare „mătușa Bogdana“.

2.

„Eu Nedelco Post. ot Mrășe, dăinpreună cu jupăneasa lui, Mariia. Scris-am zăpisul nostru ca să fie la mâna lui Socol Peh. și fe-

corilor lui ca să știe că ne-am tocmit cu Socol Peh. de i-am vândut ocina în Răzvad, însă de în partea noastră, de în funiia cea bătrână jumătate de preste tot locul.. Pentru că am vândut noi de bună voia noastră lui Socol Peh. drept 15.000 dă aspri gata, căci este el mai volnec a cumpăra, căci este *frate de ocină*, și încă am pus și marturi, anume : jupăn Ivașco biv Vel Vornic i Fiera Vist. i Neagul i Gherghe, fečori lui Mihai de Trăgșor, și Dumitrașco Comisul, și, din Tărgoviște, Ieremiia diiacon și Stan cupețul i brat ego Prodea, și din Răzvad popa Lazăr. Însă am luat bani ce sânt mai sus scriși de în casa Fieri dorobanțul din Tărgoviște... Pis Lepădat Logt. ot Tărșor... dni, lt 7131.“

(Iscălituri.)

3.

6 Septembre 7132. Alexandru-Vodă, fiul lui Radu, nepotul lui Mihnea, pentru „Socol Păharnecul dă la Cornești, fečor lui Drăghici Stolnic și jupănesii Erini, nepoata jupănului Socol biv Vel Vornic“, pentru satul Bordoșani jumătate, „și din balta cu peștile“, „însă toată parte cât au ținut moșul său jupăn Socol biv Vel Vornic“, apoi satul Părliți jumătate, „dă baștină a jupănului Socol biv Vel Vornic, apoi, cându au măritat pă fii-sa, jupăneasa Erina, după jupăn Drăghiciu Vornic din Cornățani, el au dat și au înzestrat cu acest mai sus zis sat Bordoșani jumătate și satul Părliți iar jumătate... Iar, când au fost aproape la moartea ei și au căzut la boală dă moarte, ia au trimis dă au chemat mulți boeri bătrâni și buni oameni : Barbul Vorc. ot Țătarlegi și Stan logt. dă la Slăvești și jupăneasa Mariia a lui Vintilă Banul dă la Cornățeni și fii-său Necula Pah. i popa Calin și Dančul dă la Drăgoești și Dragomir logt. dă la Fundeani și Ignat dă la Dobrițeanul și dă la Cornățeani Ivan, și au strănsu ia pă acești mai sus ziși boeri la casa ei, la satul Cornățeani, și așa au zis ia însuși, jupăneasa Erina, cu limba ei cum lasă ia aceste moșii mai sus zise sate ale lor fiului-său Socol Peh., pentru că au căutat și o au cinstit ca un fečor bun pre părintele lui, încă până ce au fost ia vie în viața ei, apoi încă au lăsat ia cum după moartea ei să fie toată grija după capul fii-său Socol Peh. ca să-i facă toată pomenirea ei ce trebuiește omului mort.“ (Acum vine Socol) și au arătat și zapisul ce au făcut lui mumă-sea, jupăneasa Erina,... scrise cu mare blestem“. Confirmă Domnul. Se adauge, de la Răzvad, partea lui „Nedelco Post. dă

la Mrășa și a jupănesii lui, Marii“, și „patru țarine la câmpu și doaoă curt... cu pomi pă gura Răzvadului... Am văzut și cartea părintelui Domnii Mele Io Radul Voevod dă vânzare și dă rămășire“. Marturi: „jupăn Papa Vel Vornic i jupăn Aslan Vel Logt. i jupan Rizea Vel Vist. i jupan Necula Vel Spatr. i jupăn Vartolomei Vel Stolnic i jupăn Bratul Vel Comisu, i jupăn Gorgan Vel Pah. i jupăn Trufandă Vel Post... Și eu bătrânul Stan logofătul dă la Săvești am scris“.

(Traducere de dascălul Lupu.)

4.

19 Octombree 7132. Alexandru Voevod, fiul lui Radu, nepotul lui Mihnea, strănepotul lui Alexandru, pentru Socol Păharnicul, fiul lui Drăghiciu Vornic de la Cornățeani, pentru moșia de la Răzvadul-de-sus, a treia parte, zisă Ciumeasca. „După aceia Ivan Noroceea Vorc. el au măritat pe nepoată-sa, jupăneasa Mariia, după Nedelco Post. din Mărăcineni și întru aceia au înzestrat dă au dat această mai sus zisă moșie, a treia parte dă la Răzvadul-dă-sus, și cu rumăni zestre, ca să fie ai ei și a fečorilor Ței moșie ohabnică, iar lui Ivan Noroceea Vorc. večnica lui pomenire... Deci, cându au fost acum, în zilele Domnii Mele, iar Nedelco Post. și jupăneasa lul Mariia, ei au sărăcit și au ajunsu ei vreme de greutate și dă nevoie și dă nădejde și dă datorii lor ce au avut preste capul lor, apoi s'au sculat dă au vândut toată partea lor dă la Răzvadul-dă-sus, a treia parte, ce au avut, și cu toți mai sus ziși rumăni slugi Domnii Mele Socol Peh., fečor lui Drăghiciu Vornic dă la Cornățeani“, pe 32.000 aspri gata, „4 coți dă grana 5: fac prețu 2.000 aspri, pentru că i-au fost frați din moșia din sat, decât alți oameni streini din altă parte, care nu să cădea a întra între moșiile lor... Și cu marturii oameni buni și bătrâni boiari, anume Ivașco Vornic dă la Băleni și Fiera Vist. dă la Leurdeni și jupăneasa Grăjdana Spătăreasa din Mărcești și Staico Post. dă la Șantești și fii-său Radul și Para Cluěr. dă la Șantești și Necola Comisul dă la Ionești și... cel bătrân și Lepădat logt. dă la Tărgoviște, și s'au dat bani ce s'au dat mai sus în mâna lui Nedelco Post. și a jupănesii lui Marii la casa Parii Cluěr. la Tărgoviște“. I-a întrebat personal Domnul, care confirmă. Aduge partea „Badei Spătarului“, și din apă și din ușcat“, la Mandeasca, în preț de 20.000 de aspri gata, cu zapis, având drept marturi pe: „Preda

Peh. dă la Răzvad și Dumitrașco Spatar și Niadelco Peh. și Nedelco Post. dă la Mărăcineni, și s'au dat bani la casa lui Nan cizmariul...“ Confirmă. Se adauge „moșiia în Șantești, partea tătăni-sau Drăghiciu Vorc. toată“, de baștină „apoi, după moartea lui Drăghiciu Vorc. au făcut Socol Peh. tocmeală cu nepoată-sa Chera, fata frăține-său Vintilă Cluēr., și cu bărbatul ei, anume Iane Peh., fečor lui Tudoran Pitar, pentru căci dă'ntăi au fost ținut în doao și la Șantești, și la Dăngești iar în doaoă Socol Peh. și cu nepoată-sa Chera... Face schimb cu ei“. Zapis cu marturi: „Tudor Logt. dă la Vlădeni și Staico Post. și Para Clucer și Nedelco Comisul“. Socol vinde pentru a răscumpăra ceva la Răzvadul-de-sus. Marturi: „jupăn Papa Vel Vornic și jupan Aslan Vel Logft. i Mihalache Vel Vist. i Necola Spătar i Vartolomei Stolnic i Bratul Comisul i Dumitrașco Peh., i Dumitrache Vel Post.“ Scrie Stan. (Tradus de dascălul Lupp.)

5.

27 Iunie 7133. Alexandru Voevod, fiul lui Radu, nepot lui Mihnea, strănepot lui Alexandru, pentru Socol Păh. cu moșie la Răzvadul-de-sus, „partea Radului Post. dă la Stănțești“, cumpăratură a lui Drăghiciu și a Erinei, cumpărată de ei de la „nepotu-său Radu Post., fečorul lui Cărstiiian din Stănțești, pentru 86 de taleri de argint gata“, cu voia mamei lui Radu, Neacșa, și a surorii, Frujina, și a lui Boică Șătrar, supt Mihail Voevod. Supt Radu Șărbănuț, Drăghiciu are pără cu Boica Șătrar de la Șoplea, „pentru că s'au înfrățit cu... (sic) cel vitreg Radul Post. preste toate moșiile și moștenirile lui“. Se cetește și cartea de la Mihai: „veche și întunecată și spartă“. Întărește. Confirmă și la Șintești, de baștină al jupănesei Maria. „După aceia, când au fost în zilele Radului Voevod Șărbănuț, au mers jupăneasa Mara la Drăghiciu dă la Cornățeani, la nepotul ei, dă au șăzut la casa lui, și au hrănit la vremea bătrăneților ei, pentru că au fost bătrână și neputincoasă, iar apoi, când au fost mai nainte dă moartea ei, iar jupăneasa Mara ia au dat și au miluit pă nepotă-său Drăghiciu Vorc. cu această mai sus zisă parte a ei din satul Șintești toată“, pentru a o griji. „Și întru aceia jupănesii Marăi i s'au întâmplat moarte, atuncea, în zilele Radului Voevod Șărbănuț, și au fost atunci foarte mare lipsă și vreme dă foamete. Întru aceia Drăghiciu Vorc. el au făcut la moartea ei și la îngroparea ei mare cheltuială la popi pentru slujbă și pentru

păine și carne și pește și vin, și multă cheltuială ce au făcut și pentru săracuste și toate pomenirile ei până 'ce au împlut. După aceea, când au venit Ungurii în țară¹, mult rău au făcut atunci, iar Drăghiciu Vornic mare pagubă au avut, dă i s'au stricat multe haine și cărți dă moșie, și au pierdut și cartea Radului Voevod Șarban ce au fost scrisă pentru această mai sus zisă moșie dă la Șintești." Se confirmă acum. Marturi: „jupan Papa Vel. Vornic, i jupăn Stoica Vel Logt., i jupan Fiera Vel Vi t., i jupan Nicola Vel Spăt., i jupan Vartolomei Vel Stolnic, i jupan Brat~~o~~ Vel Comis, i jupan Gherghe Vel Păh., i jupan Dumitrache Vel Post.". Scrie „Stan cel bătrân, logofăt“.

6.

15 Iunie 7136. Alexandru Voevod, fiul lui Iliș, pentru Socol Păharnicul, întărindu-i moșia la Răzvadul-de-jos, „însă partea nepotă-său Predii Post. din Tătărani“, „ori boerească, ori călugărească, ori oroșănească, ori ale altor țăreni, sau fie ale căroră vor fi, toate să fie dajnice și vinăriciu, ca să dea din zece vedre o vadră, cum au fost legea veche“. Moșia e luată de la „nepotu lui, Preda Post., nepotu Domnii Neagăi, drept 6.000 aspri, bani gata“, pentru că „sânt amândoi dintr'un sânge“. „Iar, de să vor afla nis-careva rumăni de peste această mai sus zisă moșie, afară de acești rumăni ce s'au scris mai sus, ori fugiți, ori înpresurați dă alți boeri, toți să fie rumăni lui Socol Peh.“ O parte rămâne a „jupănesei Dospii, jupăneasa Ghini Armașului Racotă“. Zapisul de vânzare cu acești marturi: „jupăn Fiera Vel Logt. și Stan cel bătrân din Slăvești și Neagul Post. și cu frate-său Gherghe Post., feçori jupănelui Mihai din Tărgșori, și Ion finul Predi Post.". Marturi: „jupan Hrize Vel Vornic, i jupan Fiera Vel Logt. i jupan Trufandă Vel Vist., i jupan Iaramandî (*sic*) Vel Comisu, i jupăn Diiamandî Vel Pah., i jupăn Condili Vel Post.". Scrie „Stan cel bătrân logt.“.

(Traduce dascălul Lupp.)

7.

„Mlstiiu bj. Io Alexandru Voevod i gospodină, snu pocoinag Io Radu Voevod, davat gospodstvami siiu povelenie gospodstva mi Stanii, nepoata Pascului de soră, fata Neacșăi, sora Pas-

¹ Cu Gabriel Báthory, în Decembre 1610.

cului din Văleni, ca să-i fie ocină în Mușcel, și în Ursești, și în Tătărăi, însă partea moșă-său Malei toată, și de în partea moșă-său lui Voico jumătate, de preste tot hotarul cât i să va alege, pentru că această ocină au fost de baștină a Pascului, nepotul Malei, și a lui Voico, unchiul Stanei, iar, când au fost în zilele lui Alexandru Voevod, fečoru lui Iliiaș Vvd., avut-au părră Pascul, unchiul Stanei, pentru aceste ocine, cu unchi-său Mircea, fečoru Radului, pentru partea unchi-său lui Voica, pentru că au fost 3 frați pe aceste moșii ce să scriu mai sus: Voico i Balea i Radu. Deci deîn ei au rămas numai Pascul i Mircea. După aceia au ținut Pascul partea moșă-său Balii toată de într'aceste ocine. Iar Mircea au ținut partea tătăne-său Radului toată. Dar den parte lui Voico n'au vrut Mircea să dea nepotu-său Pascului nimica, ce au ținut tot Mircea. Deci s'au părăt de față la Alexandru Vvd. Pascul cu unchi-său Mircea pentru partea unchi-său lui Voico de în Mușcel și den Ursești și de Tătărăi, și așa au părăt Mircea cum au fost plătit pe unchi-său Voico de bir de roșii în zilele lui Simion Vvd. Dentr'aceia Alexandru Voevod au judecat și au dat Domniia lui deîn Divan cum să ție Pascul partea moșă-său Malei, toată cătă să va alege, iar Mircea să ție partea tătăne-său Radului toată, iar pre partea unchi-său lui Voico... cul jumătate. Iar Mircea altă jumătate den toate ce s'ar fi să înparță în doo. Iar pentru viile lui Voico ce au fost lucrat Mircea până nu s'au fost părăt la Alexandru Vvd., iar Pascu să aibă voe a lucrarea loc țelină unde-i va plăcea; pentru viile căte au lucrat Mircea, vii pentru vii. Și am văzut Domniia Mea și cartea lui Alexandru Voevod de pără și de rămas, cum scrie mai sus, de când au fost cursul anilor 7126, și de atuncea tot au ținut Pascul aceste moșii cu pace, iar, când au fost în zilele Domnii Meale, după moartea Pascului și a Neacșăi, iar Marga și frate-său Rădan ei s'au rădicat cu pără asupra ne-poată-sa Stanei pentru partea unchi-său lui Voico, și au venit de s'au părăt de față în Divan, și așa părăia ei ca să nu dea ne-poati-sii Stanii nimica. Iar Domniia Mea am judecat cu totu Divanul și am dat Domniia Mea să ție Stana de în partea lui Voico jumătate, cum i-au fost judecata mai denainte, și cum citiia cartea lui Alexandru Voevod. Deč au rămas Marga și Rădan de lege deîn Divan Drept aceia am dat Stanei cum au ținut unchiu-său Pascul, și să fie în pace. I nico da neas (*sic*) poreč gsvidmi, i sam rece gsvidmi. Pis București, Apr. 15, 7134.“

8.

5 Decembre 7208 (*sic*). Din actul lui Matei Basarab pentru Răzvad. Socol cumpărase de la Balea Spat. din Stroiiești drept 20.000 de aspri. Și de la Nedelco Pah. din Mărșăni Hotarele : „din Slănicul lui Ban... Și iar din satul Dol-Răzvad ot sud Dâmboviță, însă 2 părți din sat toată partea Mitrodorii (?) Vornicesii, cu toți rumăni, și din dealul cu viile. Pentru că au cumpărat jupăn Socol Vel Stolnic această parte dă ocină dă lı Preda Post. dăn Tătărani, nepotul Doamnei Neagăi, drept 60.000, adică șaizeci dă mii dă bani gata“. Și „toată partea jupănesii Despii, fata lui Tudosie logt. Rudeanul“.

9.

Iunie 7150. „Theofil bjeiu mlstiiu arhiepiscop, Mitropolită vă-seia zemlea ungrovlahiiscoia“, pentru „cartea“ dată de Matei Basarab lui Radul Vel Comis „pentru locuri la Tătărăi (Ialomița), la Giumănești („ot sud Slam Râmnic Ibrail“), „din câmpu, din pădure, din baltă, din gârle și [din] șăzutul satului“. „Să fie în pace... dă către jupăn Cosd. Vel Post. și dă către jupăn Dumitrașco Fil[ip]escul Vel Stolc. și dă către feçori lor și dă către toate rudele lor“. Erau cumpărate la 7144, „cu știrea și cu întrebăçunea“ celor de mai sus. După șapte ani ei protestă. „Și încă, când s'au întămplat Domnul nostru cu oștile la Buzău, atunci au rădicat acești boeri păra pentru aceste moșii..., fiind ei în gazdă în casa lui Nan izbașa, feçor lui Ban Căpt., în Buzău, dă le-au cerut toți bani îndărăt... Iar ei n'au vrut să dea niciun ban, ci au zis că nu le trebuiește, și tot le-au ținut cu pace până acum. Iar, când au fost acuma, ei au ridicat păra mare ca să-i lepede bani dă atăta seamă dă vreme și să-l scoață din toate moșiile pre Comisul, zicând Post. Costandin și Dumitrașco Stolnic cum că au întorsu ei bani Comisului Radului atunci la vreme și au vrut să și-i ia“. Se decide în Divan „ca să jure jupan Costandin Vel Post. i jupan Dumitrașco Vel Stolnic cum că au fostu cumpărat Comisul aceste moșii, el le-au cumpărat în silă și fără întrebăçunea lor, și cum că au fost dat ei bani Radului Comisului la vreme și n'au vrut să-ș ia, și cum nu le-au fost dus Comisul cărțile și toate zapisele în casa lui Nan izbașa în Buzău de pre aceste moșii... și ș'au cerșut bani îndărăt de la dănși... Nici într'un chip nu s'au cutezat a se apuca

de jurământ, ci au zis înaintea Domnului nostru în Divan să jure Comisul cum că au fost cumpărat, etc.“ Îl pune Vodă „de au jurat cu mâinile pă sfânta Evanghelie în biserica domnească din cetatea din Târgoviște înaintea Smerenii Noastre, și fiind și Post. și Stolc. dă față la jurământ în biserică, și prin jurământ pre răvaș iscălit de Domnul nostru Io Matei Basarabă Vvod, și au fost ispravnic dă la Domnul nostru Stanțul 2 portar ot Târgoviște“. Ceilalți „rămân de lege și de judecată“. Blăstăm: „să fie și dă Vlădiciia mea, să aibă spânzurarea Iudii și să judece la un loc cu Iuda și cu Ariia“. „Scriem Vlădiciia Mea, iar mila lui Dumnezeu cu toți creștini.“

10.

„Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarabă Voevod și Domn a toată Țara-Rumânească, dat-am Domniia Mea această poruncă a Domnii Mele cinstitului boierului Domnii Mele jupan Socol biv Vel Cluěr. ca să știe, când au fost în zilele Domnii Mele, între cursul anilor It. 7133, iar Domniia Mea și împreună cu nepotu Domnii Mele Preda Vel Clucer am căutat singur partea noastră dă la Răzvad, jumătate den sat, care au fost dă la moșul nostru jupan Datco Armaș cu judecata țării, și am luat Domniia [Mea] împreună cu nepotul Domnii Măle jupăn Preda Vel Clucer această jumătate dă sat dă la boierul Domnii Mele jupăn Socol Cluěr. Pentru aceia jupăn Socol Cluěr. au apucat pe vânzătoru acestui sat jumătate dă la Răzvad, care s’au fost vândut această moșie jupanului Ivan Norocea biv Vel Logt. încă dă mai dinainte vreme, anume din Lirești Preda Post. și frate-său Oancea, și din Bănești Leica Vorc. și Micul Pitar și cu ceata lor, și din Mărșa Mihai și frate Nicola, fečori jupănesii Marii, nepoți jupănelui Ivan Norocea Log., și pre alți vânzători cari au fost vândut moșia întru această jumătate de sat, și i-au adus pă toți dă față înaintea Domnii Mele la Divanul cel Mare. Întru aceia Domniia Mea am judecat cu tot Divanul și împreună cu părintele nostru chir Theofil Mitropolitul și am dat Domniia Mea cinstitului boierului Domnii Mele jupan Socol Cluč. ca să apuce pă acești boieri care au fost vândut această moșie dă sat dă la Răzvad, cum este mai sus scris, ca să-i dea lui moșie pentru moșie dăplin și vie pentru vie și livezi pentru livezi și curătură pentru curătură și să fie asemenea cu această jumătate dă sat cu podgoriia la deal și cu vinărițul boieresc, și

să aibă a întoarce și a împlini tot vinul și tot venitul cât am luat singur Domniia Mea împreună cu nepotu Domnii Mele jupan Preda Vel Cluěr. de peste această jumătate de sat de la Răzvad, cum este obiceiul țării. Pentru că au fost vândut ei această jumătate de sat jupânului Ivan Noroceă, încă de mai înainte vreme, și nu au avut nicio treabă, pentru că au fost moșia moșului Domnii Mele. Pentru aceia am dat Domniia Mea boieriului Domnii Mele jupân Socol Clucer ca să aibă a ținea cum este mai sus scris, el și feçori lui, nepoți și strănepoți lui, și să nimeni să nu să clătească, după zisa Domnii Mele. Iată dar și mărturiia am pus Domniia Mea pă jupân Gheorma Vel Ban de la Craiova, i jupân Dragomir Vel Vornic, i jupân Radu Vel Logt., i jupân Stroie Vel Vist., i jupân Diico Vel Spătr., i jupan... Vel Stolnic, i jupân Radu Vel Comisu, i jupân Drăgușan Vel Peh., i jupân Costandin Vel Post.; și ispravnic jupân Radul Vel Logt. Și am scris eu Stoica logt., feçorul lui Șarban, în orașul Târgoviști, în luna lui Mart 10, lt. 7153.“

(Traduce Lupp.)

11.

„† Io Matei Basarabă Vvd. i gspdnă dat-am Domniia Mea zapisul Domnii Mele dinpreună cu nepotu-mieu Preda Vel Cluěr. Brâncoveanul ca să fie de bună credință la mâna boieriului Domnii Mele jupân Socol Cluěr. cum să știe cându au fost acum, în zilele Domnii Mele, lt. 7153, iară Domniia Mea, împreună cu nepotu-mieu Preda Cluěr. căutat-am partea Domnii Mele și a Predi Clucer de la satul Răzvadul, care au fost a noastră de moșii încă mai dinainte vreme, de spre tot satul jumătate, și a ales Domniia Mea de către Socol Cluěr., și am ajunsu cu hotariul, casele și biserica lui de piatră și vitele lui pre partea Domnii Mele și a nepotă-mieu Predi Cluěr., și am ținut câtăva vreme, iar apoi boieriul Domnii Mele Socol Cluěr., neîndurându-să de case și de biserica lui și de vite, căzut-au la Domniia Mea cu multă rugăcune, așijderea și la nepotu-mieu Preda Clucer, [pentru] această jumătate de sat de la Răzvad, iar Socol Clucer să le dea alte moșii, într'altă parte, moșie pentru moșie. Într'aceia Domniia Mea, văzându-li rugăcunea lui, Domniia Mea încă m'am milostivit împreună cu nepotă-mieu Preda Clucer de am făcut schimb, și am dat Domniia Mea împreună cu nepotă-mieu Preda Clucer această jumătate de sat de

la Răzvad, însă fără dă rumăni, cu casele și cu viile și cu biserica dă piatră, ca să ție jupăn Socol Clucer dă acum înainte cu bună pace, să-i fie moșie stătătoare în veci. Iar jupănuț Socol Clucer încă au dat Domnii Mele și nepotă-mieu Predi Clucer satul lui, Ștubele, ot sudstvo Meh., tot și cu toți rumăni, cum au ținut și sfânta mănăstire dă la Vierăș, moșie pentru moșie, cum scrie mai sus. Ačasta mărturisim ca să stăpânească în veci. Și mărturii încă am pus Domniia Mea prea cinstitul și luminatul părintele Vlădica Stefan Mitropolitul țări și părintele Egnatie episcop dă la Râmnic și părintele Serafim episcop dă la Buzău și toți dregători Domnii Mele : jupăn Gheorma Vel Ban craioveschii, jupăn Dragomir Vel Vornic, jupăn Radul Vel Log., jupăn Stroe Vel Vist., jupăn Diicul Vel Com., jupăn Costandin Vel Post., jupăn Dumitrașco Vel Stolc., jupăn Dumitru Filiaș Vel Stolnic, jupăn Radul Vel Comisu, jupăn Drăghiciu Vel Post., jupăn Necula Vel Pitar, jupăn Marco Vel Armaș, jupăn Radul Vel Agă, jupăn Nicoară Vel Păhr., jupăn Manul Post., i Gherghe Vist., și Iovan Vist. ; i jupăn Radul Vel Vist. ispișet vă na stol grad u Tărgoviște, Mart, l. 7157. Az Calin Logt. pisah.

Io Matei Vvod.

Preda, nepotu, Vel Clucer.

Stefan Mitropolit. Râmnic Ignatie. Episcop Serafim Buzău. Alte peceț ale acestor boeri ce sânt scriș mai sus.“

12.

„† Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab Vvd. și Domn a toată Țara-Rumânească dat-am Domniia Mea această porunca a Domnii Mele cinstitului boieriului Domnii Mele jupăn Socol biv Vel Clucer și cu feđori lui căți Dumnezeu îi va darui, ca să-i fie lui satul Răzvad ot sud Dâmboviță, însă jumătate de sat, toată partea Domnii Mele și a nepotului Domnii Mele jupăn Preda Vel Clucer Brâncovean, din campu și din pădure și din apă, și cu casele din siliștea satului, și biserica dă piatră, și cu viile și cu vinăričuț boieresc și cu tot venitu, oricăt sa va alege. Pentru că această mai sus zisă jumătate dă sat de la Răzvalu au fost a Domnii Mele și a nepotului Domnij Mele, pan Preda Vel Clučr. dă baștină încă dă mai dănainte vreme, iar după aceia, păra au fost acum, în zilele Domnii Mele, leat 7153, iar Domniia Mea și nepotu Domnii Mele pan Preda Vel Clucer am căutat înșine altă moșie

jumătate dă sat, partea noastră, și ni-am ales de către pan Socol Clucer, și am ținut însumi Domniia Mea și Preda Clucer această jumătate dă sat câtăva vreme, iar după aceia boierul Domnii Mele jupan Socol Clucer, neîndurându-să dă casele lui și dă biserică și dă vii, au căzut la Domniia Mea și la nepotu Domnii Mele pan Preda Clucer cu multă rugăcune ca să facem schimb și aşăzământ ca să dăm noi această jumătate dă sat dă la Răzvad, iar jupan Socol Clucer să deai noă altă moșie într'altă parte, moșie pentru moșie. Într'aceia Domniia Mea, văzându rugăcunea lui, îndată m'am milostivit Domniia Mea, împreună cu nepotul Domnii Mele pan Preda Vel Clucer, dă am făcut schimbu, dă am dat Domniia Mea și nepotul Domniei Mele pan Preda Vel Clucer această jumătate dă sat dă la Răzvad fără dă rumăni, cu casele și cu biserica dă piatră și cu viile, ca să aibă a le ținea jupan Socol Clucer dă acum înaintea cu bună pace și să-i fie lui moșie stătătoare în vecie. Iar jupan Socol Clucer el încă au dat Domnii Mele și nepotului Domnii Mele jupan Predi Vel Clucer satul Știubeile dă la Blatniță ot sud Meh., tot satul și cu toți rumăni, ca să fie moșie pentru moșie, cum este mai sus scris, și am trimis însumi Domniia Mea pre cinstitul boierul Domnii Mele jupan Nicoară Vel Post., și am scos toate pietrele ce au fost puse hotar, și am făcut Domniia mea și zapis împreună cu nepotu Domnii Mele pan Preda Vel Clucer la mâna lui Socol Clucer, cu iscălitura noastră și cu multe mărturii, anume precinstitul și preasfințitul părintele nostru Ștefan Mitropolitul Țări-Rumănești și chir Ignatie episcopul Râmnicului și chir Serafim episcopul Buzeului și toți boeri cei mari ai Divanului. Pentru aceia am dat și Domniia Mea cinstitului boierului Domnii Mele jupan Socol Clucer, ca să-i fie această jumătate dă sat dă la Răzvad, cum este mai sus scris, moșie dă baștină și ohabnică lui și feçorilor lui, nepoșilor, strănepoșilor lui, și dă nimenea să nu să clătească după zisa Domnii Mele. Iată dar și mărturii am pus Domniia Mea pă jupan Ghiorma Vel Ban Craiovescul i jupan Dragomir Vel Vorc. i jupan Radul Vel Logt., i jupan Stroie Vel Vist. i jupan Diico Vel Spatr. i jupan Vel Stolnic i jupan Radul Vel Comisu i jupan Drăgușan Vel Peh. i jupan Costandin el Post., și ispravnic jupan Radul Vel Logt. Și iată am scris eu Stoica logt., feçorul lui Șerban, în minunatul orașul Târgovești. în luna lui Iulie 27, lt. 7157.

(Tradus de dascălul Lupp, 1745.)

13.

6 Septembrie 7187. „Negoiță Post., feçorul lui Vintilă căpt. ot Greci, împreună cu frații miei Drăghicū i Diiculu“, vinde vii „dumnealui cumnatu nostru Șarban logt. și fratelui dumisale Radul logt.“¹, viile fiind „pre langă viile unchilor noștri Papa Vistierul i Mihaiu Clucurul“.

14.

12 Februar 7193. „Papa sin Costandin Post. din Greci“ vinde „cumnatului Șarban vt. logt.“ și fratelui Radu niște vii în dealul Tîrgo iștii, „care sântu pre lângă viile unchilor noștri Papa Vistierul i Mihaiu Clucer“.

~i alt act al aceluiași, tot din 12 Februar. Marturi: Stroie vt. Portar, Diicul Stolc. Rudeanu, Matei Vel Șătrar, Mateiu Clucer Ciorogărleanu, Costandin vt. Spătar sin Papa Vistier, Negoită Post. ot Greci, Vasilie Tatomerescu Vel Sluger, Cernica Comis, Negoită Post. ot Greci, Șarban vt. Comis, Părvul vt. Post. Crețulescu.

15.

„7194. Jupăneasa Malama, împreună cu fii-mieu Paraschiva, care am fost jupăneasa Ghiormeii post., fata Radului logft. Țigănescului“, dă zapisul „dumnealui Drosului părcălabului“ pentru că i-a vândut parte de moșie de la Mirosllovești, de zestre, „de la moșu nostru Stepan logft. den Țigănești“. Marturi: Calotă log. din „Că-mărăștii Capl[ei]“, „Sibiiu sin Radu logft. ot Țigănești“, Mina Angheliescu.

16.

6 Decembre 7197. „Vasilie sin răposatului Pătrașco Stolc. la petrecaniia mea lăsat-am partea mea de moșie de la Cocora, ce au rămas de la mumă-mea vără-mieu Pană sin Neagul Post..., ca să pomenească pe tată-mieu și pre mumă-mea și pre soru-mea și pre mine și să-mi facă și 2 sārindare, și i-am lăsat și viile de la Budurești, care să trag de la maica, iar vără-mieu lui Pană ca să mă pomenească, și iar i-am mai lăsatu moșiiia den Cornești, partea mamei, cu rumăni, ce ce s'ar afla, cu totul fără cei ce să va erta

¹ Frații Greceni.

de mine pentru sufletul meu, iar vără-mieu Pană ca să dreagă biserică, să mă pomenească pre mine și pre părinții miei și pe neamul nostru, așa las cu sufletul meu. Și i-am lăsat și 5 rămători. Și am lăsat inoșia de la Budurești afară din vii mamei Mihniei, ce ar fi partea mea, și cu 6 pogoane de vie de-asupra. Și am lăsat frăține-mieu lui Iordache un Țigan anume Stanču, și i-am mai lăsat un cal cu șaoa lui, și i-am lăsat și 5 rămători, și i-am lăsat și un răndu de haine. Și am lăsat și vără-mieu lui Dragomir un cal albu cu șaoa și un răndu de haine, care sânt de la nenea Antonie, date de pomană, și 5 rămători. Și am lăsat și vără-mieu Vladului pă Gherghina Țiganca cu o copilă și 5 rămători, și am lăsat și varămea Enii un răndu de haine femeescu, care sânt la mama Mihna..., să se dea cocoanii Enii pentru sufletul suroră-mea Neacșii. (Blăstăm.) Marturi: „Eu Dan meșteru, eu Radu Bărbosul, eu Vladu Bărbosu, eu Drag[o]m[ir] Bărbosu, eu Popa Dobre duhovnic, eu Stroe ot Holești, eu Stoian megiaș, eu Barbu“.

17.

20 April 7197. „Jupăneasa Mihna Stolniceasa, a Diicului Vel Stolnic“, dă „la cinstită mâna Mării Sale nepoată-mea, Doamnei Marii, a Mării Sale Io Constandin Basarab Vvd.“ „partea sa de moșie den Cornești ot sud Dâmbovița, însă de piste tot hotarul a patra parte; care moșie este de la părinții noștri și o au fost dată zestre soru-mea Ancuții, care o au ținut Pătrașco Stolnec Cărstescu, și, întâmplându-se de au murit soru-mea, și nerămăindu-i coconi în urma ei, au rămas acea parte de moșie pre seama mea“. Marturi: Diicul Rudeanul Vel Stolnic, Cornea Vel Agă, „Șarban logf., Pătru Vist., Preda Prooroč[anul] Vel Căpt. za dorobanți, Matei Diico Vel Căpt. za seimeni“, Radu Izvoranu, „Barbu Brăgeanu vâtf. za ap[rozi], Enache Văcărescu vâtf. za copii.“

18.

24 April 7203. „Eu Drăghici sin Neagoe ot Cornești, împreună cu nepotu-mieu Marco sin Stănimir“, dă cu vânzare „la cinstită mâna Mării Sale Doamnei Mariii, a prea-luminatului Domnu nostru Io Costandin Basarab Voevod“, „având noi moșie dinpreună cu Măria Sa în sat Cornești“, această parte. „Mai căzându-i-să Măria Sa a cumpăra aastă moșie“, 267 de stânjini, câte 44 bani, „care

fac tl. 89“. „Eu Drăghici sin Neagoe, eu Marco sin Stanimir“, ambii „ot Cornești“, „Alexandru Vel Vornic“, „Iani logt. Cocorăscu“, „Ianache Văcărescu Vel Agă“, „Șarban \ el Vist.“, „Părvan 3-ti Vist.“

19.

Maiu 7205. „Jupăneasa Marula, fata lui Gheorghe Șufarul de la Tărgoviște“, dă zapisul ei „dum[nea]lui Postelnic Staico Bengescu“ pentru moșia de la Tărăceni (Dâmbovița). Marturi: „eu Gheorghe logt., nepotu jupănesei Marulii, Cornea Vel Ban, Stroe \ el Vornic, Diicul Vel Logt., Iordache Golescu Vel Comis, Diicul Bengescul, Pătru Obedeanul biv Vel Capn. margene, Părvan 3-ti Vistiiar, Gheorghe Vel Capn. za dorobanți, popa Oteteleşanu Vel Căpn. za lefecii, Pătru Zătreatul vt. Armaș, Bratul logt. sin Radu Șufar, Iordache ceauș za aprozi, Mat. Păh. Fărcășan, Mateiu Păh. Poenaru“.

20.

20 Maiu 7213. Todor și soția Stanca vând lui „jupan Stančul abagiul“ vie „și o jumătate prăjână de saduri... Însă pe moșăia dumnealor boerilor Bucovenilor, în dealul Orlii“. Marturi un cupeț și „Stan sin călugăr“. Scrie „Radul diiacon“.

21.

5 August 7218. „Ghiorma împreună cu frate-mieu Vișan“ vând lui „jupan Stančului abagiul“ „un răzor dă vie, care este cu scorușul într’acel răzor, catu va eșă acel răzor“, 21 ¹/₂ taleri pogonul, „cu struguri cu totu acel răzor“.

Și la 25 Octombore 7218 (deci după) Ghiorma și Vișan vând aceluiași altă vie. Martur: popa Tudor.

Al treilea act al Ghiormeii e din 14 Februar 7219: „i-am mai vândut un pogon dă vie, care mi i-au mai rămasu pe urmă, care este pe lângă viia Păharnicului Papei, cu case, cu o bute, cu o tocitoare a hărdăului, cu ce sântu ale casei“. „Manea ot Zănogă mart.“

22.

3 April 7223. „Năvrav, dinpreună cu vărul Mihilă i vărui-mieu Abul, și dinpreună cu alți megiași de ai noștri, vând lui Ilie Păharnic 208 de stâneni, lângă moșia lui, Cojasca.

23.

15 Maiu 7223. „Staico Bengescu biv Vel căpn. za Cerneț“ dă zapis „cumnatului Alexandrachie ceauș și soru-mea Floricăi“ pentru vânzarea moșiei de zestre, „dată de socră-mieu Barbul Stolc. Fărcășanu, care moșie să cheamă Tăraceni în judț. Praovii, și altă moșăe..., care am cumpărat-o de la căpităneasa Nicăi, și Pătrăreștii“. El are în Gorj moșiile Petrești și Sărăcinești, de zestre. Se face schimb.

24.

22 Mart 7226. „Grigorie Filipescul Vel Capt. za dorobanți“ lui Grigorașco Greceanul Vel Agă pentru că, „cumpărându dumnealui niște vie în dealul Orlii pă moșăia noastră de la un Nedelco logt. și de la alții dăn prejur..., eu încă i-am dăruițu de a mea buna voie pământul de suțtu viță“. Marturi: Radul Filipescul, Barbul Merișanul Vel Pitar, Costandin Văcărescu vt. logt., Bărcă Cojăscul Vel Medelnicer.

25.

3 April 7226. „Nedelco de la Bucovu“ vinde viile din „dealul Orlii, pre moșăia Bucovului“, lui Grigorie Greceanul, cu 12 taleri pogonul, „însă i-am vândut dumnealui via cu livadea ...și cu crama, cu doao buți, cu doaoă tocitori, cu teascul, i doao hărdaie i o vadră“. Marturi: „Nedelco logt. ot Bucovu“.

26.

2 Maiu 7226. „Dumitrașco ot Bucovu“ vinde lui Grigorie Vel Agă „vie în dealul Orlii“, cu 16 taleri pogonul.

27.

8 Maiu 7226. „Vasile ot Bucovu“ vinde lui Grigore Greceanu Vel Agă viile de la Orlea, „pogonul po taleri 16“. „Însă i-am vândutu numai vița, iar nu locul, că locul nu au fost al nostru“. Marturi: Grigori Filișanul Vel Capșita]n za dorobanți“.

28.

12 Iunie 7226. „Neacșa, fămeia Manii Sindilă ot Bucovu“, vinde lui Grigorie Vel Aga „o vie la dealul Orlii“, cu 15 taleri pogonul. Iscălește și „Grigorie Filipescu Vel Capt. za dorobanți“.

29.

7228. Hotărnicie la Tărăceni. Cumpărătură de la Marula Predeasca. „Drumul cel mare al Bucureștilor... Pă la copacul înhieratu... Gropile din care iau pământu... Până în vizunii... Peste Măciucafa... Casa Badii Bruinarulu... Matca Pribeagului“. Iscălesc Cărstea Baranga, Stoica Purcaru, Petre Sărbul, Roman.

30.

13 Decembre 7228. „Marin ot Ploești“ „vinde jupânului Stančului Tărgovișteanulu“ vii în dealul Orlii, cu 10 taleri pogonul. Marturi: „Dragul călărașu, Iorga uncheașul“. Scrie „Mitrea logt. ot Ploești“.

31.

5 August 7228. Hotărnicie la Tărăceni. „Casa Brăcarului... Pă drumul podului lui Antonie-Vodă, pe lângă locurile ce să ară în lungu de către Fărcășanul pe de-asupra malului heleșteului... Pă siliștea cu sălcii ce să cheamă Poporăștii... Până în rădăcina mărului roșu, unde au fost capul podului lui Antonie-Vodă... Până în părul scorboros... Până în vadul lui Drăghiču Văleanul... Suptu un jugastru... Pă pîiatra de la gropile cu pământul ce este în capul moșăi lui Mihai-Vodă... Pă drumul Trojii, pă Măcrișul de la câmpu... Pă cei trei Măcriși... Suptu Mărul Scorțos“. Iscălesc moșnenii Predești și alții.

32.

20 Maiu 7231. „Stoian căptan“ vinde „jupânului Stančului abagiul ot Tărgoviște“ o vie „de la Pa[pa] Păharnic, în dealul Orlii“. Marturi „vecini ai dealului“. Între alții „Costandin sin Negoită logofăt ot Tărgoviște“, „Mihaiu Bașiul“.

33.

20 Mart 7245. „Neculae Pah. Cojescul“ vinde „părintelui pop[a] Gheorghe ot Cornești“

34.

16 Decembre 7246. „Nicodim monah ot Bucovu“ vinde „Lecăi, sluga dumnealui Vist. Tarasie“ „o viișoară în dealul Orlii, pe moșăia Bucovului, și această viișoară o au fost dată dumnealui răpo-

satul Pantazi Medă. Lecăi ; deci eu, știindu că este dreaptă viia viia mea, făcută dă mine, n'am îngăduitu ca să o stăpânească Leca, ci mi i-am luat u viia. Deci Leca încă nu s'au suferitu, lucrându ačastă vie atâtea ani, ce m'au tras la judecată... Deci noi amândoi am eșātu înaintea megiișiloru de aicea de la Bucovu și a *dele- nilor* celor ce au știutu pricina aceștii vii și ne-aam așăzatu în- naintea megiișilor, și așa au ales cu dreptate ca să-mi dea Leca tl. noaoă noi, și mi i-au datu.“ Marturi: „Paraschiva mirean, popa Dumitrașco ot Bucovu, popa Lupul ot tam, Șerbu logt., Ioan Melan, Staico logt., Sandu căptn., Coman Aram, Mihaiu logt. Nica“. „Și am scris eu Șarban logt.“

35.

8 Maiu 7248. „Grigorașco Brătășanu biv ciauș za aprozi, sin Radul Brătășanul biv Vel Armaș, i cu frați miei, anume Neculae Brătășanu i Costandin Brătășanu i Ioniță Brătășanul“, dau zapis „Barbului Văcărescu Vel Stolnic“, pentru vînzarea satului Răzvadul- dă sus și dă jos..., pre care moșie iaste și biserică dă piatră dă la strămoși noștri și vaduri de moară în apa Ialumiță și livezi dă fân i dă pomi și pogoane de vie în deal și cu otaștina viilor din deal“. „Pentru că ačastă moșie Răzvadul... ne este și noaă dă moș- tenire de la moși noștri, însă dă la Socul Cluceriul, după cum ade- verează și hrisovul răposatului Matei-Vodă Basarab.“ Marturi: „Grig. Brătășanu, Nic. Brăt., Ion Brătășanu, Cost. Brătășanu“.

36.

2 Septembrie 7250. Iordache Bengescu Post. dă zălog „vărului Costandin Balasache“, pentru „zestriile mătușei noastre mami Floricăi“ moșia Tăriceni. Iscălesc : „Barbul Săteanul, Radu Bengescul, Stoian logt de la Visterie“.

37.

1-iu Novembre 7251. „Toma și Fătul căpt.“ dă zapis „Mirii logft. Periițean“ pentru o datorie „după niște oi care le-am luat ale dum. și le-am prăpădit, care oi i le-au fost lăsat vără-mieu Nicolae jupănesii dum' la moarte lui ...Pentru că această moșie o am fost dat dă zestre nepoatii noastre Bălașei, care au ținut-o Enachi Post. Grădișteanu și, întâmplându-să de au murit și o parte și alta și

nerămăindu-le coconi, cele ce au rămas zestrile ei mi s'au căzut mie de le-am luat, fiindu-mi nepoată de văr premare de spre parte mâne-sii: altui strein nu i s'au cazut să o ia“.

38.

25 Maiu 7251. Părvul Cantacuzino 3 Vist., Mihai Cantacuzino, Radul Cantacuzino schimbă cu Ianache biv vt. Post. „trei suflete dă Țigani“, „care Țigani dându-i zestre dumnei mătușă noastră mama Sanda Cantacozino, fiicei dumisale mătușă noastră, Ilincăi, soții dumisale neni Ianache Post.“, „care Țigani s'au dat la dumnealui nenea Ștefan Dedulescu biv Vel Pahr. pentru o datorie ce au fost dator răposatul tatăl nostru la dumnei Bărcăneasca, soacra dumisale“.

39.

11 Iunie 7252. Costd. Fil[ipecu] (Papa căpt. martur) schimbă cu Drăghicean Vel Pitar o Țigancă, Mușă.

La 6 Mart 1758 „Drăghiciu Grečanu bivel Stolnic“ arată „la mâna fii-mieu Scarlat Greceanu“ că, „făcându-mi mie bine dumnealui Costandin Argintioianu biv Vel Sărdar cu tl. 100, care bani îi pusesem să-i dau vin, iar, neavându vin, să aibă a umbla cu dobândă, la care s'au făcut dobânda în doi ani la sută doi dă lună tl. 48, apoi, având socoteală dumnealui Sluger Răducan Slătineanu cu Sărdar Argintioianul, au luat zapisul dă zestrea, l-au încărcat la socoteală cu acești taleri 148. Și eu pentru acești bani m'am învoit cu fii-mieu și i-am vândut pentru acești bani pă Radul Țigan cu Neaga, Țiganca lui, și cu trei copiii ai lor“.

Iscalesc și Pană Fili[pecu] Vel Sărdar, Șarban Greč[anu], Pantazi Cămp[ineanu], Radu Balasache.

40.

20 Mart 7254. „Vladul Bilcirescul, împreună cu fečori miei anume Mihai i Costandin i Enache“ dă zapis ginerelui Negoită: „rămăindu-i noi dumnealui rămășiță din zestre fii-mea Voichiții, însă o dulamă de canavăț blănită cu pacea de jder, cu zagaralele de samur cam vechi, și o rochie de dimie și un ibric cu lighean și 6 tipsii de aramă și 6 talere de aramă, o păreche de cercei de aur și, după ce ni l-am căștigat ginere, trecând vreme la mijloc,

ne-au zis să i le împlinim această zestre ce sânt numite mai sus. Noi, cunoscându-ne slăbičunea de neputință, ne-am învoit ...și i-am dat moșia noastră Hodăreștii“, în hotar cu Drăghicean Greceanul, „ce să cheamă Cornească“, și cu Ștefan Margelarul, moșia Cătunul.

41.

6 Iulie 7254. Stanca Glogoveanca și Ioan Glogoveanu pentru moșia Tăriceni, zestrea ei de la tată, Staico Bengescul.

42.

15 Mart 7255. „Cărstea sin Mihaiu cupețul“, cu soția Stanca și frații Iane, Șarban și Sandul“, vinde „dumnealui Ianache Vel Căpt. za lefecii“ vii „pă valea Orliții“, pogonul cu 41 de taleri, 80 de bani, lingă Păharnicul Chiriță Doicescul, „cu livezi doaă, cu case șândrilite, cu cramă, cu patru tocitori, cu linu, cu teascu, cu trei hărdaie, cu o curătoare“. „Zapisele ale vechi care au fost de stăpănire ale unchi-mieu Stančul s’au pierdutu în vremea răzmiriților și, de să vor găsi vre odată, să nu să prinză în seamă.“

43.

12 Octombre 7258. Pană Filipescu biv Vel Șătrar vinde lui Ianache biv Vel Căpt. za lefecii pămîntul în dealul Orliții, luat „de la Hristea sin Mihaiu abagiul“, „fiindu pe moșăia noastră a Bucovului de-ș da otaștina după obicei, de pogon po bani 600“, „la vale dăspre dumnei Medelnicereasa Arghira“. „Pe unde au fost mai curatu crăngu.“ Martur : Ioniță Rosetu, biv Vel Pah.

44.

C. 1750. „Adecă eu Pătru, împreună cu nepotul meu Radul și cu Preda, frate-său“, etc., dau „părcălabului Apostolului“ partea de moșie la Tăriceni.

45.

23 Decembre 1751. Grigorie Ghica Voevod, pentru judecata lui Ioniță Glogoveanu cu Post. Răducanu Balasache pentru Tăărăceni, „avându-o mume-sii dată dă zestre de la Staico Bengescul“,

46.

4 Novembre 7263. „D. Greč[anu] biv Vel Stolnic“ vinde „părintelui popii Filacton de la Colțea“ vii „în dealul Scăenilor, unde să numește la Teiu, pe moșăia Bucovului, însă cu pământul lor, fără de dijmă, care vii îmi sântu și mie dă zestre, însă pogoane optu și jumătate, fiind cam nelucrate, și am tocmitu pogonul po tl treizeci..., și aastă vie să răzorește pe din sus iar cu viile Sfinții Sale, care le are cumpărate cu pământul lor de la Nec[o]lae Brătășanul, iar pă din josu cu drumul dealului, însă cu livede de pomi, cu livede de fân, cu obrația vii prin prejur“.

Marturi : Ioan Roset, Popa căpn., Pană Fili[pescu] Vel Armaș.

47.

7 Maiu 1757. Dumitrache Obedeianul biv Vel Șătrar dă zapis „nenii Răducanului Balasache biv Vel Medelnicer“ pentru moșia de zestre de la socrul Mateiu Fărcășanul biv Vel Sărdar. Vinzare : „stânjănul po bani 60“. „Hotarul Znogoveanului.“ Marturi : Bălașa Obedeianca, Ghiure (?) biv Vel Ban, Costandin Fil[ipescu] biv Vel Medelnicer, Mateiu Fărcășanu] biv Vel Sărdar, Șteff[ana]ch[i] vt. Spat., Costandin Coc[orășcul] biv Vel Sluger, Ianache ceașz za copii“. Scrie Scarlat Greceanu vt. Spatr.

48.

11 Ianuar 1758. Ilinca Cantacozini Sărd. dăruiește lui Scarlat, „fii-mieu“, „un copil de Țigan, anume Predica, fečorul lui Prebușală..., fiind acest copil dă Țigan al meu dă zestre ; de aceia m'am îndurat dă i l-am dat“.

49.

6 Mart 1758. Drăghicean Greceanu biv Vel Stolc. dă „preaiubitului sau fii Scarlat“, pe bani, Corneștii, 700 de stînjăni pe 350 de taleri. Marturi : „Pană Fil[ipescu] Vel Sărd.“, un Cîmpineanu, Matei Fărcășanu biv Vel Sărd., Șarban Greceanu, Radu biv Vel Medelnicer.

50.

14 Septembrie 1758. Drăghicean Greceanu biv Vel Stolnic schimbă cu „dumnealui jupănul Zamfirache“ o Țigancă „din casă“, Ște-

fana, „cu un copilaș al ei anume Cozma“, „și am luat dă la dumnealui un *ceasornic englezesc* și tl. treizeci“. Marturi: Iordache Micșunescu biv Vel Stolnic și un biv Vel Sardar.

51.

20 Iulie 1761. Caimacamii către Radul Balasache biv Vel Medelnicer și Costandin Cocorăscul biv Vel Sluger. Se plînge „Dumitru Medelnicer, zet Apostol Puienarul“, pentru moșia Predeștii, de zestre. „Și ar fi mîncăndu totu venitul acei moșăi doi Rumăni, anume Stoica Purcărea i Cărstea Baranga “ Să se cerceteze.

52.

14 Ianuar 1762. Costandin Caramanlăul vinde „vară-său Scarlat Greceanu biv vt. logf.“ moșie la Cojești în Dîmbovița, „nedăndu-mi mie mîna ca să o țiu“. Fusese de zestre surorii Rădița. — Act domnesc de la Ștefan Mihai Racoviță, 24 Mart 1765. — Altă vînzare, a unor moșneni, față de Greceanu, la 29 Mart 1765. — Afacerile lui la Cojești urmează și în 1766. — Și o hotărnicie din 1765 pentru dînsul. — Un nou act domnesc, de la Alexandru Scarlat Ghica, din 10 Iulie 1767. — Seria de acte urmează până la 1782.

53.

3 Decembre 1764. Ștefan Mihai Racoviță Voevod către Costandin Catargiu biv Vel Agă, Gligoraș Cobăleanu biv Vel Stolnic, Radu Balasache și Ianache Lipoveanu, plus ispravnicul de Dîmbovița, pentru cearta de hotar între „egumenul Sărindăreanu, Scarlat Greceanu Vornic za Tărgoviște, Nicolae Argetoianul Pit.“, de o parte, și Pit. Petru Bilcirescu, de alta. Moșiile sînt la Ialomița. „Dar acest Cosd. Bilcirescu s’au pus de au făcut moară în apa Ialomiții, pe moșia lui, unde n’au fost moară niciodată, care, din pricina morii lui, să umflă apa și să varsă pre moșia mai sus numiților jăluitori, de le-ar fi înecănd locurile de arătură i livezile“. Să caute de a mai fost acolo moară.

Urmează plîngerea lor.

La 18 Mart 1766, Scarlat Grigore Ghica Voevod dă ordin pentru același scop lui Grigoraș Cobăleanu biv Vel Stolnic, ispravnic de Dîmbovița, Medelnicerului Balasache, Slugerului Cocorăscu. „Întămplăndu-să mazălie, nu s’au isprăvit treaba.“

54.

18 Februar 1766. „Ilinca Greceanca Vorniceasa, ce am fost soție raposatului Grigorie Greceanul biv Vel Vornic“, vinde „nepotului Scarlat Greceanul“, „o vie în dealul Orlii“, „văzându că nu-mi dă mâna de a le mai lucra, avându și trebuință de bani, pentru chiverniseala vieții“, plătind pogonul 35 de taleri. Marturi: „Pană Fili[pescu] Vel Clucer, Nicolae Obedeanu Sărdar“.

55.

6 Iunie 1766. Hrizea Drăgășanu cu soția Voica și „copilul“ Iordache și Neaga, Ioana, Nasta, dă zapis logofătului Mihai pentru parte de moșie în Drăgășani. Marturi: Drăgan și Costandin Albul, moștean, Hrizea și Costandin Durnea. Scrie popa Tudor din Screoaște.

Greceanu o iea, ca vecin.

56.

10 Iunie 1767. Δεσπίνα vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Comis două Țigance, pe 72 de taleri. Marturi: Nic. Brâncoveanu Ioan Creț[ulescu], Pantazi Cămp[ineanu], Ιλαξ. Γεωργίου.

57.

10 Iunie 1767. Scarlat Fălcoianu] biv Vel Logt. za Vist. vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Comis „un sălaș dă Țigani“, cinci suflete, Ion Prebușilă și alții (fiu: Paraschiva), „pre care-i luase dum. Vist. Mihai Cantacozino, zicându că sânt ai dumnealui, dar, văzând dumnealui zapisul că este iscălit dă dumnealor la mâna noastră dat, au rămas tot supt stăpânirea mea“; vinde pe 150 de taleri. Marturi: Nicolae Brâncov[eanu], Radul biv Vel Comis, Matei Cocorăscu Vornic, Costd. Bălăceanu Șătr., Scarlat Drăg[ănescu] Șătrar.

58.

28 August 1767. Scarlat Fălcoianu] biv Vel logf. za Vist. vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Comis un Țigan cu 40 de taleri. „Și, fiindu-că pa fratele acestui Țigan cu tot salașul lui l-am vândut dumnealui mai nainte, și pentru ca să nu să dăsparță și acest Țigan, i l-am vândut tot dumnealui“. Marturi: Matei Cocorăscu Vornic, Cosdin Băl. Șatr.

59.

16 Maiu 1768. Hotărnicie după jalba Anastasiei, soția lui Spiridon logofeșel de Vistierie, cu moșie încălcată de Scarlat Greceanu biv Vel Comis și de Costandin căpt. sin Ștefan Margelar. Menționată „crucea de piatră a răposatului Matei-Vodă Basarab“.

60.

15 Septembrie 1769. Mariia Cojocăreasca, cu fiul Răducanu, vinde „dumnealui Radu baș-bulucbașă“ pentru o datorie pe un Țigan cu soția, pentru 83 de taleri. „Dar, pentru doi copiii ce-i are el, unul i l-am dăruit noi cu voia noastră, caci au statut dă au scos o moșie, iar unul l-au făcut la dumnealui după ce l-am dat eu zestre“. Iscălește Mariia Cojocăreanca și Răducan Greceanu.

61.

10 Februar 1772. „Dumitrache Obedeanu biv Vel Stolnic“ vinde cumnatului Scarlat Greceanu biv. Vel Agă. „Lăsându-mi răposata mătuși-mea Vorniceasa Ilinca Greceanca danie viile ce sântu în dealul Târgoviști, sud Dâmboviță, în diiată, cu casele și cu totu coprinsul lor“, „mie fiindu-mi peste mină de a le stăpăni, nefiindu cu șăderea aici în partea locului, ci peste Oltu“. Dumitrache Varlaam și Nicolae Obedeanu marturi. Într'un adaus iscălesc Ștefan Prișcoveanu biv Vel Log. și Barbul Poienaru Șătrar.

62.

10 Iunie 1772. Danilă căpitan schimbă „coconului Scarlat Greceanu biv Vel Agă“ un Țigan, „rămas dă la frate-mieu raposatul Radul buluc-bașa, ce au fost al dumisale dă cumpărătoare de la soacra dumisale Mariia Cojocăreanca, în bani gata tl. 83, cu zapis dă la leat 1769, Sept. 151, mie nefiindu-mi trebuinčos, având meșteșug[ul] bucatării“.

63.

18 Februar 1776. Cost Brăt[ășanu] dă zapis „dumnealui Logt. Stoicăi“ că „pentru tl. 27 ai frate-nieu Neculaie, ce era dator dumnealui buluc-bași Dimiian, și, apucându-mă pe mine cu judecata înaintea dumnealui Pahr. Ianache Mavrodî“, „m'am rugat dă dumnealui logt. Staico da m'au luat în seamă până în doaoă săp-

tămăni, puindu-i și o Țigancă amanet, ce să chieamă Iana Boloșoaie, că, nedându-i dumnealui acești bani, să-i fie Țigancă vânzătoare, să o vânză numitu chezaș“. Marturi: Ianache Mav[rodiu] biv Vel Păharnic.

Adaus: „ipac tl. zece am mai luat dă la logt. Stoica drept acest amanet“.

Stoica o vinde cu 36 de taleri lui Scarlat Greceanu.

64

25 Februar 1776. „Ioniță i Dumitrache Nenișori“ vînd lui Scarlat Greceanu „o vie în dealul Răzvadului, pe moșia dumnealui, cu otașină, care vie o vânduse trăindu tatăl nostru unui popă anume Barbul ot Văcărești“: ei o răscumpăraseră după moartea tatălui cu bani împrumutați de la Greceanu. Nu mai pot plăti nici dobînda. El o iea, „văzându scăpătăciunea noastră“.

65.

31 Iunie 1776. „Costandin sin Ianache Clucer“ vinde lui Manolache Grădișteanu vii „cu pământul lor și cu obrația“, în dealul Orliții, cu o sută de taleri pogonul. I se dă alta în schimb, „ca să nu rămăiu de totu fără de vie“. Aceste vii sînt „în dealul Cernăteștilor, sud Saac, în gura văii Mantei, ce să răzorește de o parte cu viia sfintei mănăstiri Răzvadu“. Iscălesc și doi Greci și popa Ioan ot Olteni.

„Acest zapisu au rămasu *acheri*¹ și s'au datu îndarātu lui Costandin logt.“

66.

6 August 1776. „Cosd. Brătășanu“ vinde lui Scarlat Greceanu un bucătar, fiul lui Drăghiciu bucătar, cu 60 de taleri.

Tot el vinde, la 10 Maiu 1777, aceluiași pe Țiganul Dragomir, fratele celui de sus, și pe Țiganca „Iana, fata lui Șarban Bologăi, pe același preț.

67.

11 Septembrie 1776. Radu logofăt. „Să să știe că, fiindu vîndutu viile răposatului socră-mieu, Clucerul Ianache Chițoran, dă la

¹ *Δικαιρός, neoportun.

Ordea sud Saac, de cumnată-mieu Costandin dumⁱ Șătr. Manolache Grădișteanu“, vor stăpîni pe din două. „Iar vinul să ne fie dăspărțitu.“ Menționați și Chiriță Doicescul și Vist. Enăchiță Văcărescul. Martur și Ioan Mavrodin.

68.

25 Septembrie 1776. „Profira soția lui Costandin Chițoran“ vinde „cumnatului Răducan“ partea de vie „ot Orliță, cu case, cu namestii și vase“. Marturi: „Dumitru Cioran, Neacșul Pitișteanu, Petre căpn. dă seimeni“.

69.

19 Decembrie 1776. Alexandru Ioan Ipsilanti. Hotărîre la Tărăceni. „Poinăreasa“ nu primește „alegerea judecății“, și răspund la ale ei „zisuri“ „părășii“.

70

1777. Banul Ianacache Hrisoscoaleu și fiul, ispravnicii de Dâmbovița, ordonă lui Costandin Berendei și altora a cerceta crama lui Goița Cazacul pe moșia lui Scarlat Greceanu, la Răzvad, „zicând că și le face pă altă moșie“ Hrisoscoaleu iscălește grecește.

Urmează raportul. Alături „vie veche al dumnealor boierilor Văcărești. Acele cinci bucăți s'au curmat și s'au început dă aci încoace a să lucra de mai sus numitu Negoită.. Om bătrân s'au găsit Toma sin Methodie călugărul, dă știe când au legat buți în poalele aceștii vii și, culegând aceste cinci răzoare dă vie, le ducea în viia cea mare de este în capul paragini“. Pentru o parte din pretenții „soroc, fiind gurluc (*sic*) acum, iar dă toamnă să va dovedi“.

71.

„Aicea însemnau dă cele ramase dă la tată nostru, cât și dă cliromiia ce ne-au lăsat dumnei Vorniceasa Ilinca Greceanca și dă înpărteala și învoirea ce am făcut între noi, cum înu jos arată, 1777, Ghen. 1.“ (446 stînjeni la Cornești, „cu casele dă piatră ce ne-au rămas dă la părinți“).

2.354 stînjeni, moșia Dragomirești (Dâmbovița), „cu casele dă piatră“, de la mamă.

Împărțire între frații Scarlat, Alexandru, Grigorie, Bănică.

„Pentru viile dă la Scăeni și pentru moara dă la Bucov... și pentru Țigani“, dupa vechea împărțire. S'au plătit zestrile surorii Ecaterina Fălcoianca.

Iscălesc tuspaturu.

72.

5 Iunie 1777. „Negoiță Ganțea Cazac“ dă zapis lui Scarlat Greceanu, biv Vel Agă recunoscînd că a lucrat la vie fără știrea lui la Răzvad, „5 răzoare dă *părăsiște*, puindu vre-o 20, 30 dă viță, mai coprinzând și poalele în jos, făcându-ni și cramă“. S'au judecat „la dumnealui Banul Ianacache Hrisoscoleul“. S'a rugat „ca să mă îngăduiască pîna la toamnă și atunci să am a rădica crama și să o duc în poalele vii mele, cum și acele vițe ce le-am pus pă acele cinci razoare, și sa esu dă tot după moșia dumisale“.

„Mihai Grečanu mart., Σκαρλάτος Στερειε καμαράσης, Stan polc. am scris, Iordache Neculescu.“

73.

1778. Alexandru Ipsilant Voevod. „De vreme ce cuviosul între monahi chir Rafail Balasache în scris arată Domnii Mele cum că, fiindu trecutu în varsta batranețelor și cunoscandu-să pre sine cum că nu este departe de sfașitul vieții sale, din cugetu curatu și din îndemnare dunnezeiasca au socotitu, mai nainte a să trage din lume, ca, în puțina vreme ce va fi rămășața vieții sale, să-și caute de sufletu (și așa au priimitu cinul călugării), iar averea sa după moarte-i o am împărțitu la rudele sale, neavandu copii, afară de ceia ce revine bisericii de la Tarăceni“, ca sa fie doi preoți și un dascal pentru învățatura copiilor“, lasînd pe Scarlat Greceanu s'o caute „tocmai ca și însuși“. Cere întarire și de la Domn, care adauge privilegiu. Marturi. fiii Constandin și Dumitrașco, Nicolae Dudescul Vel Ban, Pana Filipescul Vel Vor. de Țara-de-sus, Ștefan Prișcoveanu Vel Vor. de Țara-de-jos, Manolache Brancoveanu Vel Log. de Țara-de-sus, Scarlat Greceanu Vel Log. de Țara-de-jos, Alexandro Mano Vel Spat., Ianache Văcăresculu Vel Vist., Costache Raletu Vel Post., Ioan Vel Stol., Costandin Crețulescul Vel Comis, Dumitrache Brezoianul Vel Sluger, Costandin Neculescul Vel Pit. Ispravnic Manolache Brancoveanu Vel Log. de Țara-de-sus. Scrie „Costandin dascălu slovenescu ot Stăii Gheorghie“.

Urmează alta din 1782. Marturi: Pană Filipescu Vel Ban, Dumitrașco Racoviță Vel Vor. de Țara-de-sus, Ianache Muruz Vel Vor. de Țara-de-jos, Manolache Brâncoveanu Vel Log. de Țara-de-sus, Grigorie Băleanu Vel Log. de Țara-de-jos, Ianache Văcărescul Vel Spăt., Scarlatu Greceanu Vel. Vist., Nicolaie Mavrocordatu Vel Post., Costandin Ghica Vel Clucer, Zamfir Vel Pah., Costandin Comăneanu Vel Stol., Ianache Rosetu Vel Comis, Iordachi Romano vt. log. Scrie Anastase Carabulea log. de la Visterie. Iscălește și Romano la „procit“.

74.

6 Ianuar 7286. „Stanțul Chirei, zet Stanțul Roșcăi, împreună cu soția mea anume Maica, ot Răzvodu-de-susu“, vînd lui Dumitrașco Brăcar ot Săcueni „o vișoară în dealul Răzvadului-de-sus pe moșia dumnealui coconului Scarlatu Vel Logt.“. „Până în razorul logofetesii Elincăi Bărbulesii“. Scrie „popa Baico ot Liplie“. Între marturi: „Toma lumănărar, Tudorache vâtaf de *pogonași*, Drăgușu brat Bucur, Ianache Pleșa“.

„Vasile vii cum arată: 1 casă, 1 coșaru, 1 tocitoare, 1 bute, 1 hărdău, 1 vadră, 1 șăstaru.“

La 4 Maiu 1788, el declară ca a trebuit să cedeze via lui Scarlat Greceanu.

O Ilinca declară că, „fiindu răzorașă din sus“, a fost întrebată de Stanciu, dar a refuzat. Marturi: „Drăgoiu croitor, popa Sima ot Priboiu“.

75.

1-iu Februar 1778. ‘Ο Οὐγγροβλαχίας Γρηγόριος ἐπιβεβαιῶν. Radu Balasache Medelnicer. „Îndemnîndu-mă din dragostea creștinească, încă mai d’innainte vreme am înălțatu o sfântă biserică dă piatră cu cheltuială numai din agonisita mea, spre pomenirea noastră și spre pomenirea răposaiilor părinților și a neamului meu, care sfântă biserică până acum și până voi avea viață o grijăscu și mă silescu însumi a nu fi lipsită cu preoți de slujbă și cu toate cele trebuincoase, dar, avîndu poftă din sufletul meu ca și după petrecaniia mea să aibă această sfântă biserică iarăși dintru ale mele îndăstulare dă cele trebuincoase, pentru pomenirea dă veci a mea și a neamului meu, și în toată vremea să aibă podoabă sa, ca un

lăcașu dumnezeesc, și, neavându clironomu, căruia să-i arātu acest scopos al meu care din ceputu l-am avutu, ales-am dintre rude-niile mele pă dumnealui cinstitul și prea-iubitul meu nepotu Scarlatu Greceanu Vel Logt., pre care l-am cunoscutu cu frica lui Dumnezeu și ca pe un fiu în viața mea, cu durere și mai cu dragoste asupra-mi decâtu alte rude, cercetându-mă totdeauna, și i-am încredințatu în mâinile dumnealui sfânta biserică cu toată moșiia aceasta Tărăcenii i casele și satul și cu moara în apa Cricovului, totu pe această moșăie..., aducându pă totu anul și câte un arhieru ca să să sfârșască sfânta liturghie în zioa de praznic a sfintei biserici și a doa zi dă ctitori să mă pomenească pă mine și pă tot neamul meu“. Marturi: „Cozma episcop Buzău, Nicolaie Dud[escu] Vel Ban, Ștefan Prișcoveanu Vel Log., Chesarie episcop Răm[ni]c, Dumitrache Spătr.“ Ῥημνίκου Φιλάρετος ὑποβεβαιοῖ ὅτι ἐστὶν ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

La 1781, 7 Iulie, Pană Filipescu Vel Dvornic întărește și el acest act al „răposatului unchiului său Rafail monah Balasache“. Iscălesc și Ștefan Prișc[oveanu] Vel Dvornic, Grigorie Băleanu Vel Log., Manolache Brănc. Vel Logt.

76.

13 Februar 1778. Plîngere. Scarlat Greceanu Vel Logt. arată că, „avându un văr al doilea, anume Nicolae Brătășanu“, el a vîndut trei Țigani „unui Radu Cojocăreanu“. Apoi „s'au sculat un Clucer Drăghiceanu sin Stolc. Ioniță Greceanu“ și, dînd bani, îi iea el, „zicându-i că-i este rudă“. Află „răposatul Pahr. Ioniță Brătășanu, unchiul acestui Neculae Brătășanu“. În anul trecut, Nicolae moare. Ea intervine cu drept de familie: „zestrea măsi, fiind mumă-sa vară premare cu tată-mieu“. Află că sînt „la dumnei Păhr. Profira, soția răposatului Pahr. Ioniță Brătășanu“. Îi trimete ei banii prin Mareș căpitan. I-a cerut să-i primească prin „dumnealui Logt. Racoviță și dumnealui Manolache Crețulescu Comisul, fiindu-i rudă și nepot“. Apoi prin „dumnealui Sluger Dumitrache Breazoiian și dumnealui Logt. Prășcovean i Sfinția Sa părintele episcopul Buzăului și dumnealui Badea Știrbeiu, care către unii au zis că are lipsă zestrilor și nu-i dă, iar către unii au zis că mi-i va da, mai vartos către Sfinția Sa părintele episcopul... și către Sluger Dumitrache Breazoiianul, și văz, milostive Doamne, că mă tot prelungeste și nu va să priimească bani și să-mi dea Țigani“. Cere zăpis sau judecată,

„pentru că eu nu-i cer Țigani ai neamului dumnei sau ai răposatului boeriului dumnei, ci-i cer, după cum au mai răscumpărat alți doi frați ai acestui Țigan, să-l răscumpăr și pe acesta ca unuia ce nu să cade și că sânt dă la neamul meu“.

77.

28 Maiu 1778. „Pulheriia Brăt[ășanca]“, „pentru Măinea Țigan, cu Țiganca lui Neaga i cu o fată anume Stanca, ce s'au protimisit dumnealui Vel Logt. Scarlat Greceanu a-i lua dă la răposatu soțul meu, fiindu dă la veri dumnealui Vel Log.; care Țigani i-au și luat cu poruncă domnească și, negăsind eu zăpisiul lui Drăghiciu Greceanu dă răscumpărarea Țiganilor acum în grabă, să i-l dau dumnealui, îi dedeu acest răvaș a' meu până voiu găsi zăpisiul să i-l dau dumnealui“.

78.

3 Februar 1779. Anaforă de judecată. „Dum. vătaful za Divan aduse la judecată pă Preda și Costandin de la Predești, sud Dămb., părași Marii Poinăresii, zicându că, nefiindu ei aicea din răzmiriță, aflându-să fugiți la Moldova, și, acum viindu la pământul lor, au găsit partea lor de moșie ce o au cu zăpise în Predești suptu stăpânirea numitei Poinăresii, și cu ce o stăpânește nu știu, că ei sau părinții lor n'au vândutu.“ Ea spune că-i e de zestre și o stăpânește de patruzeci și cinci de ani. „Și ne arătară un zăpis cu hărtiia afumată ca să arate dă vechiu, cu lt. 7214, fără de lună; care zăpis s'au cunoscut fără dă niciun temei, fiindu mincinos... Răspunseră că de ani 15 nici dă cum n'au stăpănit-o, aflându-să fugiți uni la Moldova și alții aici, în țară. (De sînt mai mult de 400 de stâneni, să-i arăte.)

Și mai jos, cu data de 25 Februar.

La 1781 răzeșii din Predești cumpără pe jumătate moșia Poienăresei, recunoscînd altă jumătate lui Scarlat Greceanu. Între ei, doi Baranga și un Tatomir. Marturi : Ștefan Prișcoveanu Vel Dvornic și Manolachi Brîncoveanu Vel Logt. — Zăpisiul ei de vînzare e din 15 Iunie. Marturii de mai sus, și Matei Fălcoianu și Iordache Neculescu biv Vel Medelnicer.

Dar la 22 Iulie moșnenii o chiamă în judecată pe Maria Poinăreasa, „ce au fost soție Medelnicerului Dumitru Moraitu“, pentru

că au vîndut „gîneri-său Lupu logofețelul“. Se plîng că la hotărnicia lui Iordachi Neculescu și Slugerul Scarlat Varipate „li s’au mutat căminurile“. Se ridicase și obiecția că „unile din zapsile Medelniceresei nu ar fi bune, pentru vechitură“. Dragomir obiectează apoi „că ceilalți moșneni sântu cumpărători, iar el este moșnean adevăratu..., și la Divan atunci s’au greșătu de n’au răspunsu că este moșnean“ și i s’a dat pușin, „făr de a nu-l socoti de moșnean ca să-l deosebească cu parte mai multă“. Lupu, ca unul ce după moartea soției „s’au înstrăinat de rudenii“, e supus la protimisul moșnenilor. „Însă moșnenii numai cei ce să vor fi trăgându cu adevăratu dintr’aceia care au vândutu la tatăl Medelniceresei, cându nu vor fi vrednici din rudele Marii Medelniceresei mușterii, care aceia să protimisescu mai mult și decăt moșnenii a cumpăra, iar, cându rudele ei nu vor eșă mușterii, atunci moșnenilor li să cade mai mult decăt Lupului logofețelul, ca unii ce de la ei s’au cumpărat.“ Iar plîngere a lui Baranga cel mic și Baranga cel mare, cari spun că Medelniceresea „are vândută“ moșia și ei vor s’o răscumpere; nefiind dovadă, „au rămas treaba la jurământu“. Dar „văzum că Medelniceresea, socotindu-să, la vârsta întru care să află, că este lucru vătămător a umbla prin blestem, măcar și făr dă nicio pricină știindu-să, și mai vartos la vârsta slăbiciuni bătrăneților ce este, și singură socotindu-să că este neputincoasă a putea căuta de acastă moșăie, au făcut-o vânzătoare“, dînd jumăate lui Greceanu, vecin, și celaltă moșnenilor. Li cer și lor 2 taleri $\frac{1}{2}$ pe stînjene; ei oferă „prețul ce întăi s’au fost vândutu în vechime dă neamul lor la părinții Medelniceresei“. Vodă află cererea „rea și făr de rânduială“. La 27 Iulie, se face împărțirea (și de un Cătuneanu, un Hăbudeanu).

79.

16 April 1779. Mai mulți moșneni vînd „lui Ioan Rujan“, „o vișoară pă vaea Orliții“, „și cu obrățiile ei“ „și lemnile dă pivniță câte s’au găsitu“.

Și alt act cu aceeași dată.

80.

19 April 1779. „Crăciun Păscarul“, cu soția Chița și fiica Maria, vînd lui Ion Rujan „o vișoară pe lângă vecini miei..., cu livedea ei răzorită cu cocoana Minca, pe moșia Bucovului, vaea Orliții“.

Marturi: „popa Șerbu, jupâneasa Mica, Nectarie ieromonah de la Sfântul Stilianò, popa Șarban de la Sfântul Stilianò, Părvul Brașovean, Barbul, Dumitru scăunaș“.

Răscumpără Scarlat Greceanu. Marturi: „popa Anghel proto-pop“, „Bănică grămătic“.

81.

Dum. polcovnic Stănică i dum. Log. Gavrilă, sănătate vă pohitim. Fiindu-că dum[nea]lui biv Vel Agă Scarlatu Greceanu are cumpărată o vie în dealul Viforătei de la dum. Sluger Ioniță Argitoianu, zet Obedeianul, care vie au fost mai nainte supt stăpânirea dumnealui răposatului Vor. Grigorie Greceanu și a jupănesii dumisale, și, cu cumpărătoare de la mai sus zișii boieri, este suptu stăpânirea dumnealui, și ceru pe dum. ca să mergeți acolò, la acea vie, și să cercetați pentru obrațiile vii, pe unde au stăpănit dum[nea]lui răposatul Vor[nic] Greceanu, cercetându fă (*sic*) alte cu amăruntul prin ilie logt. Diiculescul ce au fost al casei răposatului și prin alți megiiși bătrâni, și, după cum veți dovedi, în frica lui Dumnezeu să dați înscris supt iscălitură. Ačasta. 1779, Iuni 3. Însemnându în cartea ce o veți da dumv. și semnile obrații vii pe unde calcă. Ioan Hriosculeo, Scarlatu Pitaru.

82.

25 Iulie 1779. Οὐγγροβλαχίας Γρηγόριος ἐπιβεβαιωτ. „Ioan Čuđul“ și Ioan Rufan vînd lui Scarlat Greceanu vie în dealul Orlii. El nu „îngăduise“ pe Ion Rufanu. „Deci, fiindu zapisul făcutu cu greșală și necrezându dumnealui că am vîndutu pogoanele căte tl. patruzeci, am mersu eu, Ion vînzătorul, cu Ion Rujanul, cumpărătorul, înaintea Preasfinții Sale părintelui Mitropolitu, și am datu încredințare că pă trei pogoane dă vie am luat de la Ion Rujanul tl. 118, iar nu mai puțin, nefiindu altă iconomie la mijloc“. Martur: „Grigorie arh. Delean“.

83.

4 Iunie 1779. Hotărnicie la Scăieni, „pentru obrațiile vii dumnealui biv Vel Logt. Scarlat Greceanu“. „Toma și Ianache, vierii de la viile domnești“. „Răzorulū viilor domnești care să stăpănescu acum de sfânta mănăstire Mihaiu-Vodă... S'au găsit și doao pive de răzlăji (*sic*).“

84.

28 Septembrie 1779. Anaforă pentru cererea „prea-cuviosului igumen Ignatie Cotrăceanul“ că „sfânta mănăstire Părlîți, ce este metoh mănăstirii Cotrăceni, dintr'acest județ al Dâmboviții, având moară cu doao roate în apa Cricovului, unde mai din jos avea și părintele Rafailă Balasache, iarăș cu doaoă roate, în vremea răzmiriți, prefăcându-o, au mai adaos încă o roată și, suindu-o mai sus, au înecat moara mănăstirii“. „Aflându-mă eșit în județu la partea locului, am orânduit șase boerinaș și șase morari meșteri.“ Se măsură „diiastima locului“ și „lumina apei“. „După cumpăneala morarilor zic cum că apa Ialumiți și a Dâmboviți la o palmă dă ridicătura morii face înecături în sus dă o sută de stânj., iar apa Cricovului, fiind nomoloasă, s'au îndoit, socotindu la o palmă [dă ridicătură] doaa sute dă stânjeni, la șapte palme ce este așazarea morii, și cu lumina apei să fac stânj. o mie patru sute; mai prisosesc la depărtarea diiastimii încă stânj. o mie cinci sute zece Au mersu și la moara mănăstirii Părlîți de au cercetat, și au găsit pricină că nu este matca apei curățită dă plăvii și cum că din venirea apelor mari s'au dăspărțit apa din sus dă moară și curge pă alătura, întrându în apa Cricovului pă din jos dă moară, unde băltindu-să, apa aruncă și nomol. După a căroră arătare să cunoaște că, curățindu-să matca apei și dregându-să moară păcum să cade, va umbra fără dă niciun fel dă stricăciune“.

Între anexe numele morarilor: „Preda dă la moara ot Crivina, Ghiorghe dă la moara ot Postărnac, Zahariia dă la moara Bengescu, Ilie dă la moara Căinenilor, Stoica dă la moara ot Părlîți, Radul dă la moara ot Cornești... S'au găsit moara părintelui Balasache pusă dă palme 5 i lumina apei dă palme doao, fiind apa mare când s'au măsurat; iarna scăderea apei rămăne dă palmă una; au mai măsurat și lungul apei dintre mori: 2.019 stânjani“. Apoi „cumpănirea“ de mai sus, după care urmează: „și nicio stricăcune nu aduce morii Părlîțeanului moara părintelui Rafailă Balasache, fiind loc dăpărtat, și nu aduce înecătură, ci din pricina necăutării, că au părăsit-o, necurățindu matca dă plăvii, mai vartos că și din venirea apelor mari, etc., și face bălțile apei, aruncându noroi asupra morii“. Marturi cțiva căpitani și un breslaș.

85.

14 Februar 1780. Anaforă pentru cercetare „la moșiia Urseasca, unde era pricină cu „dum. Mareș ceauș agesc“. „Moșiile ce să răzoresc cu moșiia Urgeasca“. Între moșneni „Radu căldărar“. „Căt și toți răzașii din pin prejur.“ Moșnenii s’au odihnit“; „după cărora odihnă și după poruncă am și tras moșiia Urseasca... Piatra dum. Dumitrașco Racoviță.“

86.

„Chesarie episc. Buz. adevetim.“

Mart 1780. „Adecă eu Radul Căldărarul, eu Mogoș brat Radu, eu Călin, vărul Radului“, etc., dau zapis lui Scarlat Greceanu, pentru moșia lor din Buzău. Cer delimitare de la Dumitrache Colceac biv Vel Agă, ispravnicul județului. „Movila Banului, în drumul cel mare al Focșanilor, unde dă cu capul în moșiia dum. Slugerului Ștefan Čoranul, iar coastele moșii dă spre soare apune dă capul moșii Găgeni, a dum. Mareș ceauș agesc, i moșiia mănăstirii Lespezile i moșiia Bughenii, a mănăstirii Barbului“. „Stj. pă taler unul“. Scrie „Costandin logt. za taină“.

87.

17 August 1781. Alexandru Ioan Ipsilant Voevod dă lui Scarlat Greceanu Vel Vist. 14 poslușnici la București, „din cei fără dă bir, fără așăzământ“, „căci după a dumisale multe slujbe care cu vrednicie și cu mare credință în toată vremea s’au aflat și să află slujând Domnii Mele și țării“. Între ei zidari, un dulgher; unii Sîrbi.

88.

17 Maiu 1782. „Cu multă plecăčune mă închin, sărut cinstita mână dumⁱ Vel Vist. Grečanu. Cinstită porunca dumitale o am luat și toate ce mi să poruncește am înțeles. Pentru stricăčunea morii dă la Tăriceni vei ști dum. că, împreună cu boierii cei orânduți ca să o cercetăm, am mers cu toții drept în fața locului, la moara dumnealui Post. Costandin Strâmbeanu, și am măsurat cu cumpăna după obiceiul morilor, și am găsit pusă moara dumnealui dă palme opt și un sfert; de care noi meșteri am măsurat cu drep-

tate în frica lui Dumnezeu, și trimisem dumitale și măsura petcluită, ca să să văză dă către dum. Și la aceasta vei mai ști dum. că, dă va mai lăsa dumnealui Post. Costandin moara cu o palmă mai jos, însă să să taie și malul d'innaintea morii, că este trebuință, căt să să lărgească și stempul, fiindcă este foarte strămtu lumina apei, și, când vine apa mare, înbulzindu-să, fiind lumina mică, strămptă, face înnecuri. Aceste toate de mai sus arătându-să, urmându-să de către dumnealui Post. Costandin Strămbeanu, vei ști dum. că eu însumi mă prinț că voiu face și moara dumⁱ dă va umbla după cum să cade, cu doao roate. La care și dumnealui Post. Costandin au priimit. Ci la aceasta după cum va fi bună socoteala dumⁱ. Că am măsurat dinpreună și cu dumnealui Post. Costandin și cu morariul dumnealui, căt și cu boierinași cei orânduși dă către dum., după cum să vede iscăliți mai jos, după măsurătoarea mea. Mai 16, l. 1782.

Eu Gheorghie morariu ot Gheboaiie adeverez.

Eu Zahariia morariu adeverez.

Costandin Cătuneanu, Cosd. Strămbeanul, Cosd. căpt.

Preda Hăbudeanul.

89.

Scrisoare a Badei Știrbei Vel Păh. pentru doi copii de Țigani (întărit, grecește, de Filaret al Râmnicului).

3 Iulie 1782. Badea Știrbei Vel Pahrc. dăruiește lui Scarlat Greceanu Vel Vist. „doi copii de Țigani, anume Ion și soru-sa Uța, feđori lui Neica Țigan“.

90.

14 Novembre 1782. Nicolae Costandin Caragea Voevod dă lui Scarlat Greceanu Vel Vistier treizeci de liude la București. În sumă, și cei de la Ipsilant.

91.

Adeverez cu scrisoarea mea la mână dumnei lelii Mariuți Cămpinicii precum să să știe că, având eu o Țigancă anume Ilinca Țiganca, dată și dăruită dă dumnei răposata mama Ilinca Vorniceasa încă în vreme cându trăia părinții miei, care Țigancă ține întru căsătorie pă un Țigan al dumnealui Clucerului Costache, aca Țigancă făcând pă o Floare Țiganca și această Floare țiindu pă un Neculae lăcătușu, Țiganul dumnei... Ilinca Cădea[sca].

1783, Fev. 1.

92.

1-iu Februar 1783. „Radul biv polc. za târgu, împreună cu soția mea Casandra“, vinde lui Scarlat Greceanu biv Vel Vist. via de la Orlița, din județul Săcuieni, „ce sântu lângă biserica Sfântului Stilianò“. Marturie: „Nicolaiie biv 3 logf., Vasilie log. za Visterie, Alexandru Lămotescu logt. za Visterie, Dumitrache dasc.“.

93.

„Țigani ce am, atât dă casă, cât și dă cumpărătoare, l. 1783, Apr. 25.“

Mulți lăutari, „meșteri dă fier“, zidari. Nume: Costandina, Grozea, Vasilca, Sima, „Ion Prebușilă vizitiul“, Ion Gamba, Dina, Marin, Măinea, Vlad, Dima, Gheorghe, Dragomir, Preda Țiganca, Mira, Oprea, Anghelina, Sanda, Ivan, Marica, Manula, Grăjdana, Stancea, Iliana, Ruță, Voica, Bucur, Stoica, Stoiana, Trifa, Cozma, Tudosia, Cărstina, Tudora, Vișa, Despa, Profira, Gherghina, Floarea, Dobrița.

N. IORGA

NOI DOCUMENTE DIN
VĂLENII-DE-MUNTE

Noi documente din Vălenii-de-Munte

1.

† Adecă eu, Dragomir Căr[ă]juș[u]lu sin Bădincăi ot Podeani, împreună cu fămeaia mea Catalina și cu fiiu-mieu Preda și cu ge-[ne]re-miu Stanciul scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fii de bună credință la mâna Bratului ot Berivoiești ca pentru să să știe că i-amă vândutu 1 pogonă de vie înă dealulă Petreaniloră, vie bună, 1 pogon, și 2 pogoane de locă curatū și al[t] pogonă necumpărată de la moșneani, și le-amă vândutū cu ștere tuturoră moșnea[ni]loră și cu știre tuturoră veciniloră mii și a frațiloră mii, ca să-i fie moșie stătătoarea înă veciū și fečoriloră lui căți Dumnezeu îi va dărui, și nepoțiloră și strănepoțelui (*sic*), însă dreptă bani gata tl. 37, cu casă și o cadă și o curătoare și 2 buț și o curătoare cu struguri, și îngrădită peste totū ; și amă vândutū de a mea bună [voie] fără de ničo silă. Și, când se-au făcutū acesta zapisū fost-au mul[t] omene buni marturii care mai josū vorū iscăli ca să creză, iară, de arū fi vre o gălceavă, eu tragū, că i-amă întreatū pe toț. Mța Noem. în 20 dni, leatū 7216.

Eu Dragomir, eu Radulă Diga, moșneană, eu Cărstea, eu Lupulă, eu Șarbană, eu Petru Cărciumară, eu baba Negrita, eu Stoica sină Negritei. Și amă scrisū eu, Mihulă, cu zisa loră.

[V^o:] Pogonulă celū ce n'au fostū plătitū l-amă plă[ti]tū eu Bratulă moșneaniloră, anume Cărstea și Radului Digăi, cu bani ug. 1.

2.

† Adecă eu Rusmană diaconulă dat-amă zapisulă mieu la mâna Oprii, ginerile lui Stan Tabaculă otă Văleani, ca să hie de bună credință precumă să să știe că i-amă vândutū 3 cedverți de vie și ună pogonă de țcalină înă dealulă Pietreaniloră, alătura cu Dobre,

și i-amă vândutū de a mea bună voe, cu știrea tuturorū deleanilorū, dreptū bani gata tl. 11, ca să-i hie moșie stătătoare, lui și fečorilorū lui căți Dumnezeu îi va dărui. Și, cândū s'au făcutū acestū zapisū, fost-au mulți oameni buni care-șū vorū pune iscăliturile mai josū ca să să crează. Dechem. 28 dni, lt. 7217.

Eu Rusmanū diiaconulū amū vândutū.

Eu Dobre Misleanulū mar. Eu Stoi snă Zahei Negritii mart. Eu Ghiorghia iuz. otū Văleani mart. Eu Stanū Tabaculū mart. Eu Stanū mart.

La aldămașū vadră 1.

[V^o:] Mart 27 d., lt. 7218.

† Înșă să să știe că iarū amū mai vândutū eu Rusmanū diiaconulū lui Stanū tabaculū otū Văleani cedvărte de vie 1, însă vie făcătoare și țealină prăjini 2, dreptū bani gata 23, bani 70, și amū vândutū și tocitoare 1.

Eu Rusmanū diiaconulū, vnzătorū. † Eu popa Stoian otū Văleani mart. Eu Stanū cumnatulū lui Rusmanū diiaconulū, mart.

Az Toaderū log. sinū popii

Mușatū, mart.

† Și iarū amū mai vândutū eu, Cârstea alū Dragului lui Stanū iuz. ot Văleani, brăjini (*sic*) 6, alătura cu viia lui Dițea, Dițului, pe bani gata, bani 60, care am luotu de la diaconulū Rusmanū, ca să i-i fie moșie stătătoare lui și fečorilorū lui, căți Dumnezeu îi va dărui. Și, cândū s'au făcutū acestū zapisū, fost-au mulți oameni buni mărturii, care vorū iscăli, și eu pentru credința m'amū iscălitū mai josū ca să să crează. Mai 10 dni, lt. 7222.

Eu Cârstea, vnzătorū. Eu Radulū Diga mart. Eu Dumitrașco mart. Eu Șarbanū mart. vnuc Lupușorului, snă Dragomirū Lupușorū.

Și la aldămașū Vist. Oc. 10.

(Pe a doua foaie :) † Zapisulū lui Rusmanu diiaconulū otū Văleani pentru viile mele de la Cuibu, și aldămașū vinū vd. 1.

Zapisulū Costii Ursu.

3.

Adicăte noi cei mai jos iscăliți încredințamū cu acestū zapisū alū nostru la mână dumnealui Bănică cizmarulū otū Văleni-de-Munte, mahalao Bercenilorū, precumū să să știe că, avândū eu unū cazanū de rachiū și avându tribuință de bani, l-am vândutu cu cuvântulū

soții mele, care acestă cazană este luată de zăstre de spre parte soții mele și, eu fiind la București în gră cheltuială, amă venită aici acasă la cuprinsul meu și, rugându pre toți ai mei rude și cumnați pentru vânzarea acestui cazană, ca să-lă cumpere, și nici-unulă nu-mi zisără că pote să-lă cumpere, iară eu, zăbovindă doo săptămăni cu calu cu chirie și jăluindu-mă pre la toți, s'au găsită acestă numită de l-au cumpărată dreptă tl. 100,15, adicăte tالere o sută și cinsprezece tocma, fără cheltuială ce s'au făcută la aldămașă. Și amă vândută cu toată voia mea și a soții mele. Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălită mai jos și ne-am pus pă anume. 810, Aprile 12.

Eu Neculaiu cizmară am vândută de bună voia mea cu știrea soții mele Safira și cu fečoru meu Mihăilă, adevărimă. Și, cândă s'au făcut acestă zapisă au fostă omeni streini față, care mai josă să voru iscăli pă anume: Eu Andreiu cizmară mar. Eu Frăncu sină popă Oprea mar. Eu Mirică Măcelaru mar. Eu Dumitru Vasilco mar. Și amă scris eu deiaconă Ionă și mar.

4.

Adică eu Nica cizmariă ot Tabaci, dinpreună cu soția mea i cu copii miei care mai josă, să voră iscăli dat-amă credinčosă zapisu meu la mână dumnealui jupănă Carpănă cizmarivă otă Berivoești, ca să fie de bună credință cumă să să știe că prină bună învoire ne amă tocmită și i-amă vândută o livede dă pruni înă tl. una sută doozeci, ca să-i fie statornică înă veci, să stăpănească dumnealui, copii, nepoți, strănepoți, căți Dumnezău va dărui înă veci, și banii i-amă priimită toți deplină. Înă să să știe și semnele aceștii livezi, că latu iaste dină pruni lui Ionă Moraru până înă prunii lui Arsenie, și lungu dină iază până în pruni Savului înă vâlcele. Care această livede încă dă la lt. 1805, Apr. 8, vânzându-li lamandi, fečoră Savului tabacu, și neingăduindu-lă fii-mieu Spiridonă, i-au întorsă banii și au răscumpărată dă la lamandi, și, acumă, neputându ca să o mai ținemă, iată amă făcută vânzătoare, și, nevrândă nimeni dină vecini răzași ca să o cumpere cu acestă preță, amă vândută dumnealui după cumă mai susă să coprinde. Și, cândă s'au făcută acestă zapisă, fostu șapte marturi care să voră iscăli, și noi pentru credință ne-amă iscălită, puindu și degetele la nume ca să crează; 1807, Apr. 16.

Eu Nica cizmarŭ, vnzătorŭ. Eu Stana, soŭia Nica, vnzătoare. Eu Spiridonŭ sinŭ Nica, vnzători. Eu Costandinŭ sinŭ Nica, vnzători. Eu uncheașŭ Balea moșneanu, mart., Eu Tudosie Mih, moșneanŭ, mart., eu Negoiașŭ Frăcanu, mart., eu Dinu măcelaru sinŭ Anghelŭ, mart. Și amŭ scrisŭ eu, celŭ mai josŭ iscălitŭ, cu zisa Nichi, și sântŭ și mart.

Tudorache Post.

5.

Plasa Slănicŭ (?).

Dumv. celorŭ mai josŭ arătați moșneni Văleni, Săc. Stanca văduva, soŭia lui Iamandii, viind la vătășie, făcu arătare că ia, avândŭ o livade de fănŭ rămasă de la bărbatu-său, fiindŭ de la socră-său, pe care până la moartea socră-său au stăpănit-o pă deplinŭ, nesupăratu de către nimeni, întocmai după zapisele de cumpărătoare, cu semnile ce să coprinde, apoi, în urmă, popa Tudorŭ i Ionișă Parpangelŭ, dinŭ zi înŭ zi întinzându-să într'acelŭ latŭ, au trecutŭ peste acele semne fără de niciunŭ cuvântŭ. Pentru care ceruți fiindŭ dumv., și vătășiee vă orânduște să mergeți la fața locului, unde, de față cu amândooă părțile, să faceți cercetare întocmai după coprirea acelorŭ semne, ca să dovediți cătŭ s'aŭ întinsŭ părinții în lat[ulŭ] jăluitoarei și dreptu adevărŭ înu frica lui Dumnezeu fără de niciunŭ hatărŭ să dați înscrișŭ vătășiei, ca să i să facă despăgubire jăluitoarei.

B... , vătf.

1810, Augt. 13.

Dumitru Buzăchi.

Zamfiru Ogluz.

Balea.

6.

Adică eu, carele mai josŭ mă voiu iscăli, dat-amŭ credinșosŭ zapisulŭ mieu la mână dumnealui naș. Iamandi precumŭ să să știie că i-amŭ rămasŭ eu tlr. 20, adică doaozeci, cu sorocŭ până la Sfete Dumitre, iarŭ, nedându-i la numitulŭ sorocŭ, de să va face vr'o chieiltuală sau vr'o zeçuală, să am a-mi împlini eu totŭ de la mine, și, de să va face vr'o pricină, să amŭ a împlini eu totŭ ce să va face. Și pentru mai adevărată credinșă m'amŭ iscălitŭ mai josu, ca să crează.

1811, Maiu 3.

Eu Ionișă Sărbu, platn cŭ.

Eu Savu Tabacu martorū.

Eu Costandinū Vlășăanu martorū.

Eu Nica Cizmariu, martorū.

Și amū scrisū eu Iordache cu zisa dumnealorū, și martorū.

7.

De vreme ce întâmplarea cea viitoare este neștiută și însășū îngerilor necunoscută, pentru că numai la Dumnezeu săntū toate cu putință, deci eu, Savu Tabacu, căzândū la boală și socotindu să-mi facū adiată până îmi săntū mințile întregi și sănătoase și să dovedescū gândulū meu cătră moștenitorii miei cei buni și adevărați, ca să poată ei a stăpăni averea mea după trecerea mea dinū viața ačasta, deci, întâi, mă rogū lui Dumnezeu ca unū milostivū să-mi erte toate cele ce vorū fi greșite într'ačastă viață. Pă așiderea mă rogū tuturorū rudelorū și frațilorū și vecinilorū ca să mă erte, și milostivulū Dumnezeu să-i erte și pre dănsii, și acumū, și la a doao venire a milostivului Dumnezeu.

1811, Noemv. 19.

tl.	par.	Unde amū să iau.
	12	La Tudorū Băčoagă bani după scumpire dați
10		la Dinu Oprișei bani daț dinū mănă.
3		la Gheorghe Buțurlea.
4,	20	la Mihăilă cizmariu dinū Valea Boului.
9,	20	la Stoica Pavalache, pă talpă.
32		la Stoica Bicoiu.
15		la Petre Hera.
19		la Mihalache Bicoiu.
23		la Stanū dinū gura de la Geroasa 1 bani dați pă porumbū, dă cândū era porumb scump, câte parale 4.

Pruni.

50 dintr'o mie de pruni ce-i amū aici în livede, arătū în josū cui l-amū [datū].

50 de pruni fii-mii Catrini, cu ceialalți ce i-amū mai datū alăturea.

20 fii-mi Ioani totū alăturea, până la fundu grădini.

Și cele ce sănt scule ale casii, rămasă dă mine, să hie toate ale hii-mieu lamandii.

O vacă cu lapte să dea nepoată-mi, fiici hii-mi Ioani,

6 la Petre zetū Petru Trandahirū.

5 la Petre Sărbu, papugiu.

la doao sārindare Unu îl lasū să-lū dea la țărănă cu paras-tasū, să iasă preotu cu cădelnița la mormântū.

Unulū lasū să dea pă câmpū.

Și amū scrisū eu popa mai susū numitului răposatu Savu.

Eu Naste tabacu, martorū.

Eu Nica Cizmariu amū fostū față.

8.

Plaiu Teleajinului.

Fiindcă acumū au venitū vremea de a să păzi livezile de fănū și semănăturile de bucate, dreptū aceia la satu —, pă moșiia — amū orânduitū vornicelū și purtătoriu dre (*sic*) grijă pă — ca să fiie cu privighere și cu luare aminte zioa și noaptea și ori ale cui vite va prinde înū opriri, să le ia și să le închiză, și apoi să meargă cu oameni streini la fața locului, să facă ispășie, și, cătă stricăcune va găsi asupra dreptății, să apuce pă cei cu vitele, ca să îplinească, și apoi să-și ia și vornicelu gloaba după obiceiū. Pă unde va face trebuință de garduri să apuce pă cei cu părțile nefăcute, ca să-și facă partea de gardū. Pripasurile, după ce le va ținea trei zile la închisoare, să aibă a le aduce la vătășie de pripasū. Pentru care ți să poruncește și țiiie, orânduitule vornicel, să te porți foarte cu orânduială, să nu te îndrăznește a face vre o năpăstuire, că, dovedindu-se, te vei pedepsi.

816, Mai.

...vtf.

Bani gloaba viilorū

5 de bivol i de rămători

30 de calū

20 de vacă i de boū

10 de capră i de oae

3 de curcă i de găină

} după obiceiū.

9.

Plain Teleajănelui.

Dv. celor mai josu arătați. Fiindcă Toader Ungureanū are priigo-nire cu Stanca i cu Zamfira, fetele nevestii lui, au ținut-o întru

căsătorie el, pentru o livade de pruni ce au făcut-o elū cu răposata Stanca, ci vă pohtescū ca să mergeți la aceale livede și să vedeți căți pruni săntū puși de elū și căți săntū eșiți dinū rădăcinile pomilorū celorū bătrāni, și să dați înscrisū, a li să face izbrānire unulū de cătrā altulū. Și fiți dumv. sănātoși. Aceasta.

...vtf. 816, Sept. 25.

Părintele protopopū State.

Părintele popa Vladū.

Vladū Jitiianū.

Preotu popa Mateiū.

10.

Adeverința mea la mână lui Iamandi sinū Savu precumū să să știe că me-aū datū tal. 10, adecă zece, și pentru tal. 10 amū a-i da la tomnā o sutā ocā scumpie, iarū, nedāndū scumpia la numi[tu] sorocū, adecă la tomna viitoare, să amū a o plăti cu tal. 20. Și pentru încredințare m'amū iscălitū.

1817, Iunie 8.

Eu, Tudorū Băcogă, platnicū.

Și amū scrisū eu, Neculaiū, cu zisa lorū și m'amū pusū....

(înrerupt.)

11.

Adecāte eu, celū mai josū mă voi iscāli daū ačasta adeverință la mână fii-mi Stanchi precumū să să știe că, mergāndū la judecatā la dumnealui vātafū, de ne-amū judecatū pentru livedea, și dumnealui ne-aū orānduitū oameni înū vața (*sic*) locului de ne-am învoitū și amū datū fii-mi Stanci o sutā de pruni înū capū, și au și însemnatū oameni cei orānduiți în susū, spre pruni cei bătrāni, și me-aū rămasū și mie spre casā. Că așa ne-amū învoitū noi, înpreună findū și oameni cei orānduiți, și de astăzi înnainte să aibā a stāpāni cu bună pace de cătrā mine după cumū s'aū însemnatū acumū, și eu să amū iarū a stāpāni ce me-aū rămasū, iarū cu bună pace dā cătrā ia, nesupāratū. Și spre mai bună încredințare m'amū iscălitū pă dum. și degetulū la numele mie (*sic*) în locū de pecetie, findū și alți oameni față, și cei orānduiți, carele să vor iscāli de mart[furi]. 1817, Sept. 10.

Eu Toderū ce am fostū soție răposati Stanchi adeverezū. Popū Statei prot.

Eu Anghelache măcelarulū amū fostū orānduitū și mar.

Eu Di...

Eu Barbulă Bejdenulă.

Și amă scrisă eu popa Dumitrache (?) cu zisa loră și mart.

12.

De la zapciu streinilor.

Tal. 7, adeca șapte, au plătit Alecsandri sin Anton ot Valeni pentru sfertu al Ghenr. și Fevr. și a istovit ravaș de seama.

1823, Mart 19.

Cod.

13.

C. 1830-40.

(Ciornă.)

Următori fiindă a merge la po... moșia Teșani și mai întâiă amă chiebată pă aleși satului Popescu Latu (*sic*) i alți dină moșneni să arăte cu ce s'au înpotrivit spre schimbare hotarăloră și cu înprejurările propiități și cu vânzări dă vină ce facă uni dină moșneni. Și fașă cu îngrî[ji]torul moșii arătară că ei nici la o înpotrivire nu s'au înpotrivitū, nu să înpotrivesc, nici hotarul ca să [fie] schimbat..., ca să păgubescă pă propietarū de venitulū moșii (și pentru cei ce vândū vinū a rămas (*șters*)). Și uni dină moșneni care mai josū să vorū arăta cu cătă depărtare de moșia boerească facă vânzare dă vinū arătară că, de cāndu s'au pomenitū și au avutū vânzare neopriți. Mersemū de mi au arătatū pietrile de hotarū (ca să vāzū, sântū înū ființă; *șters*), și s'au găsitū tote înū ființă, fār de numai s'au găsitū unū nucū i unū prunū tăeți dă Iionū Duduču și 1 prunū tăeți dă Tānase înū trupū moșiei boerești. Între aceste au mai (rādicat; *șters*) unū cizmar Slāniceanu casă și prāvāliie pă moșia boerească fār de învoire, făcānd vânzare dă vinū i rachiū și supune nu dă (*sic*) ca să plătescā. avae....

14.

† După porunca cinst. sub-ocārmuiri, findū noi orānduiți să mergemū să înpārțimū dinū ce are Licsandru cizmarū cu copii lui cei vitregi, următori findū cinst. porunci, amū mersū înū fașa locului, unde findū și copii lui fașă, și întrāndū înū cercetare să vāzū arātar[ea] lorū, că mai înainte tatālū copilorū celū buni au

fostu clăcașu și, fiindu că acelū coprinsu s'au cumpăratu cu bani, și Alexandrulu arătându și în adiiata răposatului Iamandi, tat[ă]lū copiilorū, că au datū bani și Licsandru, lei 300, adecă trei sute, și au crescutū și copii, de săntū ani 19, i-amū alesū și lui dinū coprinsu acela unū pogonū și jumătate și o prăjină dreptū bani lui ce mai susū să arată, și, cu lei 380 ce amū plătitū l'alte datorii, totū pentru tatălū copiilorū, care să adună lei 680, aū priimitū acelū pământū și cu pomi pre dānsulū, cari, dinū altele ce i să va mai cuveni pentru munca lui de mulți ani, de cândū să aflā acolo, aū rămasū nearătate, însă din vite și dā ale casi aū rămasū neînpărțiți. Iar hotărārea că desāvărșātu rămāne a să face de către cinst. sut-ocārmuire. 1840, Fevr. 11.

Răducanu Jg. amū fostū față.

Eu Gheorghii Lămbotă amū fostū și eu față.

Eu Trandafirū tabacū amū fostū față.

Eu Anghel sin Cuță amū fostū față.

Eu Dragomirū alesu amū fostū față.

Eu Dumitru Barteiū alesu amū fostū față.

Eu Gheorghie Pană amū fostū față.

Eu Bănică Cumbeiū amū fostū față.

Eu Stanū sinū Cuță amū fostū față.

Și amū scrisū eu Ioniță Cărănoiū cu zisa numiților și amū fostū.

Răducanū Jega față. Ioniță Cărănoiū față.

Însă amū mersū alū doilea și amū învoitū și pentru munca lui, de cândū șade acolo, de i-au datū copii de a lorū bună voe doao rânduri de pruni alătura cu cei cumpărați dreptū bani lui, ca să-i stăpânească câtū va trăi, iarū după morte lui să rămāe pe sem. (sic) băiatu lui, anume Istrate, și aū luotū și doi boi dinū vitele casi. Și s'au mulțumitū și o parte și alta, și pentru încredințare iscălitū. 1840, Fev. 20.

Eu Dragomirū alesū amū fostu față. Eu Dumitru alesū amū fostu față.

15.

Dau înscrisulū mieu la mână lui Istrate sinū Iamandi precumū să să știe că pentru unū zapisū pentru nește bani ce l-au avotū la Ioniță Pătrașcu otū Slānicū și au plătitu mie toți bani și, negāsindū zapisulū acumū ca să îi dau, amū datū ačastă adeverință în-

potriva ca, cându să va găsi zăpăsulă, să știu să ție în seamă, ci să rămăe ca o hărtie albă, că bani s'au datū toți.

841, Iulie 3.

Răducanu Jega, adeverează.

Neculai Drăghici amū fostū față.

16.

Fiie, Doamne, mila ta spre noi, precumū amū nădăjduitū și noi întru tine. Cu ajutorulū lui Dumnezeu facemū foaie de zestre fiici noastre Tinca, cumū înū josū să arată. 1842, Dechem. 5.

1 cesvărte viie lucrătoare, pământū oh[a]v[ni]cū înū dealu Cuiului.

1 cesvărte pământū totū înū dealu Cuiului.

2 cesvărți pământū pă parte stănjăni înū Tabaci, oheabnicu.

20 lei bani gata.

1 vacă mare cu vițel înū păntece.

2 scoarțe noo alese.

2 perne lungi.

4 perne scurte.

4 perne de perete alese.

1 scurteică de tradidam, lungă.

1 fermenea de tradinanū (*sic*).

1 roche de bazea.

1 roche de pambri.

1 roche de stambă.

1 fermenea de anghină¹ de purtare.

2 băsmăluțe de gătū.

1 masă de borangicū de optū coți.

1 masă de pănză, totū de optū coți.

3 cămăși voinicești.

3 părechi pantaloni voinicești.

6 cămăși fămeești.

16 șărvete scurte.

2 peșchire lungi.

10 batiste.

1 ladă noao.

2 testemele de modă.

¹ Anghinet, *nankinet*.

Eu Neculai Stănčulescu.

Eu Toderă Fră[n]cu.

Crăčun Stănčulescu față.

Filipă Stănčulescu față.

Vasile Tabacu față.

Licsandru față.

Marcu tabacă față.

Scrisu de popa Marinu zetă Stănčulescu, și față.

17.

Starostea patintariloră tîrgului Văleniloră.

Istrate sină Iama[n]di mahalao tabaciloră, i s'au dată acestu înscrisu la mână, ca să fie nesupărată de sată până cându i va veni patenta de la cinstita Visterie, findu-că s'au recomandată pentrn dănsulă.

Ion Gligore. 843, Noemv. 2.

18.

Supt-iscălitul dau înscrisul meu în mâna lui fii-meu Istrate spre a fi știință că, pentru lei 300, adică trei sutre (*sic*), ce era să-mi dea după adieata mume-si, ne-amă învoit astăzi între noi ca să-mi primesc acumă lei o sută și cinzeci, și cusuru să aibă a mi-lă răspunde la Nașterea Domnului viitore. Și, fiindcă aveam o învoire între noi cu un raport al ă. suptocârmuirii și învoirea prin hârtie părintelui protopop Sava ca în dreptulă acestoră arătați bani să stăpânescu o sută treizeci pruni, m'amă lipsitu de ei și mi-amă priimită bani. Drept aceia, ca orice hârtii să va mai ivi în urmă în această curgere de pricină între noi să nu-i mai aibă niciun temeiu, ci să rămâie hârtie albă și ca să-și [aibă] acestă înscris ală meu urmaria întocmai, amă rugată ă. supt-ocîrmuire locală de l-au adevărită, și pă d-lui scriitoră, de m'au iscălită la numele meu, ca să fie crezută, fiindu și alți oameni față, care să vor iscăli de marturi.

Eu Alecsandru cizmaru adeverez.

849, Septve 20.

Marcu tăbacă față, și marturi.

Preotulă Marină amă fostu față.

Eu Neculaiu Stănčulescu față.

N. Predescu față. Scriitoră: D. Jipescu.

19.

Eu supt-iscălit[ul] încredințeză cu acestă bună încredin[ță]toră zapisulă meu la mână cumnatu-meu Istrate sină Iamandă precumă să să știe că, avândă eu ună petecă de locă de odae lângă iază, alătura cu elă, ce era dată și mie de părinți lui de zestre, m'amă învoită cu elă, și l-amă vândută totă lui de a mea bună voe, nesilit de nimenea. Iară tocmeala ne-au fostă dreptă lei 120, adecă una sută doaozeci. Iar acelă locă este pământă ohamnică. Să aibă a-l stăpăni nesupărată de nimeni în veci. Și, pentru ca să fie acelă zapisă de bună temeiu, amă rugată și pă cinstita supt-cărmuire de l-au adeverită. Și pentru mai bună și adeverată credință m'amă iscălită și eu, și me-amă pusă și degetulă la numele meu josă ca să să crează, iară eu, neștiindă carte, amă rugată pă scriitori de m'au iscălită.

850, Octomvr. 10.

Eu Vasile sină Tudoraiche Bada dină preună cu copii mei, anume Enache, Taiche și Ilinca, vânzători.

Eu Marcu tabacă mărturie.

Eu Mihăilă tabacă mărturie.

Și amă scrisă eu, Neculaiu Duca, și mărturii.

C U P R I N S U L

	<u>Pagina</u>
Un privilegiu pentru Eleusa din Ianina, de <i>N. Iorga</i>	3
Documente teleormănene (după o cōdică de cōpii din secolul al XVIII-lea a Institutului Sud-Est european), de <i>N. Iorga</i>	13
Documente vlășcene, de <i>N. Iorga</i>	25
Documente privitoare la București, de <i>N. Iorga</i>	31
Documente prahovene și dâmbovițene privitoare la moșiile lui Scarlat Greceanu, de <i>N. Iorga</i>	55
Noi documente din Vălenii-de-Munte, de <i>N. Iorga</i>	91
